

Uudelleen löytämässä kolminaisuutta

Otteita kirjasta

Uudelleen löytämässä kolminaisuutta

Raamatullinen pohja Isän,
Pojan ja Pyhän Hengen jumaluuden julistamiselle

Robin Olav Vogsland

Translated by

Leena Lintilä

Uudelleen löytämässä kolminaisuutta

Uudelleen löytämässä kolminaisuutta

Raamatullinen pohja Isän, Pojan ja Pyhän Hengen jumaluuden julistamiselle

LYHENNETTY VERSIO..... Syyskuu 1996

Kirjoittajan julkaisema

English version:

© **Copyright 1996 by Robin Vogsland.** All rights reserved.

Finnish version:

© **Copyright 1998 by Robin Vogsland and Leena Lintilä.** All rights reserved.

Kirjoittaja ja kääntäjä antavat luvan tämän kirjan ei-kaupalliselle kopioinnille ja jakelulle, olettaen, että seuraavat ehdot täytetään:

1. Tästä kirjasta ei saa periä mitään maksua, paitsi kopioimisen materiaalikustannuksista (ei työkustannuksia, ei hintaa, ei tuottoa).
2. Että tekstiä ei tule muuttaa tai editoida (pieniä otteita voidaan käyttää siinä tapauksessa, että viestin muuttaminen ei ole tarkoituksena). Kansilehden, johdannon ja tämän sivun on kuuluttava kopioon.
3. Jos enemmän kuin 5 kopiota tehdään, kirjoittajalle tulee tiedottaa asiasta. Tiedonannon täytyy sisältää kopioiden määrä, kopioiden tekijän nimi ja postiosoite ja lyhyt kuvaus siitä, mihin tarkoitukseen niitä käytetään. Tämän tiedonannon täytyy tulla perille kirjoittajalle johonkin alla olevista osoitteista. Vaatimus tiedonannosta mitätöityy, ellei kirjoittajaa tavoiteta mistään näistä osoitteista.

Robin Vogsland, 2106 Forest Trail Road, Rio Rancho, NM, 87124
(505) 892-6934

tai, jos kirjoittaja on muuttanut:

Robin Vogsland, c/o Dennis Vogsland, Box 196 R.R.1, Grafton, North
Dakota 58237

Uudelleen löytämässä kolminaisuutta

tai sähköpostitse: *vogs@swcp.com* tai *robin.vogsland@das.honeywell.com*

sähköpostitse **Leena Lintilä** *lileli@uta.fi*

Kaikki lainaukset Raamatusta ovat peräisin seuraavista, ellei toisin mainita:

The Holy Bible, New International Version © 1973, 1978 International Bible Society

Huomautuksia suomalaisen versioon. Tämä on lyhennetyn version lyhennetty versio, jonka tekemiseen suomentaja on saanut luvan kirjan kirjoittajalta. Lyhennetyt kohdat ovat lähinnä kaikkein yksityiskohtaisimpia tai kielellisiä tarkasteluja, joiden poistamisen ei ole vaikuttanut kirjan kokonaissanomaan. Suomalaisessa versiossa käytetään vuoden 1938 käännöstä Raamatusta, ellei toisin mainita. Tämä siitä syystä, koska se on sanatarkempi verrattuna v. 1992 käännökseen. On kuitenkin sallittua ja jopa suotavaa, että lukija halutessaan lukee tässä kirjassa siteeratut kappaleet myös vuoden 1992 Raamatusta. Kääntäjän lisäämät kommentit koskevat lähinnä eroja suomen ja englannin kielten välillä ja ne tunnistaa merkinnästä "suom. huom.". Lopuksi kääntäjä haluaa yhtyä kirjoittajan Robin Olav Vogslandin rukoukseen sen puolesta, että Jumalan armosta tämän käännöksen lukijat hyötyisivät siitä!

Tammikuussa 1998

A note concerning the Finnish version. The translation has been abridged even a bit more than the original abridged versio. The translator was given the permission to do this by the author. The omitted passages are very few and were not included because of their extremely detailed or technical nature. Their absence does not harm the overall message of this book. The Bible translation used is the Finnish one from 1938, unless indicated otherwise. This is because the older translation is occasionally more accurate concerning some words than the translation made in 1992. However, the readers of this book will do well if they read the cited passages in the newer translation too, when they see it necessary. The comments added by the translator mainly deal with the differences between the English and Finnish languages and can be identified by their tag "suom. huom." Finally, the translator of this book wishes to echo Robin Olav Vogsland's words by praying that by God's grace those who read this translation would benefit from it!

January 1998

Leena Lintilä

Otteita kirjasta Uudelleen löytämässä kolminaisuutta

SISÄLLYS

Luku

JOHDANTO	8
Athanasiuksen uskontunnustus	16
OSA I: KUKA ON JEHOVA?	
1 KUKA ON JEHOVA?	
Jehova on kiivas Jumala	poistettu
Avainsanat: Jehova on mustasukkainen Jumala:	18
Jehovan valta ja kunnia.....	poistettu
Jehova on kaikkivaltias, kaikkietävä ja kaikkialla läsnä oleva	poistettu
Jehova on ikuinen ja muuttumaton	poistettu
Jehova on pyhä ja täydellinen.....	poistettu
Jehovan ykseys	poistettu
OSA II: ISÄ on Jehova!	
2 ISÄ on Jehova	poistettu
OSA III: KRISTUS on Jehova!	
3 KRISTUKSEN ALENNUS JA KOROTUS	
Johdanto	18
Kristuksen pre-eksistenssi ja inkarnaatio	21
Nöyryys ja alennus, sitten kunnia ja korotus	24
Miksi näyttää vaikealta päättää, onko Kristus Jehova?	35
Ilmiselvä kysymys: Miksi Jumala tuli ihmiseksi?	37
Enemmän Messiaasta, joka on enemmän kuin palvelija	38
Sama kunnia ja kirkkaus Isälle ja korotetulle Pojalle	39
Inkarnaation ihme	41
4 KRISTUKSEN KUTSUMINEN JUMALAKSI / JUMALAN POJAKSI	
"ja Sana oli Jumala"	44
Lisää viittauksia Jumalaan ja Jumalan Poikaan	46
Kirkon Jumala vuodatti verensä.....	48
Jehovan todistajien suosikki	49
Granville Sharpin sääntö	51
5 TODISTEET SIITÄ, ETTÄ KRISTUS ON JEHOVA	
Kuka tulee Jehovan edelläkävijän jälkeen?	54
Isä puhuu Pojalle Vanhassa testamentissa	57
Jälleen erot Kristuksen ja Jehovan välillä hämärtyvät	59
Kiistämätön todiste	60
Me kaikki tulemme palvomaan Kristusta kaikkivaltiaana Herra Jehovana	60
Kuka on herrojen Herra (ja Herramme)? Kuka on jumalien Jumala (ja Jumalamme)	61

	Heprealaista runoparalleelismia	63
	Kuka on suuri Jumala?	64
	Jehova, lävistetty	65
6	MUITA TODISTEITA JA OSOITUKSIA	
	Kenelle saamme kumartaa, ketä palvoa ja palvelella?	67
	Ensimmäinen ja viimeinen, A ja O	69
	MINÄ OLEN.....	71
	"Minun Isäni ja teidän Isänne"	72
	Kuka on kunnian kuningas?	73
	Kenelle Elämän kirja kuuluu?	73
	Uuden liiton tekijä / Syntien anteeksiantaja.....	74
	Kaikkien kansojen tuomari.....	76
	Vain Jehova tuntee sydämemme - ja niin tuntee Jeesuskin!	79
	Jeesus tekee, mitä Jehova tekee	80
	Jeesuksen teot ovat Jehovan tekoja	82
	Isä ei kiellä Pojalta mitään.....	83
	"Sinun käsiisi minä annan henkeni"	84
	Kuka on Luoja?	85
7	KRISTUKSEN NIMI on JEHOVAN NIMI	
	Jehovan nimi.....	poistettu
	Palvo Jehovaa, ei Jehovan nimeä.....	poistettu
	Isän nimi on Pojan nimi.....	poistettu
	Usko Jeesuksen nimeen on uskoa Jehovan nimeen.....	poistettu
	Jeesuksen nimi kirjaimellisesti on "Jehova on vanhurskaudemme"	poistettu
	Hyviä ja huonoja argumentteja	poistettu
	Isä ja Poika jakavat yhden valtaistuimen, yhdet kasvot, yhden nimen.....	poistettu
	Kristuksen luonto: trinitaarinen hypoteesi vs. unitaarinen hypoteesi	poistettu
	Hän on valo	poistettu
	Jehova - uskovien kallio	poistettu
	Hän on kallio, kulmakivi	poistettu
	Kompastuskivi.....	poistettu
	Hengellinen kallio erämaassa	poistettu
	Emokana	poistettu
	Kuka on lunastajamme ja pelastajamme?	poistettu
8	JEHOVAN OMINAISUUDET OVAT KRISTUKSEN OMINAISUUKSIA	
	Jeesuksen sanat ovat Jehovan sanoja.....	poistettu
	Kuten Jehova, Kristus on ikuinen ja muuttumaton	poistettu
	Kaikkietävyys ja kaikkialla läsnä oleminen.....	poistettu
	K Kristus, kuten Jehova, on pyhä ja täydellinen.....	poistettu
9	JEHOVA, USKOVIENTEHTÄMÖ	
	Ylkä Vanhassa testamentissa on Jehova	poistettu
	Ylkä Uudessa testamentissa on Kristus	poistettu
	Loogisia kysymyksiä	poistettu
10	KRISTUKSEN SUHDE ISÄÄN	
	Johdanto	poistettu
	Raamatusta näennäiset paradoksit ovat avain syvempään ymmärrykseen.....	poistettu
	Sekalaisia teemoja	poistettu

Pojan nöyryminen ja korottaminen.....	poistettu
Jumalan ikuinen Poika.....	poistettu
Mikä on uskovien "adoptoidun" lapseuden suhde Kristuksen "lapseuteen"?.....	poistettu
Jumalan Sana on viisauden inkarnaatio	poistettu

OSA IV: PYHÄ HENKI on Jehova!

11 MIKÄ ON HENKI?

"Henkeä" erittelemässä.....	poistettu
Fyysinen yhteys	poistettu
Mietteitä hengellisestä maailmankaikkeudesta.	poistettu

12 PYHÄN HENGEN LUONTO

Johdanto neljään todisteeseen yhdellä kertaa	poistettu
Huomautus siitä, kuinka suhdesanoja tulisi tulkita	poistettu
Huomaa: Sanan "Hän" käyttö viittamassa Henkeen Uudessa testamentissa	poistettu
Neljä todistetta yhdellä kertaa	poistettu
Hengen mieli ja tahto.....	poistettu
Kenen Henki Pyhä Henki on?.....	poistettu

OSA V: KOLMINAISUUS: ISÄ, POIKA JA PYHÄ HENKI

13 KOLMINAISUUS VANHASSA TESTAMENTISSA

Kolminaisuus luomisessa.....	poistettu
Isä ja inkarnoitunut Poika	poistettu
Eksoduksen aikana	poistettu

14 ISÄ JA POIKA JA PYHÄ HENKI UUDESSA TESTAMENTISSA

Julistuksia ja siunauksia.....	poistettu
Ylösnousemuksen ja taivaaseenastumisen välillä.....	poistettu
Isä, Poika ja Pyhä Henki lahjojen antajina	poistettu

15 HENGELLINEN YHTEYS

Yhteys.....	poistettu
Koinonia	poistettu
Siteet kolminaisuuden sisällä.....	poistettu
"Isä on suurempi kuin minä"	poistettu
Viimeinen huomautus	poistettu

16 YHTEENVETO JA PÄÄTELMÄ89

LIITTEET

A Jumalan ja Kristuksen ilmestymisiä.....	poistettu
Jumalan Pojan ilmestymisiä Vanhassa testamentissa.....	poistettu
Jehovan ja Jehovan "enkelin" ilmestymisiä	poistettu
Ilmestymisiä näyissä	poistettu
B MIKÄ ON IHMISHENKI?	poistettu
Jehovan todistajien kysymys tarkastelussa	poistettu
Uskon puolustamisen käytännöllinen puoli	poistettu
HAKEMISTO	
Raamatun kohtien hakemisto.....	poistettu

 Uudelleen löytämässä kolminaisuutta

Aiihakemisto poistettu
Bibliografinen hakemisto poistettu

Johdanto

Seuraava on johdanto editoimattomaan kirjaan.

Tämän johdannon lisäksi tämä lyhennetty työ muodostuu avainsanoista (teemajakeesta) luvussa 1 samoin kuin kokonaisista luvuista 3 - 6 ja luvusta 16 (Yhteenvedo ja päätelmiä).

Tämän kirjan tarkoitus on osoittaa selkeästi kristillisen kolminaisuusopin vankka raamatullinen pohja. Se on haaste unitaareille^[1], jotta he harkitsisivat asemaansa toisen kerran. Se on apu kristityille, jotka käsittelevät asiaa unitaarien kanssa. Suurin osa tässä esitettävästä materiaalista on peräisin kahden vuoden aikana käymistäni keskusteluistani Jehovan todistajien kouluttaman miehen kanssa. Tämän pitäisi olla erityisen hätkähdyttävä kirja juuri Jehovan todistajille, koska pyrin vastaamaan eräisiin heidän erityisiin väitteisiinsä ja tulkintoihinsa. Muilla unitaariryhmillä kuten the Way Internationalilla on samanlaisia uskomuksia.

Keskustellessaan kolminaisuusopista kristityt ja Jehovan todistajat usein kommunikoiivat kehnosti, koska monet perustavat teologiset oletukset, joita heillä on, eivät kuulu toiselle. Yhteisten lähtökohtien saavuttamiseksi on hyväksi, jos kristitty vähäksi aikaa laittaa syrjään trinitaarisen käsitteistön ja perinteiset argumentit, joita me käytämme toisten kristittyjen keskuudessa, ja lähestyy asiaa uudestaan, käyttäen lähteenä vain Raamatua. Tämä on tämän kirjan tarkoitus.

Ensinnäkin, kristityn teologinen asema on tehtävä selväksi. On aivan totta, että sana "kolminaisuus" on ihmisten kehittänyt termi, eikä se esiinny Raamatussa. MUTTA, me uskomme, että kristillinen käsitys Jumalasta lähtee suoraan Jumalan Sanasta ja sitä voidaan vakuuttavasti puolustaa siitä lähtien. Toiseksi, nämä todisteet eivät lepää vain muutaman jakeen varassa vaan paremminkin niitä kannattaa iso rykelmä suoria jakeita ja kirjaimellisesti satojen asiaa tukevia jakeita, jotka paljastavat suhteen Isän, Pojan ja Pyhän Hengen välillä.

Kristillinen käsitys Jumalasta, syy, miksi uskomme Jumalan olevan kolmiyhteinen, muodostuu neljästä osasta, joista jokainen täytyy todistaa Raamatulla, jos kolminaisuus halutaan hyväksyä oikeana näkemyksenä Jumalasta:

1. Isä on Jehova
2. Jeesus Kristus, Jumalan Poika, on Jehova (eikä ole Isä)
3. Pyhä Henki on Jehova (eikä ole Isä tai Poika)
4. Jehova on YKSI Jumala

Kristillinen kolminaisuusoppi, kuinka tahansa se sitten ilmaistaankin, ei ole muuta kuin näiden neljän ydinkohdan uudelleenmuotoilu. Toisin sanoen, Isä, Poika ja Henki ovat erillisiä "persoonia"^[2], mutta samalla

[1] *Unitaarit ovat niitä, jotka kieltävät, että tosi Jumala on kolmiyhteinen, t.s. on kolme persoonaa yhdessä Jumalassa. He kieltävät Kristuksen ja Pyhän Hengen jumaluuden tai sen, nämä ovat eri asia kuin Isä Jumala.*

[2] *Kristittyjen tavalla käytettynä "persoonaa" on tekninen termi, ts.. sillä on erityinen merkitys, kun sitä käytetään tällä tavalla. Tämän käsitteen tarkoitus ei ole sanoa, että Isä, Poika ja Henki ovat ihmis"persoonia". Tässä tapauksessa "persoonaa" käytetään kuvamaan jotakuta, joka ei ole luonnostaan ihminen, ei edes fyysinen, vaan paremminkin henki. Käsite "persoonaa" valittiin välittämään ajatus, että Isällä, Pojalla ja Hengellä on kullakin oma tietoisuutensa,*

Uudelleen löytämässä kolminaisuutta

aikaa yksi Jumala, Jehova. Jotkut unitaarit kompastuvat tähän ja sanovat, että se on hölynpölyä tai ristiriidassa itsensä kanssa. Mutta sellainen vastaväite EI pohjaudu Raamattuun vaan ihmisjärkeen (toisin sanoen, yleiseen käsitykseen) eikä kelpaa - vain raamatulliset väitteet kelpaavat. Kaikki, mitä meidän tarvitsee sanoa on, että JOS Raamattu OPETTAA näitä neljää asiaa, silloin tämä "yleiseen käsitykseen" perustuva väite on väärässä ja meidän täytyy muuttaa käsityksiämme voidaksemme katsoa asioita erilaisella, raamatullisemmalla tavalla. Meidän ei pitäisi olla yllättyneitä siitä, että Jumala, maailmankaikkeuden ei-yleinen Luoja (ja kaiken sen biologian, kemian, fysiikan, matematiikan - kaikkien sen totuuksien), on monimutkaisempi ja vaikeampi ymmärtää kuin maalaisjärkemme saattaisi otaksua. Jumala julistaa, että hänen tapansa ovat ylhäisempiä kuin meidän tapamme ja että ne vaikuttavat hulluudelta, kunnes hänen Sanansa on avannut silmämme. Joka hetki meidän täytyy antaa järkemme ja uskomme olla Jumalan Sanan johdatuksessa, sen sijaan, että antaisimme niiden tuomita Jumalaa, koska se, mitä hän sanoo, on vaikeaa (tai ehkä mahdotonta) ymmärtää.

Mutta kun kohtaamme kiistämättömän raamatullisen todisteen, joka on ristiriidassa ennakkokäsitystemme kanssa, meidän täytyy olla halukkaita nöyrytyään ja heittämään syrjään omat mielipiteemme, jos aiomme rehellisesti sanoa, että Raamattu on oppimme todellinen lähde.

HAASTE JEHOVAN TODISTAJILLE JA MUILLE UNITAAREILLE

Jos olet Jehovan todistaja tai kuulut johonkin toiseen unitaariseen ryhmään, olet ehkä haluton tai vastentahtoinen riskeeraamaan uskosi edes katsomalla jotakin, joka on vastaan niitä asioita, jotka sinulle on opetettu - erityisesti, koska todennäköisesti tunnet, että omat opintosi ovat jo osoittaneet, että tämä kristinuskon oppi on roskaa. On todellakin epäviisasta koetella Jumalaa aina uudelleen harkitsemalla asioita, jotka ovat varmasti vahvistettuja. Ainoa kysymys kuuluu, oletko todella nähnyt kolminaisuusoppia kumottavan. On epätodennäköistä, että olet koskaan nähnyt osoitusta kolminaisuusopin raamatullisesta pohjasta, minkä tulet näkemään tässä. Itse asiassa, jos olet tyypillinen Jehovan todistaja tai Way Internationalin jäsen, olet nähnyt vain vesitetyn esityksen kristinuskon opeista. Jo pelkkä se seikka, että pidät kolminaisuutta typeränä ajatuksena etkä voi ymmärtää, kuinka kristityt voivat uskoa siihen, vihjaa, että et todella tiedä, mihin me uskomme tai syitä, miksi uskomme siihen.

Joten älä sano, ettei ole syytä käydä läpi tätä kaikkea uudestaan, koska olet kuullut sen kaiken jo. Väitän, että et koskaan, et milloinkaan, ole nähnyt sitä, mitä tässä kirjassa on. Joten kuinka voit kieltää sen, mitä et ole koskaan tarkastellut? Myös sinun pitäisi olla valmis aloittamaan uudestaan, käyttäen ainoastaan Raamattua lähteenäsi, tai sinun tulisi myöntää itsellesi, **ettei Raamattu ole oppisi ja uskosi todellinen lähde**. Vaikka onkin riskialtista keskustella niiden kanssa, joiden usko on vastakkaista omaasi verrattuna, totuus on, että testatakseen henkiä, nähdäkseen ovatko ne Jumalalta (1. Joh. 4:1), on välttämätöntä kuulla, mitä ne sanovat ja testata niitä Raamatulla. (Apt. 17:11) Jos todisteet, joita yllä kuvailtiin, tuodaan esille menestyksekkäästi, sinun pitäisi olla halukas vaihtamaan uskollisuutesi kohdetta ja jättämään nykyiset opettajasi - aivan kuten sinä nyt toivot trinitaristin jättävän omat opettajansa, kun sinä esität oman näkemyksesi - jopa jos tämä tarkoittaa

ovat kukin yksilöitä, ja kuitenkin nämä kolme ovat ja ovat aina olleet yhdessä yhteydessä tai liitossa niin läpikotaisessa, että he ovat vain yksi "olento". Tämä on itse asiassa hyvin omituinen asia, jota ei ole tavattavissa normaalissa kokemuksessamme. Kuitenkaan se ei ole niin ole niin outo, että sitä ei pystyisi kuvittelemaan, ei edes syntiinlangenneen ihmisen mielessä. Ajatelkaamme: tieteiskirjailijat ovat vuosia kansoittaneet kertomuksensa olennoilla, jotka koostuvat useammasta kuin yhdestä erillisestä mutta täydellisesti toisiinsa liittyneistä entiteeteistä (persoonista). Mainitsen tämän typerän esimerkin vain osoittaakseni, että tieteiskirjailijat kirjoittavat sellaisia asioita kokematta läheskään niin paljon "älyllistä" vastarintaa "moderneilta ihmisiltä" kuin ne, jotka puolustavat kristillistä kolminaisuusoppia.

eroamista kirkostasi, ystävästäsi ja perheestäsi, jotka yrittävät vetää sinua takaisin. Jumalan Totuus pitäisi olla ainoa tavoitteesi.

Ja vaikka heittäisitkin tämän kirjan syrjään nyt, tiedät kaikesta huolimatta, että tässä esitetyt väitteet ovat olemassa, eikä niihin ole vastausta.

MITEN ETENEMME TÄSTÄ?

Kuten Raamatussa häntä kuvataan, meidän Jumalamme, Jehova, on hyvin erityinen Jumala, ei mikään yleinen korkein olento. Sana "Jehova", käännettynä "HERRA" useimmissa Raamatuissa, on tosi Jumalan erisnimi, se ei ole arvonimi kuten "Herra" tai "Jumala". [3] Jumala valitsi itselleen nimen "Jehova" henkilökohtaisena nimenään. Jehova, Raamatun Jumala, on kaikkivaltias. Kaikki kunnia ja valta kuuluvat hänelle, koska hän on kaiken luoja. Hän on kiivas Jumala; hän ei salli muun jumalan tai luodun olennon vastaanottaa hänelle kuuluvaa palvontaa tai kunniaa. Sellaisen väärän palvonnan salliminen olisi valhe, eikä Jehova voi sietää valheita, sillä hän on täydellisen puhdas, pyhä ja vanhurskas. Ensimmäinen askel seikkailussamme on tehdä selväksi raamatullinen kuvaus Jehovan ominaisuuksista, erityisesti hänen ykseytensä. Tämä on ehdottoman tärkeää, jotta voimme erottaa, onko Kristus Jehova vai onko hän vain luotu olento - jonkinlainen superenkeli, kuten Jehovan todistajat uskovat - tai erittäin lahjakas ihminen, kuten the Way International opettaa.

Toiseksi, me katsomme sitä, mitä Raamattu sanoo Isästä Jehovana, Pojasta Jehovana ja Pyhästä Hengestä Jehovana. Hyvin harvat kieltävät Isän olevan Jehovan, joten tämä osuus on lyhyt. Jakso Kristuksesta on pisin, koska tämä on useimmiten kiistojen keksipisteenä. Jakso Pyhästä Hengestä on keskipitkä, koska päätarkoituksemme on osoittaa, että Pyhä Henki on yksilö, persoonallinen olento sen sijaan, että hän olisi voima tai Isän manifestaatio, ja että Pyhä Henki on Jumala, yhdistynyt yhdenvertaisena mutta kuitenkin erillään Isästä ja Pojasta.

Lopuksi me tarkastelemme lyhyesti Isän, Pojan ja Hengen suhteita Vanhassa ja Uudessa testamentissa. Tämä voi auttaa meidän ihmismieliamme hyväksymään tämän kieltämättä epätavallisen ajatuksen kolminaisuudesta ja puhumaan siitä oikealla, raamatullisella tavalla.

Tämä materiaali muodostaa suurimman osan todisteista, jotka esitetään tässä kirjassa.

Unitaareilla on monia kolminaisuusoppia koskevia vastalauseita, jotka perustuvat erityisille jakeille Raamatussa. Nämä ovat oikeutettuja huolenaiheita siinä mielessä, että jos niihin ei olisi olemassa raamatullisia vastauksia, kristillinen oppi todellakin olisi huteralla pohjalla. Tämä teos käsittelee monia näistä vastalauseista. Toivon, että tämä vähentää sitä huolta, että me kristityt emme kerro koko totuutta tai että piilottelemme jotain vikaa, joka löytyessään romahduttaisi koko kristinuskon oppijärjestelmän. Meillä ei ole mitään salattavaa.

[3] Useimmat englantilaiset Raamatut kääntävät erisnimen Jehova "HERRA" tai "JUMALA" (huomaa isot kirjaimet), joka sekoittaa sitä seikkaa, että se on erisnimi. Nimen "Jehova" alkuperäinen lausuminen on myös itsessään riidanaihe. Sana "Jehova" on yritys kääntää heprean sana englanniksi ja sitä käytettiin ensi kertaa useita vuosisatoja sitten. Muotoa "Jahve" suosivat monet, jotka ajattelevat, että se on lähempänä alkuperäistä ääntämistä. Muut käyttävät välimuotoa "Yehovah". Tämä on kielitieteellinen kysymys, ei opillinen, ja sellaisena on ei vain suotavaa vaan myös vaadittavaa, että siedämme toisten mieltymyksiä tässä asiassa. Tässä teoksessa käytän nimeä "Jehova", koska suuri osa ristiriidoista trinitaristien ja unitaarien välillä on noussut tämän version käytöstä.

△ Uudelleen löytämässä kolminaisuutta △

Ankara ristiriita koetteli kristillistä kirkkoa 300-luvulla. Riita koski Kristuksen luontoa. Mies nimeltä Areios alkoi opettaa, että Kristus oli luotu olento eikä Jehova Jumala. Ne, jotka eivät seuranneet Areiosta, pitivät tätä poikkeamana Kristukselta ja apostoleilta saadusta opetuksesta. Nikean uskontunnustus muotoiltiin areiolaisen (unitaarisen) opetuksen kumoamiseksi ja hylkäämiseksi. Nikean uskontunnustus oli ensimmäinen muodollisesti hyväksytty, selkeä trinitaarisen näkökulman hyväksyntä kristillisessä kirkossa. Suurin osa unitaarien kritiikistä pyrkii esittämään Nikean uskontunnustuksen, joka otettiin käyttöön Nikean konsiilissa v. 325, keksittyä sopimaan tiettyihin poliittisiin intresseihin, joita Rooman keisari Konstantinuksella oli. He eivät pidä mahdollisena sitä, että kunnioitetut ja oppineet kristilliset johtajat, jotka olivat konsiilissa, pitivät pyrkimyksenään määrittellä oikea raamatullinen oppi, jotta kirkko ei hajoaisi väärän opetuksen tuloksena. Nikean uskontunnustus rakentui samalla tavalla kuin vanhempi apostolinen uskontunnustus, sisältäen sen kohdat Isästä, Pojasta ja Pyhästä Hengestä.

Athanasiuksen uskontunnustus (kirjoitettu v. 400 - 500) on yksityiskohtaisin, yleismaailmallisesti hyväksytty muodollinen lausuma kristillisestä kolminaisuusopista. Kun ensi kerran luin tämän uskontunnustuksen, ajattelin, että se oli röyhkeä ja lisäsi Kirjoituksiin antamalla sellaisia yksityiskohtia kolminaisuudesta, joiden en huomannut tulevan Raamatussa. Nyt kun näen, ettei tämä ole tilanne, ymmärrän, että se on rohkea, äänekäs lausunto, mutta se ei syntynyt ihmisten mielikuvituksesta. Se on lähtöisin samoista Kirjoituksista, joita me käsittelemme. Lukijalle olisi hyväksi, jos hän arvioisi uskontunnustuksen tekstin huolellisesti (se esitetään johdannon lopuksi) ja pitäisi sen mielessään läpi tämän kirjan joko vahvistaakseen tai kumotakseen väitteen siitä, että se on paikkansapitävä esitys Raamatun opista ja siksi kaiken hyväksynnän arvoinen.

Tavallinen tapa esittää kolminaisuusoppi pyhäkouluihissa, aikuisten rippikouluissa ja saarnoissa on esittää se tiivistelmänä siitä, mitä koko Raamattu opettaa. Opettaja antaa esimerkin todistajakeita, jotka ovat riittäviä vakuuttamaan suurimman osan oppilaista siitä, että se todella on raamatullinen oppi. Niiden, jotka eivät vakuutu niin helposti, tulisi ihannetilanteessa jatkaa asian opiskelua edelleen pastorin tai asiansa tuntevan opettajan kanssa. Käytännössä tämä teologian ja dogmatiikan osa-alue ei ole kiihkeän tutkimuksen kohde. Itse asiassa, ilman Todistajien ja muiden harvojen unitaariryhmien toimintaa, jotka pyrkivät kunnioittamaan Raamatun arvovaltaa ja jotka opiskelevat tätä asiaa syvästi, ei saattaisi olla mitään käytännön syytä tutkia tätä aluetta syvällisesti (meidän pitäisi kiittää näitä unitaareja kimmokkeesta tällaiseen tutkimiseen). Valitettava tulos on, että "vaatimus" syvälliselle opetukselle on vähäinen ja jopa monet vihityt pastorit ja Sanan opettajat eivät koskaan saa ylimääräistä opetusta tai eivät käytä ylimääräistä aikaa siihen opiskeluun, jota tarvitaan riittävän vastauksen antamiseksi Todistajille, jotka erikoistuvat tiettyjen kristillisten oppien "kumoamiseen" - näihin kuuluu kolminaisuusoppi. Tämän vuoksi tilanne usein on se, että ratkaisevalla hetkellä, kun kyselevää sielua kehoitetaan (Todistajien toimesta) tutkimaan näitä asioita, Jehovan todistajat ovat ainoita, jotka pystyvät esittämään hyvin perustellun näkemyksen. Luulen, että on turvallista sanoa, että Jehovan todistajien rivit ovat paisuneet sellaisista ihmisistä, jotka alunperin saivat hyvin nimellisen kristillisen opetuksen kolminaisuusopissa ja jotka eivät pystyneet puolustautumaan hyvin varustautuneen Jehovan todistajan perusteluilta. Todistajat opettavat kolminaisuusopista sillä tavalla, että se on helppo todistaa vääräksi ja tehdä naurettavaksi. He esittävät joitain perustavia kristillisiä todistajakeita, joita kristityt käyttävät vetääkseen opin yhteen, ja he ovat keksineet hyvin älykkäitä vastaväitteitä niitä vastaan. Joka tapauksessa, Todistajat eivät koskaan ota käsiinsä koko raamatullista pohjaa kolminaisuusopille. Itse asiassa, useimmat Todistajat eivät koskaan ole kuulleet aikuista, vakavaa esitystä kristikunnan kolminaisuusopista. Luotuaan tämän ns. heikon argumentin, jota vastaan he voivat taistella, heillä ole mitään ongelmaa kumota sitä, ja he esittävät tämän todisteena siitä, että kolminaisuusoppi on harhaoppi. Mutta itse asiassa he ovat vain kumonnet aliravitun karikatyyrin oikeasta kristinuskon opista. Tämä kirja esittää raamatullisen pohjan kolminaisuusopille laajemmalla ja perusteellisemmalla tavalla kuin useimmat Jehovan todistajat - ja jopa useimmat kristityt - ovat koskaan nähneet.

Oikea vastaus Jehovan todistajien esittämään haasteeseen EI ole viitata heille kintaalla ja antaa heidän tehdä, mitä he haluavat, kunhan he tekevät sen jossain muualla. Pietari kehottaa meitä olemaan valmiita antamaan

△ Uudelleen löytämässä kolminaisuutta △

puolustuksen meissä olevalle uskolle (1. Piet. 3:15). Jotta voimme tehdä tämän, meidän täytyy olla hyvin perehtyneitä Kirjoituksiin ja raamatullisiin opetuksiin (oppeihin). On todellinen vaara, että kukin uusi sukupolvi ottaa itsestäänselvyytensä sen raamatullisen perintönsä ja lopulta tulee kykenemättömäksi viemään sitä eteenpäin. On välttämätöntä, että kovan työn ja uraan opiskelun avulla kukin uusi sukupolvi **löytää uudelleen** Jumalan Sanan rikkaudet.

Lähden siitä olettamuksesta, että jokainen esittämäni kohta olisi epäomaperäinen, että se olisi vain **uudelleenlöytö**. En edelleenkään ajattele, että olen ylittänyt tai parantanut millään merkittävällä tavalla sitä, minkä aikaisempien vuosin suuret Raamatun oppineet ovat jo löytäneet ja tuoneet esille. Tällainen työ tehdään seisomalla ennen tulleiden jättiläisten jalkojen lähellä (en rohkene sanoa, että seisaisin heidän olkapäillään). Mutta en ole häpeissäni työskennellessäni pellolla, joka on aurattu jo aikaisemmin, sillä pellolla täytyy työskennellä joka vuosi, jotta se pysyisi tuottavana. On jaloa ainoastaan soveltaa sitä, mikä on ollut kristillisen kirkon muuttumaton uskon, uutena aikana, omalla paikallani, ja uudella tavalla - näytellä pientä osaa elävän, yhä uudelleen syntyvän uskon aarteen säilyttämisessä. Aihe on Jumalan Sana, joka ei koskaan voi muuttua väljähtyneeksi käytettäessä uudelleen. Tämä tutkimus itsessään, tämä syväluotaus ja kysely ja vastausten löytäminen Jumalan omasta suusta on palkinto tällaisesta teosta. Suosittelen, että kaikki kristityt itse löytäisivät uudelleen uskomme opit Jumalan ikuisesta Sanasta. Tätä tietoa ei voi täysin imeä itseensä passiivisesti; totuus on, että kun kohtaamme kovan vastustajan, joka saattaa selättää meidät, jos horjahdamme, opimme parhaiten, oivallamme kirkkaimmin ja iloitsemme suloisimmin. Joten vyöttäkäämme itsemme iloisesti taisteluun!

Jotkut saattavat ihmetellä, miksi kukaan käyttäisi niin paljon aikaa näin "yksinkertaisen" ja jopa ehkä irrelevantin asian tutkimiseen - parempaa olisi mennä ulos ja kuluttaa aikansa evankelioimiseen! Mutta ei ole tarvetta valita näiden kahden asian väliltä - voimme tehdä molempia - ja toinen auttaa toistaa. Raamatun tutkiminen jonkun aiheen osalta läpikotaisin on kuin vuorelle kiipeämistä. Et voi kuvitella näkymää, jonka näet huipulta, ja kun pääset sinne, on helpompaa nähdä, miten kaikki sopii yhteen ja valita polun, joka jatkuu, jolla on oikea suunta ja kunto. Kun pääset perusasioiden ohi, sinun on pakko taistella vaikeamman materiaalin parissa, huitaista pois epäkypsä päättely ja opetella hengellisiä ja teknisiä taitoja ja kuria, joita tarvitaan vakavan opiskelun ja soveltamisen alalla. Raamatun tunteminen on tapa tuntea sen Kirjoittaja, ja vastaanottaa hänen hengellinen viisautensa. Aihe Isän, Pojan ja Hengen jumaluudesta on kaukana kuivasta, se on jännittävä ja perustava - se tuo meidät kasvokkain Jumalan kanssa hänen Sanassaan - kaikki päättyy siihen, että tuntisimme ja palvelisimme häntä paremmin.

HUOMIOITA TEKSTIN ULKOASUSTA

Tässä työssä kirjoittajan kommentit ovat erilaisella kirjasintyyppillä kirjoitettuja (Esimerkiksi) niiden erottamiseksi raamatullisista viitteistä, jotka muodostavat suurimman osan dokumentista. Olen lisännyt alleviivauksen ja muita painotuksia korostaakseni avainsanoja Raamatun jakeissa. Kursiivia ja **lihavointia** käytetään korostamassa, kuten tekstissä selitetään, osoittamaan tiettyjä erityishuomion ansaitsevia ajatuksia tai henkilöitä. Nämä typografiset keinot ovat minun tilillani seisomassa vieressäni ja osoittamassa fraaseihin ja sanomassa "katso tätä" tai "huomaa tämä kiinnostava seikka". Nämä hienovaraiset typografiset erittelyt ovat erityisesti niille, jotka haluavat tutkia tiettyä kohtaa syvällisesti, joten jos tämä vaikuttaa sekavalta, älä epäröi viitata kintaalla näille keinoille - lue vain teksti ja anna näiden tehokeinojen ainoastaan korostaa sanoja, joiden yli sinun ei tulisi hypätä. Sellainen lähestymistapa on riittävä.

Olen yrittänyt pysyä suoralla kurssilla pitämällä hämäämättä, tekniset ja spekulatiiviset keskustelut alaviitteissä. Jotkut pitemmät harhailut pääaiheesta käsitellään erillisissä luvuissa, joita kuvailaan spekulatiivisina luvun johdannossa. Kaikki eivät koe näitä kiinnostavina - se on ymmärrettävää. Osa V, erityisesti luvut 13-15, käsittelevät asioita, jotka eivät ole keskeisiä Jumalan kolmiyhteyden todistamisessa ja

Uudelleen löytämässä kolminaisuutta

ovat vähän "syvällisempiä" - kaikki lukijat eivät koe niitä avuliaksi. Olen myös liittänyt alkuperäisten kreikkalaiset tekstit niille, jotka ovat kiinnostuneita. Nämä kappaleet ovat olleet tärkeitä tämän aiheen historiallisessa debatissa ja ovat siksi mukana niitä varten, jotka haluavat sukeltaa asiaan vähän syvemmin. **(Nämä on poistettu suomalaisesta versiosta lähinnä teknisistä syistä. - suom. huom.)**

Kaikki Raamatun kohdat ovat New International Versionista, ellei toisin huomauteta. **(1938 suomeksi. - suom. huom.)** Vanhan testamentin kappaleet, jotka sisältävät Jumalan nimen (JHVH), NIV kääntää sen HERRA tai JUMALA (huomaa isot kirjaimet). Olen ottanut vapauden tämän tutkielman luonteen vuoksi käyttää Jumalan nimeä "Jehova" tässä. **(Suomennoksessa on käytetty samaa vapautta. - suom. huom.)**

Esittäessäni Raamatun kappaleita olen yrittänyt käyttää tarpeeksi laajoja otteita välittääkseni oikean kontekstin. Olen ottanut mukaan relevanttia materiaalia jopa, kun se näyttää heikentävän argumenttiani. Minulla ei ole aikomusta huijata. Tämä näkemys kestää kaikkein kriittisimmänkin tarkastelun. Kuitenkin, joidenkin kappaleiden kohdalla olisi hyödyllistä lukea lisää, jopa yksi tai useampia lukuja tai koko kirja, sen varmistamiseksi, että esitys on uskollinen Jumalan tarkoitukselle. Joten rohkaisen lukijoita etsimään näitä ja muita Raamatun kappaleita päättääkseen totuudesta tässä hyvin tärkeässä asiassa. Itse asiassa Jumalamme identiteetti on niin tärkeä, että ei ole yllätys, kuten näemme, että kolminaisuuden olemassaolo läpäisee koko Raamatun. Olen pyrkinyt välttämään sitä ohjelmoitua lähestymistapaa, joka on 20-prosenttisesti Raamattua ja 80-prosenttisesti kommentointia (tai uudelleen tulkintaa). Mutta on väistämätöntä, että perehdyttäessä asioihin tarkemmin, enemmän selitystä tarvitaan viestin tuomiseksi osiin. Joissain tapauksissa olen todennäköisesti ollut liian lyhytsanainen, eikä viestini ehkä ole ymmärrettävä. Pyydän tätä anteeksi etukäteen.

Olen tarkoituksella yrittänyt välttää kapeaa näkökulmaa, koska vakuuttavin asia trinitaarista asemasta on se, kuinka valtava määrä pääasioita Raamatusta sopii yhteen sen kanssa ja joita tämä totuus valaisee. Toisin sanoen, tutkielma tästä aiheesta lisää ymmärrystämme ja vastaa kysymyksiin monista Raamatun opetuksista: luomisesta, pelastuksesta, Kirjoitusten sanainspiraatiosta (yksinkertainen tutkielma kuten tämä vakuuttaa kenet tahansa rehellisen ihmisen, että Raamattu on johdonmukainen, jopa mikroskooppisella tasolla, jopa aivan ihmeellisesti), epäjumalanpalveluksesta, tuomiopäivästä, Hengen lahjoista, jne. Kaikki nämä asiat liittyvät Isän, Pojan ja Pyhän Hengen identiteettiin ja aktiviteettiin. On valitettavaa, että kolminaisuusoppia yleensä opetetaan vain tiivistelmänä - kolminaisuudesta paljastuu Raamatusta niin monia aspekteja, joita kristityt ohittavat vain pitääkseen asiat yksinkertaisina. Tämän takia olemme saaneet unitaarien keskuudessa maineen lapsellisina ihmisinä, jotka uskovat kolmipäiseen Jumalaan. Haluan esittää kolminaisuuden kaikessa hienovaraisuudessaan, syvyydessään ja mikä tärkeintä, siinä selkeydessä, jonka Kirjoitukset sisältävät, niin ettei kukaan voi tehdä kristittyjen näkökulmasta vähäpätöistä tai esittää sitä väärin.

Olen pyrkinyt välttämään helppoja iskuja ja tarpeettomia hyökkäyksiä unitaareja vastaan. En väitä olevani vapaa ennakkoluuloista, mutta olen yrittänyt olla reilu. Jehovan todistajan tai muun unitaarin pitäisi pystyä lukemaan tämä työ tuntematta, että heitä loukataan. Jos olen esittänyt väärin joitain Todistajien opetuksia, pyydän anteeksi ja toivotan korjaukset tervetulleiksi.

KIRJOITTAJAN VIIMEISET HUOMAUTUKSET

Olen maallikko, jota Jumala on siunannut mahdollisuudella käyttää paljon aikaa Raamatun tutkiskeluun ja tämän aiheen ajatteluun. Jumala ja sinä arvioitsevat tämän työn laadun.

Ennen kuin luet tällaisen työn, haluan sinun tietävän, mistä kirjoittaja tulee teologisessa mielessä. Lyhyesti sanottuna: Olen tunnustuksellinen luterilainen;^[4] joka pyrkii sitoutumaan niihin raamatullisiin totuuksiin, jotka löydettiin uudestaan uskonpuhdistuksen aikana. Tunnustukselliset luterilaiset ovat harvinaisia eikä heitä pitäisi sekoittaa luterilaisten suureen massaan, joilla on tapana (ei tietenkään heillä kaikilla) kallistua epäraamatullisiin, "moderneihin"^[5] teologisiin järjestelmiin. Kannatan värähtämättä sitä näkemystä, että koko Raamattu on Jumalan innoittama ja erehtymätön - aivan niitä yksittäisiä sanoja myöten, joita kirjoittajat käyttivät alkuperäisillä kielillä. Tämä tutkielma on ehdottomasti vakuuttanut minut siitä. Kirjoitukset ovat ainut keino, jotka Jumala on valinnut hänen identiteettinsä paljastamiseen meille. Raamattu paljastaa yhden ainoan tien pelastukseen, Jeesuksen Kristuksen, ihmiskunnalle. Toisin kuin "moderni" teologi, olen pyrkinyt käyttämään kaikkein voimakkainta tulkinta-apua, olen antanut Raamatun tulkita Raamattua.

Olen yrittänyt olla lyhytsanainen ja välttää pienten tai hyvin hämärien asioiden kanssa pakertamista, mutta tässä tutkielmassa on joitain vaikeita asioita. Ellet lukiessasi ymmärrä asiaani, yritä lukea se toiseen kertaan tai ohita se. Kaikki tässä työssä ei ole yhtä tärkeää, eikä kaikkea ole tarpeen ymmärtää ensimmäisellä lukukerralla. Tunnustan, että olen useissa paikoissa antanut itseni mennä sivuraiteille, jotka kiinnostivat minua henkilökohtaiset (ts. spekulatiiviset tekstit, jotka mainitsin aiemmin).^[6] Toivon, etteivät nämä ole liian häiritseviä. Kommentit ja kysymykset ja erityisesti korjaukset lukijoilta ovat tervetulleita.

Rukoilen, että Jumalan armosta tämän työn lukijat hyötyisivät siitä.

Robin Olav Vogsland - 1996

2106 Forest Trail Road
Rio Rancho, NM 87124
phone (505) 892-6934
E-mail: vogs@swcp.com
tai: robin.vogsland@das.honeywell.com

[4] Viittaa "Tunnustuskirjoihin". Luterilaiset tunnustuskirjat ovat muodollisia lausuntoja raamatullisista opeista, jotka muotoiltiin uskonpuhdistuksen aikaan.

[5] Minulla ei ole mitään "modernina" oloa vastaan ajallisessa mielessä. "Modernilla" tarkoitan niin kutsuttua "tieteellistä" historiallis-kriittistä teologista liikettä, joka on alkanut dominoida suurta osaa modernista teologiasta (erityisesti luterilaisten joukossa) tämän vuosisadan aikana. Tämä lähestymistapa yrittää saavuttaa objektiivisuutta tekemällä teologiaa ut si Deus non daretur (aivan kuin ei olisi Jumalaa). Mikä perversio! Se on epäuskon teologiaa. Tämän teologian perusajatus on, että jokainen Raamatun kirjoittaja kirjoitti itsenäisesti (ilman Pyhän Hengen inspiraatiota) ja täten jokaista kirjaa pitäisi tulkita itsenäisesti kirjoittajan historiallisen, poliittisen ja kulttuurisen kontekstin termeillä - tarkoitus on selittää, miksi kirjoittaja kirjoitti, mitä hän kirjoitti, sen sijaan että ymmärrettäisiin ja sovellettaisiin mitä hän kirjoitti auktoriteettina meille. Tässä metodologiassa Raamatun kirjojen sisällön (se mitä sanotaan) vertailu nähdään tarpeettomana ja soveltumattomana moderneille ihmisille, koska profeetat ja apostolit olivat vain takametsien miehiä palloilemassa ympäriinsä, keksien asioita kun he sokeasti etsivät Jumalaa. Nämä teologit uskovat, että vain heillä on välineet erotella vehnä laajasta lusteesta, että ihmiskunta voi kehittyä "jumalallisten asioiden" ymmärtämisessä. Tämä liike on antikristillinen kauhustus, sillä se on pauskannut miljoonia henkiseen pimeyteen väittämällä itseään "normaaliksi kristinuskoksi" (laajan jäsenmääränsä ja "tieteellisen" pohjansa takia). Se väittää löytävänsä syvällisiä totuuksia samalla kun pirstoo todellisten kristittyjen 2000 vuotta vanhaa oikeaoppista uskoa. Jumala olkoon heidän tuomarinsa.

[6] "Spekulatiivisella" tarkoitan sellaista, joka ei ole täysin ratkaistua tai vahvistettua. Nämä kirjoitukset ovat toivoni mukaan kuitenkin sidoksissa Kirjoituksiin eivätkä vain pelkkää turhaa filosofointia.

☪ *Uudelleen löytämässä kolminaisuutta* ☪

Athanasiuksen uskontunnustus

(Nimetty Athanasiuksen, varhaisen AREIOLAISEN tai UNITAARISEN opetuksen vastustajan mukaan)

Kuka ikänänsä tahtoo autuaaksi tulla, hänellä täytyy ennen kaikkea olla oikea, yhteinen, kristillinen usko. Joka ei sitä täydellisenä ja puhtaana pidä, hän tulee epäilemättä iankaikkisesti kadotetuksi. Niin tämä nyt on oikea yhteinen, kristillinen usko, että me yhtä Jumalaa kolminaisuudessa ja kolminaisuutta yhdessä jumaluudessa kunnioitamme.

Ei kuitenkaan sekoittaen persoonia, eikä erottaen jumalallista olentoa. Sillä toinen on Isän persoona, toinen on Pojan ja toinen on Pyhän Hengen. Mutta Isä ja Poika ja Pyhä Henki ovat sama Jumala, yhdenvertaiset kunniaassa, yhdenvertaiset iankaikkisessa majesteetissa. Senkaltainen kuin Isä on, senkaltainen on Poika, senkaltainen on myös Pyhä Henki. Luomaton on Isä, luomaton on Poika, luomaton on Pyhä Henki. Ääretön on Isä, ääretön on Poika, ääretön on Pyhä Henki. Iankaikkinen on Isä, iankaikkinen on Poika, iankaikkinen on Pyhä Henki. Eikä kuitenkaan ole kolmea iankaikkista, vaan yksi iankaikkinen. Niinkuin ei myöskään ole kolmea luomatonta, eikä kolmea ääretöntä, vaan yksi luomaton ja yksi ääretön. Niin myös kaikkivaltias on Isä, kaikkivaltias on Poika, kaikkivaltias on Pyhä Henki. Eikä kuitenkaan ole kolmea kaikkivaltiaista, vaan yksi kaikkivaltias. Niin myös Isä on Jumala, Poika on Jumala, Pyhä Henki on Jumala. Eikä kuitenkaan ole kolmea Jumalaa, vaan yksi Jumala. Niin myös Isä on Herra, Poika on Herra, Pyhä Henki on Herra. Eikä kuitenkaan ole kolmea Herraa, vaan yksi Herra. Sillä niinkuin kristillinen totuus vaatii meitä kutakin persoonaa erittäin Jumalaksi ja Herraksi tunnustamaan, niin kieltää myös yhteinen, kristillinen usko meitä kolmea Jumalaa eli kolmea Herraa nimittämästä.

Isää ei ole kukaan tehnyt, eikä luonut, eikä synnyttänyt. Poika on ainoastaan Isästä, ei tehty, eikä luotu, vaan syntynyt. Pyhä Henki on Isästä ja Pojasta, ei tehty, eikä luotu, eikä syntynyt, vaan heistä lähtevä. Niin on nyt yksi Isä, ei kolmea Isää, yksi Poika, ei kolmea Poikaa, yksi Pyhä Henki, ei kolmea Pyhää Henkeä. Ja tässä kolminaisuudessa ei ole yksikään persoona ollut ennen eikä jälkeen toistaan, eikä yksikään ole toistaan suurempi eikä vähempi.

Vaan kaikki kolme persoonaa ovat yhtä iankaikkiset ja juuri yhdenkaltaiset. Niin että ennen kaikkea pitää, niinkuin ennen on sanottu, palveltaman kolmea persoonaa yhdessä jumaluudessa, ja yhtä Jumalaa kolmessa persoonassa.

Joka siis tahtoo autuaaksi tulla, hänen tulee näin kolminaisuudesta ajatella. Mutta se on myös tarpeellista iankaikkiseen autuuteen, että me vakaasti uskomme meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulleen ihmiseksi.

Niin on nyt tämä oikea usko, että me uskomme ja tunnustamme, että meidän Herramme Jeesus Kristus, Jumalan Poika, on Jumala ja ihminen.

Jumala on hän Isänsä olennosta, ennen kaikkia aikoja syntynyt; mutta ihminen on hän äitinsä olennosta, ajassa syntynyt. Täydellinen Jumala ja täydellinen ihminen, järjellisellä sielulla ja inhimillisellä ruumiilla. Isänsä vertainen jumaluuden puolesta ja vähempi Isää ihmisyyden puolesta. Ja vaikka hän on Jumala ja ihminen, ei kuitenkaan ole kahta Kristusta, vaan yksi. Yksi hän on; ei niin, että jumaluus on muuttunut ihmisyydeksi, vaan jumaluus on ottanut ihmisyyden itseensä. Niin, yksi hän on; ei kuitenkaan siten, että molemmat luonnot ovat sekaantuneet toisiinsa, vaan että hän on yksi ainoa persoona.

Sillä niinkuin järjellinen sielu ja ruumis on yksi ihminen, niin Jumala ja ihminen on yksi Kristus. Joka meidän autuutemme tähden kärsi, astui alas tuonelaan, nousi kolmantena päivän kuolleista. Astui ylös taivasiin, istuu Jumalan, Isän kaikkivaltiaan, oikealla puolella. Sieltä on tuleva tuomitsemaan eläviä ja kuolleita. Jonka tulemiseen kaikkien ihmisten pitää ruumiillisesti nouseman kuolleista ja tekemän tili, kunkin töistensä. Jotka hyvää ovat tehneet, käyvät iankaikkiseen elämään, mutta jotka pahaa ovat tehneet, joutuvat iankaikkiseen tuleen. Tämä on oikea, yhteinen kristillinen usko; joka ei sitä totisesti ja vakaasti usko, ei hän voi autuaaksi tulla.

 Uudelleen löytämässä kolminaisuutta

(Käännös Vähän katekismuksen mukaan. -suom. huom.)

Avainsanat:

JESAJA 42:8

"Minä, Jehova, se on minun nimeni,
minä en anna kunniaani toiselle enkä ylistystäni epäjumalille."

Tämä on teemajae tässä tutkimuksessa ja tulee mainituksi useissa kohdin. Me tulemme näkemään, että Jehova on mustasukkainen Jumala ja kuitenkin me tulemme näkemään, että Raamattu antaa Jeesukselle Kristukselle saman kirkkauden ja ylistyksen ja kunnian ja arvonannon, jonka Jehova on varannut itselleen. Tämä jae EI ole ratkaiseva sen todistamisessa, että Kristus on Jehova, mutta se kiinnittää huomiomme todelliseen käsillä olevaan asiaan. Näiden avainsanojen ja muiden jakeiden, jotka määrittelevät Jehovan mustasukkaiseksi Jumalaksi, perusteella ei pitäisi olla hämäryyttä siitä, onko Kristus Jehova vai ei. Jos Kristus saa puolet tai edes neljännesosan Jehovan kunniaasta, se voi tarkoittaa vain sitä, että Kristus on Jehova, koska mikään luotu olento ei voi saada MITÄÄN Jehovalle kuuluvasta kunniaasta. Ja, kuten tämä jae kertoo meille, Jehova EI KOSKAAN delegoi yhtään kunnioituksen vaatimuksesta tai hänen oikeudestaan olla ylistetty kenen tahansa luodun olennon suulla. Samoin, jos on edes yksi kumoamaton todiste siitä, että Kristus ja Pyhä Henki ovat "Jehova", sitten tilanne on ratkaistu, sillä Jehova kertoo meille tässä, ettei hän jaa kunniaansa, joka kuuluu yhteen hänen nimensä kanssa, kenenkään muun kanssa.

OSA III

KRISTUS ON JEHOVA!

LUKU 3

KRISTUKSEN ALENNUS JA KOROTUS

Fil. 2:5-11 Olkoon teillä se mieli, joka myös Kristuksella Jeesuksella oli, joka ei, vaikka hänellä olikin Jumalan muoto, katsonut saaliikseen olla Jumalan kaltainen, vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi, ja hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen; hän nöyryytti itsensä ja kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristikuolemaan asti. Sentähden onkin Jumala hänet korkealle korottanut ja antanut hänelle nimen, muita nimiä korkeamman, niin että kaikkien polvien pitää Jeesuksen nimeen notkistuman, sekä niitten, jotka taivaissa ovat, että niitten, jotka maan päällä ovat, ja niitten, jotka maan alla ovat, ja jokaisen kielen pitää tunnustaman Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra."

Johdanto

Jotta ymmärtäisimme, mitä Raamattu sanoo Jeesuksen Kristuksen identiteetistä, on ehdottoman välttämätöntä ymmärtää, mitä Raamattu opettaa Kristuksen "alennuksesta" ja "korotuksesta".

Seuraava materiaali heijastaa kristillistä ymmärtämystä siitä, mitä Raamattu opettaa Kristuksen ihmisluonnosta ja on kriittinen perusta kolminaisuusopille. On myönnettävä, että se ottaa kolminaisuuden jo todistettuna (jota me emme ole vielä tehneet). Mutta näyttää tehokkaammalta tehdä lukija tietoiseksi kristillisestä asemasta alussa, jotta monet kysymykset, jotka heräävät Kristuksen ihmisluonnosta todistaessamme sitä, että Kristus on Jehova, tulisivat vastatuiksi jo etukäteen.

Kristuksen pre-eksistenssi

Kristus oli toisenlainen kuin muut ihmiset siinä suhteessa, että hän oli olemassa ennen syntymäänsä ihmisolennoksi (=pre-eksistenssi). Apostoli Johannes kutsuu vielä inkarnoitumatonta Poikaa "Sanaksi" ("Logos" kreikaksi) ja puhuu hänen tulemisestaan lihaksi luvussa Joh. 1. Tässä ja muissa kappaleissa näemme, mitä Raamattu sanoo Kristuksen pre-eksistenssistä. Tämän opin kieltää the Way International, joka opettaa, ettei Kristusta ollut olemassa, ennen kuin hän syntyi Betlehemissä.

Inkarnaatio

Kristuksen "tulemista alas" ja astumista luomakuntaan kutsutaan "inkarnaatioksi."^[7] Inkarnaatio tarkoitti ihmiskuolon ottamista sen jumalallisen luonnon lisäksi, joka hänellä jo oli. Tämän vuoksi kristityt puhuvat Jeesuksesta "Jumal-ihmisenä". Jumal-ihminen Jeesus Kristus on täysin erilainen kuin mikään muu luomakunnassa - hän on Luoja, joka astui luomakuntaansa lakkaamatta olemasta Jumala.

Inkarnaatio ja Kristuksen alennus

K Kristus olisi voinut tulla ihmiseksi kaikessa jumalallisessa kunniansaan, vallassaan ja muissa ominaisuuksissaan, jotka olisi näytetty kaikille. Hän olisi jopa voinut tulla asumaan ja aktiivisesti hallitsemaan maan päälle jumalallisena majesteettina jopa ollessaan täysin ihminen.^[8]

Mutta hänen tarkoituksiaan ei palvellut tulla alusta alkaen kaikkivaltiaana kuninkaana (sen vuoro oli myöhemmin, hänen toisessa tulemisessaan). Ensimmäisessä tulossaan hän ei tullut vain ihmisenä, vaan alhaisena ihmisenä - hän tuli ihmisten palvelijana paremmin kuin ihmisten hallitsijana. Hän laittoi syrjään näkyvän voiman käytön ja kunnian ja oikeuden palvontaan, joka kuuluu Jumalalle, tullakseen palvelijaksi (Fil. 2:5-7). Tätä ulkoisen kunnian ja ominaisuuksien käytön syrjään laittamista, tätä elämistä tavallisena ihmisenä palvellakseen oikeutettuja palvelijoitaan, tätä kutsutaan Kristuksen "alennukseksi". Palvelus, joka Pojalla oli mielessään, oli elää ja kuolla täydellisenä ihmisenä, ollakseen sijainen epätäydellisille ihmisille. Ja tämä luopuminen oli todellista, ei vain symbolista; osa itsensä alennuksesta oli pakottaa itsensä elämään kuin muut ihmiset, ollakseen sijainen muille ihmisille. Joten kuten muut ihmiset, hänen todella täytyi noudattaa Mooseksen lakeja; hänen todella täytyi palvoa Jumalaa (vaikka hän oli Jumala); hänen todella täytyi viitata kunnia pois itsestään (vaikka tuo kunnia kuului oikeutetusti hänelle), koska hän oli sijainen muille ihmisille, jotka olivat lain alla ja joiden täytyi olla nöyriä ja alamaisia Jumalalle kaikissa asioissa.

Täten me puhumme Kristuksen asemasta "alennuksena", koska tämä asema oli alhainen verrattuna siihen, mihin hän oli oikeutettu. Tämä sana tässä yhteydessä ei viittaa siihen, että Kristusta myös nöyryytettiin loukkauksin ja tekemällä hänet naurettavaksi hänen maanpäällisen elämänsä aikana. Tämä erotus on tärkeä, koska alennus loukkauksin ja naurettavaksi tekemällä on jotain, minkä muut tekevät meille. Kristuksen alennus on jotain, mitä hän teki itselleen, se on itsensä alentamista (ks. Fil. 2:5-7). Kristuksen alennus oli hänen vapaaehtoinen toimensa, jolla hän luovutti täyden, jatkuvan kunniansa ja voimansa käytön tullakseen alhaiseksi (tavalliseksi) ihmiseksi. Toisenlaiset alennukset, jotka seurasivat, olivat vain tulosta tästä edeltävästä toimenpiteestä. Mutta vapaaehtoinen pilkan ja ivan kestäminen, jota Jumalan Poika teki, on todistus Kristuksen päättäväisyydestä (Jumalana ja ihmisenä) saattaa loppuun meidän pelastuksemme.

[7] Sanalla inkarnaatio on kaksi juurta: IN- joka tarkoittaa "sisään johonkin" ja CARNIS, joka tarkoittaa "lihaa". INKARNOITUNUT (adjektiivi) yksinkertaisesti tarkoittaa "lihaksi tullut". INKARNAATIO (substantiivi) yksinkertaisesti tarkoittaa lihaksi tulemisen tapahtumaa. (Sana reinkarnaatio [re-inkarnaatio] viittaa hindujen uskomukseen, että ihmissielu voi tulla lihaksi useammin kuin kerran.

[8] Missään mielessä ihmiseksi tuleminen ei vaadi hänen jumalallisten ominaisuuksiensa vähentämistä, kuten ensiksi voisi kuvitella. Päinvastoin, tämä muuttumattoman Jumalan vapaaehtoinen toiminta, jossa hän sulattaa ihmisen ja Jumalan luonnon yhdeksi olennoksi, 100-prosenttisesti ihmiseksi ja 100-prosenttisesti jumalalliseksi, on merkittävä osoitus hänen jumalallisesta, kaikkivoivasta voimastaan. Jos katsomme asiaa toisella tavalla, Jumalana ja ihmisenä olemisen yhtä aikaa ei ole yhtään sen mahdollisempaa tai ristiriitaisempaa kuin yhtä aikaa olemisen hiekkakivenä ja kulmakivenä. Molemmissa tapauksissa puhumme luonnoista, jotka eivät liity toisiinsa, ts. luonnoista, jotka ovat erilaisia, mutta eivät itsestäänselvästi ristiriidassa toistensa kanssa, ja jotka sen vuoksi voivat olla yhtä aikaa olemassa.

Inkarnaatio ja Kristuksen korotus

Alennuksen kausi oli tiettyä tarkoitusta varten ja rajoitetuksi ajaksi. Tämän lunastustyönsä täytettyään Jumal-ihminen Kristus palasi Jumalan oikealle puolelle ja hänen ihmislunastustensa "otti vastaan" sen, mitä hänen jumalallisella luonnollaan yksin oli ollut ennen inkarnaatiota: rajoittamattoman, jatkuvan mahdollisuuden käyttöä käsittämätöntä voimaa ja kunniaa. Alennuksen aikana nämä kaksi luontoa olivat erottamattomasti yhdistetyt ja jakoivat toistensa ominaisuudet, mutta ihmislunasto ei ollut vielä kokenut Jehovan ominaisuuksien täyttä käyttöä. Tätä palvelijan luonnon ottamista pois Jumal-ihminen Kristukselta, kun hän päätti lunastustyönsä meidän sijaisena, viittasi Kristuksen "korotukseen". "Korotus" tarkoittaa korkealle nostamista, statuksessa nousemista, arvokkuutta, voimaa, kunniaa, rikkautta, jne., ts. kirkastumista (kirkkaus annetaan jollekulle). Tämä korotus tapahtuu suhteessa Kristuksen alennettuun asemaan maan päällä ja hänen taivaaseenastumiseensa. Se ei tapahdu suhteessa siihen, mikä hänen asemansa oli ennen inkarnaatiota ja hänen taivaaseenastumiseensa, koska nämä kaksi asemaa ovat samat (ihmislunaston lisäämistä lukuunottamatta). [9] On hyvin tärkeää huomata, että Kristuksen korotus ei ole Pojan korotus tai aseman ylennys tottelevaisena olentona, jonka Jumala palkitsi, vaan paremminkin paluu hänen aikaisempaan asemaansa - hän on jälleen Jehova itse ja hän jälleen täydellisesti ja jatkuvasti käyttää jumalallisia voimiaan. On myös ihmeellinen asia havaittavana: Kristus pysyi tosi ihmisenä jopa korotuksessaan. Inkarnaatio jatkuu Kristuksen korotuksessa. Itse asiassa juuri hänen ihmislunastonsa (yksin) korotettiin. Sillä ensimmäistä kertaa koskaan täydellinen Jumal-ihminen istuu Jumalan valtaistuimelle. Kaikki tämä on sitä, mitä Athanasiuksen uskontunnus tarkoittaa, kun se sanoo "vaan jumaluus on ottanut ihmisyyden itseensä" (ts. lisäämällä ihmislunaston jumalalliseen luontoon), "...ei niin, että jumaluus on muuttunut ihmisyydeksi" (ts. Jeesus ei lakannut olemasta jumalallinen inkarnaatiossa).

Jopa ihmisenä Kristus toisinaan käytti jumalallisia ominaisuuksiaan rajoitetulla tavalla: hänen ihmeensä, hänen profetiansa, hänen tapansa tuntea ihmissydämet, hänen valtansa luontoon ja hänen kirkastumisensa (Luuk. 9:28-36) kaikki todistavat siitä, että hän säilytti jumalallisuutensa jopa inkarnaatiossaan. Tämä voiman rajallinen käyttö salli ja jopa täydensi Kristuksen kehitystä ihmislapsena, nuorukaisena ja lopulta aikuisena, että hän voisi lunastaa meidät synneistämme.

Tämän johdannon jälkeen katsomme, mitä Raamattu sanoo tästä asiasta.

Kristuksen pre-eksistenssi ja inkarnaatio

Nämä kappaleet antavat meille kiistämättömiä todisteita Kristuksen pre-eksistenssistä.

Miika 5: 1-5 Mutta sinä, Beetlehem Efrata, joka olet vähäinen olemaan Juudan sukujen joukossa, sinusta minulle tulee se, oka on oleva hallitsija Israelissa, jonka alkuperä on muinaisuudesta,

[9] Kristuksen alennus ei johdu sinällään inkarnaatiosta. Kuten yläpuolella todetaan, Kristus olisi voinut (ja tulee niin tekemään) esiintyä Jumal-ihmisenä lihassa, olematta lainkaan rajoitettu rajoittamattoman jumaluutensa käytössä. Hänen alennuksensa muodostui itsensä tyhjentämisestä ja siitä, ettei hän vapaasti ja jatkuvasti käyttänyt jumalallista voimaansa ja kunniaansa. Se seikka, että Kristus pysyy ihmisenä sen jälkeen, kun hänet on korotettu Jumalan oikealle kädelle, todistaa, ettei alennusta aiheuttanut se, että hän otti itselleen ihmislunaston. Raamatulla on tästä paljon enemmän sanomista, kuin mihin me perehdymme tässä. Paljon täydellisemmäksi retkeksi siihen, mitä Raamattu sanoo Kristuksen alennuksesta ja korotuksesta, suosittelen Joh. Schallerin pientä, nautittavaa ja hyvin kirjoitettua kirjaa "Biblical Christology". (Northwestern Publishing House) tai F. Pieperin kirjaa "Kristillinen dogmatiikka" (Concordia Publishing House).

Uudelleen löytämässä kolminaisuutta

iankaikkisista ajoista. Sentähden Herra antaa heidät alttiiksi siihen aikaan asti, jolloin synnyttäjä on synnyttänyt; silloin jäljellejääneet hänen veljistänsä palaavat israelilaisten luokse. Ja hän on astuva esiin ja kaitseva Herran voimassa, Herran, Jumalansa, nimen valtasuuruudessa. Ja he asuvat alallansa, sillä silloin on hän oleva suuri hamaan maan ääriin saakka. Ja hän on oleva rauha:

Joh. 1:1-18 Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala. Hän oli alussa Jumalan tykönä. Kaikki on saanut syntynsä hänen kauttaan, ja ilman häntä ei ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on. Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valkeus. Ja valkeus loistaa pimeydessä, ja pimeys ei sitä käsittänyt. Oli mies, Jumalan lähettämä; hänen nimensä oli Johannes. Hän tuli todistamaan, todistaaksensa valkeudesta, että kaikki uskoisivat hänen kauttansa. Ei hän ollut se valkeus, mutta hän tuli valkeudesta todistamaan. Totinen valkeus, joka valistaa jokaisen ihmisen, oli tulossa maailmaan. Maailmassa hän oli, ja maailma on hänen kauttaan saanut syntynsä, ja maailma ei häntä tuntenut. Hän tuli omiansa tykö, ja hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan. Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä, jotka eivät ole syntyneet verestä eikä lihan tahdosta eikä miehen tahdosta, vaan Jumalasta. Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, ja me katselimme hänen kirkkauttansa, senkaltaista kirkkautta, kuin ainokaisella Pojalla on Isältä; ja hän oli täynnä armoa ja totuutta. Johannes todisti hänestä ja huusi sanoen: "Tämä on se, josta minä sanoin: se, joka minun jälkeeni tulee, on ollut minun edelläni, sillä hän on ollut ennen kuin minä." Ja hänen täyteydestään me kaikki olemme saaneet, ja armoa armon päälle. Sillä laki on annettu Mooseksen kautta; armo ja totuus on tullut Jeesuksen Kristuksen kautta. Ei kukaan ole Jumalaa milloinkaan nähnyt; ainokainen Poika, joka on Isän helmassa, on hänet ilmoittanut.

Evankeliuminsa luvuissa 5 ja 6 sama apostoli Johannes kirjaa Kristuksen väitteet tulostaan maailmaan taivaasta. Lyhyiden vuoksi vain osaa Joh. 6:37-68 siteerataan alla. Koko jakso on opettavainen, lukijan olisi hyvä lukea se kokonaisuudessaan saadakseen paremman kuvan siitä, mitä Kristus sanoo.

Joh. 6:37-39 Kaikki, minkä Isä antaa minulle, tulee minun tyköni; ja sitä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos. Sillä minä olen tullut taivaasta, en tekemään omaa tahtoani, vaan hänen tahtonsa, joka on minut lähettänyt. Ja minun lähettäjäni tahto on se, että minä kaikista niistä, jotka hän on minulle antanut, en kadota yhtäkään, vaan herätän heidät viimeisenä päivänä. Sillä minun Isäni tahto on se, että jokaisella, joka näkee Pojan ja uskoo häneen, on iankaikkinen elämä; ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä."

Joh. 6:45-50 Profeetoissa on kirjoitettuna: 'Ja he tulevat kaikki Jumalan opettamiksi'. Jokainen, joka on Isältä kuullut ja oppinut, tulee minun tyköni. Ei niin, että kukaan olisi Isää nähnyt; ainoastaan hän, joka on Jumalasta, on nähnyt Isän. Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka uskoo, sillä on iankaikkinen elämä. Minä olen elämän leipä. Teidän isänne söivät mannaa erämaassa, ja he kuolivat. Mutta tämä on se leipä, joka tulee alas taivaasta, että se, joka sitä syö, ei kuolisi. Minä olen se elävä eipä, joka on tullut alas taivaasta. Jos joku syö tätä leipää, hän elää iankaikkisesti. Ja se leipä, jonka minä annan, on minun lihani, maailman elämän puolesta."

Joh. 6:60-63 Niin monet hänen opetuslapsistansa, sen kuultuaan, sanoivat: "Tämä on kova puhe, kuka voi sitä kuulla?" Mutta kun Jeesus sydämessään tiesi, että hänen opetuslapsensa siitä nurisivat, sanoi hän heille: "Loukkaako tämä teitä? Mitä sitten, jos saatte nähdä Ihmisen Pojan nousevan sinne, missä hän oli ennen! Henki on se, joka eläväksi tekee, ei liha mitään hyödytä. Ne sanat, jotka minä olen teille puhunut, ovat henki ja ovat elämä."

Uudelleen löytämässä kolminaisuutta

Joh. 8:21-23 Niin Jeesus taas sanoi heille: "Minä menen pois, ja te etsitte minua, ja te kuolette syntiinne. Mihin minä menen, sinne te ette voi tulla." Niin juutalaiset sanoivat: "Ei kai hän aikone tappaa itseänsä, koska sanoo: 'Mihin minä menen, sinne te ette voi tulla'?" Ja hän sanoi heille: "Te olette alhaalta, minä olen ylhäältä; te olette tästä maailmasta, minä en ole tästä maailmasta."

Pitkä kappale alla on Jeesuksen rukous opetuslastensa puolesta ennen ristiinnaulitsemistaan...

Joh. 17:1-26 Tämän Jeesus puhui ja nosti silmänsä taivasta kohti ja sanoi: "Isä, hetki on tullut, kirkasta Poikasi, että Poikasi kirkastaisi sinut; koska sinä olet antanut hänen valtaansa kaiken lihan, että hän antaisi iankaikkisen elämän kaikille, jotka sinä olet hänelle antanut. Mutta tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja hänet, jonka sinä olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen. Minä olen kirkastanut sinut maan päällä; minä olen täyttänyt sen työn, jonka sinä annoit minun tehtäväkseni. Ja nyt, Isä, kirkasta sinä minut tykönäsi sillä kirkkaudella, joka minulla oli sinun tykönäsi, ennenkuin maailma olikaan. Minä olen ilmoittanut sinun nimesi ihmisille, jotka sinä annoit minulle maailmasta. He olivat sinun, ja sinä annoit heidät minulle, ja he ovat ottaneet sinun sanastasi vaarin. Nyt he tietävät, että kaikki, minkä olet minulle antanut, on sinulta. Sillä ne sanat, jotka sinä minulle annoit, minä olen antanut heille; ja he ovat ottaneet ne vastaan ja tietävät totisesti minun lähteneen sinun tyköäsi ja uskovat, että sinä olet minut lähettänyt. Minä rukoilen heidän edestänsä; en minä maailman edestä rukoile, vaan niiden edestä, jotka sinä olet minulle antanut, koska he ovat sinun - ja kaikki minun omani ovat sinun, ja sinun omasi ovat minun - ja minä olen kirkastettu heissä. Ja minä en enää ole maailmassa, mutta he ovat maailmassa, ja minä tulen sinun tykösi. Pyhä Isä, varjele heidät nimessäsi, jonka sinä olet minulle antanut, että he olisivat yhä niin kuin mekin. Kun minä olin heidän kanssansa, varjelin minä heidät sinun nimessäsi, jonka sinä olet minulle antanut, ja suojelin heitä, eikä heistä joutunut kadotetuksi yksikään muu kuin se kadotuksen lapsi, että kirjoitus kävisi toteen.

Mutta nyt minä tulen sinun tykösi ja puhun tätä maailmassa, että heillä olisi minun iloni täydellisenä heissä itsessään. Minä olen antanut heille sinun sanasi, ja maailma vihaa heitä, koska he eivät ole maailmasta, niinkuin en minäkään maailmasta ole. En minä rukoile, että ottaisit heidät pois maailmasta, vaan että sinä varjelisit heidät pahasta. He eivät ole maailmasta, niinkuin en minäkään maailmasta ole. Pyhitä heidät totuudessa; sinun sanasi on totuus. Niinkuin sinä olet lähettänyt minut maailmaan, niin olen minäkin lähettänyt heidät maailmaan; ja minä pyhitän itseni heidän tähtensä, että myös he olisivat pyhitetyt totuudessa. Mutta en minä rukoile ainoastaan niiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun, että he kaikki olisivat yhtä, niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä olisivat, niin että maailma uskoisi, että sinä olet minut lähettänyt. Ja sen kirkkauden, jonka sinä minulle annoit, minä olen antanut heille, että he olisivat yhtä, niinkuin me olemme yhtä - minä heissä, ja sinä minussa- että he olisivat täydellisesti yhtä, niin että maailma ymmärtäisi, että sinä olet minut lähettänyt ja rakastanut heitä, niinkin sinä olet minua rakastanut.

Isä, minä tahdon, että missä minä olen, siellä nekin, jotka siinä olet minulle antanut, olisivat minun kanssani, että he näkisivät minun kirkkauteni, jonka sinä olet minulle antanut, koska olet rakastanut minua jo ennen maailman perustamista. Vanhurskas Isä, maailma ei ole sinua tuntenut, mutta minä tunnen sinut, ja nämä ovat tulleet tuntemaan, että sinä olet minut lähettänyt. Ja minä olen tehnyt sinun nimesi heille tunnetuksi ja teen vastakin, että se rakkaus, jolla sinä olet minua rakastanut, olisi heissä ja minä olisin heissä."

Heprealaiskirjeen kirjoittaja selittää kohtuullisen pitkästi eroa Jeesuksen ja pelkkien enkelien välillä luvuissa 1 ja 2. Luvuissa 2 ja 3 kirjoittaja käsittelee Kristuksen inkarnaatiota.

Uudelleen löytämässä kolminaisuutta

Hepr. 2:9-18 Mutta hänet, joka vähäksi aikaa oli tehty enkeleitä halvemmaksi, Jeesuksen, me näemme hänen kuolemansa kärsimyksen tähden kirkkaudella ja kunnialla seppelöidyksi, että hän Jumalan armosta olisi kaikkien edestä joutunut maistamaan kuolemaa. Sillä hänen, jonka tähden kaikki on ja jonka kautta kaikki on, sopi, saattaessaan paljon lapsia kirkkauteen, kärsimysten kautta tehdä heidän pelastuksensa päämies täydelliseksi. Sillä sekä hän, joka pyhittää, että ne, jotka pyhitetään, ovat alkuisin yhdestä. Sentähden hän ei häpeä kutsua heitä veljiksi, kun hän sanoo: "Minä julistan sinun nimeäsi veljilleni, ylistän sinua seurakunnan keskellä"; ja taas: "Minä panen uskallukseni häneen"; ja taas: "Katso, minä ja lapset, jotka Jumala on minulle antanut!" Koska siis lapsilla on veri ja liha, tuli hänkin niistä yhtäläisellä tavalla osalliseksi, että hän kuoleman kautta kukistaisi sen, jolla oli kuolema vallassaan, se on: perkeleen, ja vapauttaisi kaikki ne, jotka kuoleman pelosta kautta koko elämänsä olivat olleet orjuuden alaisia. Sillä ei hän ota huomaansa enkeleitä, vaan Abrahamin siemenen hän ottaa huomaansa. Sentähden piti hänen kaikessa tuleman veljiensä kaltaiseksi, että hänestä tulisi laupias ja uskollinen ylimmäinen pappi tehtävissään Jumalan edessä, sovittaakseen kansan synnit. Sillä sentähden, että hän itse on kärsinyt ja ollut kiusattu, voi hän kiusattuja auttaa.

1. Piet. 1:20 hänen, joka tosin edeltätiedetty jo ennen maailman perustamista, mutta vasta viimeisinä aikoina on ilmoitettu teitä varten,

Kol.1:17-18 ja hän on ennen kaikkia, ja hänessä pysyy kaikki voimassa. Ja hän on ruumiin, se on: seurakunnan, pää; hän, joka on alku, esikoinen kuolleista nousseitten joukossa, että hän olisi kaikessa ensimmäinen.

Joh. 8:54-58 ja muut kappaleet seuraavassa luvussa käsittelevät myös Kristuksen pre-eksistenssiä ja inkarnaatiota.

Nöyryys ja alennus, sitten kunnia ja korotus

Jeesuksen henkilökohtainen nöyryys ja sitä seurannut korotus Isältä

Jeesuksella oli joitain hyvin selkeitä asioita sanottavana nöyryyden oikeasta asteesta, jota ihmisten tulisi näyttää toisten ihmisten ja myös Jumalan edessä. Hänen maallisen toimintansa aikana, ennen hänen ristiinnaulitsemistaan, Jeesus sovelsi näitä vaatimuksia itseensä. Tämä oli osa hänen itsensä alentamistaan.

Luuk. 14:7-11 (*Jeesus opettaa kansalle nöyryydestä*) Ja huomattaessaan, kuinka kutsutut valitsivat itselleen ensimmäisiä sijoja, hän puhui heille vertauksen ja sanoi heille: "Kun joku on kutsunut sinut häihin, älä asetu aterioimaan ensimmäiselle sijalle; sillä, jos hän on kutsunut jonkun sinua arvollisemman, niin hän, joka on sinut ja hänet kutsunut, ehkä tulee ja sanoo sinulle: 'Anna tälle sija', ja silloin sinä saat häveten siirtyä viimeiselle paikalle. Vaan kun olet kutsuttu, mene ja asetu viimeiselle sijalle, ja niin on se, joka on sinut kutsunut, sisään tullessaan sanova sinulle: 'Ystäväni, astu ylemmäksi'. Silloin tulee sinulle kunnia kaikkien pöytäkumppaniesi edessä. Sillä jokainen, joka itsensä ylentää, alennetaan, ja joka itsensä alentaa, se ylennetään."

△ Uudelleen löytämässä kolminaisuutta △

Matt. 23:6-12 (*Jeesus kritisoi juutalaisten uskonnollisia johtajia opettaessaan opetuslapsia*) ja rakastavat ensimmäistä sijaa pidoissa ja etumaisia istuimia synagoogissa, ja tahtovat mielellään, että heitä tervehditään toreilla, ja että ihmiset kutsuvat heitä nimellä 'rabbi'. Mutta te älkää antako kutsua itseänne rabbiksi, sillä yksi on teidän opettajanne, ja te olette kaikki veljiä. Ja isäksenne älkää kutsuko ketään maan päällä, sillä yksi on teidän Isänne, hän, joka on taivaissa. Älkää antako kutsua itseänne mestareiksi, sillä yksi on teidän mestarinne, Kristus. Vaan joka teistä on suurin, se olkoon teidän palvelijanne. Mutta joka itsensä ylentää, se alennetaan; ja joka itsensä alentaa, se ylennetään.

2. Kor. 10:17-18 (*Paavali kirjoittaa...*) Mutta joka kerskaa, hänen kerskauksenaan olkoon Herra. Sillä ei se ole koetuksen kestävä, joka itse itseään suosittelee, vaan se, jota Herra suosittelee.

Tämä nöyryyden käsite, se, että annetaan Jumalan antaa ihmiselle hänelle kuuluva kunnia, on keskeistä Kristuksen opetukselle. Kristus, Ihmisen Poikana, sovelsi sitä itseensä yhtä hyvin kuin opetuksissaan opetuslapsille ja meille. TÄMÄN VUOKSI Uudessa Testamentissa, kun Kristus puhuu kunniastaan, ylemmydestään ja voimastaan, hän AINA puhuu siitä, kuinka Isä on sen hänelle suonut. Kristus jättää profettojen ja Isänsä tehtäväksi hänen identifioimisensa - hän ei itse kerskannut.

Joh. 8:54-58 Jeesus vastasi: "Jos minä itselleni otan kunnian, niin minun kunniani ei ole mitään. Minun Isäni on se, joka minulle kunnian antaa, hän, josta te sanotte: 'Hän on meidän Jumalamme', ettekä te tunne häntä; mutta minä tunnen hänet. Ja jos sanoisin, etten tunne häntä, niin minä olisin valhettelija niinkuin tekin; mutta minä tunnen hänet ja pidän hänen sanansa. Abraham, teidän isänne, riemuitsi siitä, että hän oli näkevä minun päiväni; ja hän näki sen ja iloitsi." Niin juutalaiset sanoivat hänelle: "Et ole vielä viidenkymmenen vuoden vanha, ja olet nähnyt Abrahamin!" Jeesus sanoi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: ennenkuin Abraham syntyi, olen minä ollut."

Joh. 5:24-46 "Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka kuulee minun sanani ja uskoo häneen, joka on minut lähettänyt (ts. Jeesus väittää, että kun hän puhuu, me kuulemme suoraan Isän sanan. Tässä tapauksessa Isä puhuu, todistaen Jeesuksesta, Pojasta.), sillä on iankaikkinen elämä, eikä hän joudu tuomittavaksi, vaan on siirtynyt kuolemasta elämään. Totisesti, totisesti minä sanon teille: aika tulee ja on jo, jolloin kuolleet kuulevat Jumalan Pojan äänen, ja jotka sen kuulevat, ne saavat elää. Sillä niinkuin Isällä on elämä itsessänsä, niin hän on antanut elämän myös Pojalle, niin että myös hänellä on elämä itsessänsä. Ja hän on antanut hänelle vallan tuomita, koska hän on Ihmisen Poika. (Isä ei tuomitse meitä, Pojalle kuuluu ihmisten tuomitseminen, koska hän on myös ihminen. Tämän kappaleen tarkoitus ei ole, kuten unitaarit väittävät, osoittaa, ettei Jeesus ole tosi Jumala, vaan paremminkin yksinkertaisesti painottaa sitä, että Jeesus on enemmän kuin Jumala, hän on myös tosi ihminen.) Älkää ihmetelkö tätä, sillä hetki tulee, jolloin kaikki, jotka haudoissa ovat, kuulevat hänen äänensä ja tulevat esiin, ne, jotka ovat hyvää tehneet, elämän ylösnousemukseen, mutta ne, jotka ovat paha tehneet, tuomion ylösnousemukseen. En minä itsestäni voi mitään tehdä. Niinkuin minä kuulen, niin minä tuomitsen; ja minun tuomioni on oikea, sillä minä en kysy omaa tahtoani, vaan hänen tahtoaan, joka on minut lähettänyt. Jos minä itsestäni todistan, ei minun todistukseni ole pätevä. On toinen, joka todistaa minusta, ja minä tiedän, että se todistus, jonka hän minusta todistaa, on pätevä. Te lähetitte lähettiläät Johanneksen luo, ja hän todisti sen, mikä totta on. Mutta minä en ota ihmisiltä todistusta, vaan puhun tämän, että te pelastuisitte. Hän oli palava ja loistava lamppu, mutta te tahdoitte ainoastaan hetken iloitella hänen valossaan. Mutta minulla on todistus, joka on suurempi kuin Johanneksen; sillä ne teot, jotka Isä on antanut minun täytettäväkseni, ne teot, jotka minä teen, todistavat minusta, että Isä on minut lähettänyt. Ja Isä, joka on minut lähettänyt, hän on todistanut minusta. Te ette ole koskaan kuulleet hänen ääntänsä ettekä nähneet hänen muotoansa, eikä teillä ole hänen sanaansa teissä pysyväisenä; sillä te ette usko sitä, jonka hän on lähettänyt. Te tutkitte kirjoituksia, sillä teillä on mielestänne niissä iankaikkinen elämä, ja ne juuri todistavat minusta; ja te ette tahdo tulla minun tyköni, että saisitte elämän. En minä ota vastaan kunniaa ihmisiltä; mutta minä

tunnen teidät, ettei teillä ole Jumalan rakkautta itsessänne. Minä olen tullut Isäni nimessä, ja te ette ota minua vastaan; jos toinen tulee omassa nimessään, niin hänet te otatte vastaan. Kuinka te voisitte uskoa, te, jotka otatte vastaan kunniaa toinen toisiltanne, ettekä etsi sitä kunniaa, mikä tulee häneltä, joka yksin on Jumala? Älkää luulko, että minä olen syyttävä teitä Isän tykönä; teillä on syyttäjänne, Mooses, johon te panette toivonne. Sillä jos te Moosesta uskoisitte, niin te uskoisitte minua; sillä minusta hän on kirjoittanut.

Tässä me näemme selkeästi yhden ja ainoan täydellisen ihmisen antavan kaiken kunnian ja arvon ja vallan taivaalliselle Isälleen, aivan kuten kaikkien ihmisten tulisi. Tämä nöyryys melkein kokonaan hämärtää sen, kuka hän itse on. Mutta niin oli tapahduttava! Oli Kristus sitten Jehova tai luotu olento kuten enkeli, hän olisi käyttäytynyt juuri tällä tavalla ihmisenä. Täten unitaarit eivät voi käyttää tätä kappaletta todistamaan heidän väitettään siitä, että vain luotu Kristus olisi käyttäytynyt tällä tavoin. Sellainen argumentti voi olla viehättävä, mutta se ei ole aukoton, koska on täysin mahdollista inkarnoituneelle Jehovalle, Kristukselle Jeesuselle, käyttäytyä tällä tavoin. Jakeessa 30 Kristus sanoo, "En minä itsestäni voi mitään tehdä...sillä minä en kysy omaa tahtoani, vaan hänen tahtoaan, joka on minut lähettänyt." Unitaarit tekevät suuren numeron sanoista "'En minä itsestäni voi mitään tehdä" ja jättävät huomioimatta kontekstin jättämällä pois lopun jakeesta, joka kertoo MIKSI hän ei voinut tehdä mitään itse. Kristus toimi kuten hän toimi koska hänet oli lähetetty, lähetetty suorittamaan tietty tehtävä - olemaan ihminen, olemaan nöyrä palvelija. Ihmisenä ja palvelijana olo merkitsi sitä, että hänen täytyi käyttäytyä kuten nämä; tämä on sitä, mitä näemme tässä. Se ei ole jumaluuden kieltämistä. On vain reilua huomata myös, että tämä kappale ei tee mitään todistaakseen, että Kristus on Jehova; se ei tue eikä kiellä väitettä, että Kristus on Jehova.

Luuk. 22:25-30 Niin hän sanoi heille: "Kansojen kuninkaat herroina niitä hallitsevat, ja niiden valtaaita sanotaan hyväntekijöiksi. Mutta älkää te niin; vaan joka teidän keskuudessanne on suurin, se olkoon niinkuin nuorin, ja johtaja niinkuin se, joka palvelee. Sillä kumpi on suurempi, sekö, joka aterioi, vai se, joka palvelee? Eikö se, joka aterioi? Mutta minä olen teidän keskellänne niinkuin se, joka palvelee. Mutta te olette pysyneet minun kanssani kiusauksissani; ja minä säädän teille, niinkuin minun Isäni on minulle säätänyt, (tämän täyttymys kävi ilmi hänen kuolemansa jälkeen) kuninkaallisen vallan, niin että te saatte syödä ja juoda minun pöydässäni minun valtakunnassani ja istua valtaistuimilla ja tuomita Israelin kahtatoista sukukuntaa.

Kristuksen alennus oli ajallisesti rajoitettu. Sillä oli tietty alku (hänen sikiämisessään) ja sillä oli tietty loppu (hänen kuolemassaan ja taivaaseenastumisessaan) ja tuona aikana hänen tarkoituksensa oli olla täydellinen ihminen, joka oli muiden ihmisten sijainen. Kuolemassaan Kristus Ihminen vapautui (ja uskovat hänen kanssaan) pakosta pitää Jumalan laki. ^[10] Jeesus Ihmisen suhde Isään todellakin muuttui hänen kuollessaan; hän muuttui sijaisesta ja syntiemme kantajasta (jälleen synnittömän Jumalan Pojan itsensä alentamista)

[10] *Menisimme tämän kirjan aihealueen ulkopuolelle, jos tutkisimme laajasta Raamatun opetusta siitä, miten Kristuksen kuolema toi meille pelastuksen. Mutta, jotta kukaan ei tulkitsisi väärin näitä sanoja laista, haluan todeta, että laki yhä kertoo meille, mikä on väärin ja oikein, mikä on Jumalalle mieluista ja epämieluista. Siis vaikkakin me pelastumme armosta ja olemme vapaita laista, todellinen kristitty on aina hyvin kiinnostunut sen tekemisestä, mitä moraalilaki sanoo - mutta hän tekee sen vapaaehtoisesti, toisin sanoen, Pyhän Hengen vaikutuksesta, ei vaatimuksena pelastumiselle. Me uskomme, että meidän vanhurskautuksemme (se, että Jumala julistaa meidät syyttömiksi, viattomiksi, puhtaiksi) tulee armosta (ilmaiseksi). Me tunnistamme, että meidän pyrkimyksemme lain pitämiseen eivät tuo meille mitään ansiota Jumalan lepyttämisessä tai hänen anteeksiantonsa tai suosionsa ansaitsemisessa. Vain Kristuksen täydellinen elämä ja uhrikuolema meidän paikallamme tuottaa sellaisen ansion, ansion, joka siirretään meille ja joka peittää meidät kuten vaate - hämärtäen näkyvistä meidän hyvät tekemme yhtä lailla kuin syntimmekin- täten meidän pelastuksemme tapahtuu täysin ilman meidän tekojamme. Tämä pelastus on lahja, jota tarjotaan vapaasti jokaiselle ihmiselle, mutta jonka vastaanottavat vain ne, jotka uskovat Kristukseen - uskovat, ei siinä mielessä, että usko olisi pään tietoa, vaan siinä mielessä, että heillä on sydän, joka Pyhän Hengen vaikutuksesta katuu synneistään ja luottaa Kristukseen pelastajanaan. - Nyt takaisin asiaan.*

Uudelleen löytämässä kolminaisuutta

vapaaksi lain syyllisyydestä ja hänet palautettiin täydellisyyden hänen kuolemansa jälkeen (välttämättömänä asteena hänen korotuksessaan), kuten Paavali selittää...

Room. 7:1-6 Vai ettekö tiedä, veljet - minä puhun lain tunteville - että laki vallitsee ihmistä, niin kauan kuin hän elää? Niinpä sitoo laki naidun vaimon hänen elossa olevaan mieheensä; mutta jos mies kuolee, on vaimo irti tästä miehen laista. Sentähden hän saa avionrikkojan nimen, jos miehensä eläessä antautuu toiselle miehelle; mutta jos mies kuolee, on hän vapaa siitä laista, niin ettei hän ole avionrikkoja, jos menee toiselle miehelle. Niin, veljeni, teidätkin on kuoletettu laista Kristuksen ruumiin kautta, tullaksenne toisen omiksi, hänen, joka on kuolleista herätetty, että me kantaisimme hedelmää Jumalalle. Sillä kun olimme lihanvallassa, niin synnin himot, jotka laki herättää, vaikuttivat meidän jäsenissämme, niin että me kannoimme hedelmää kuolemalle, mutta nyt me olemme irti laista ja kuolleet pois siitä, mikä piti meidät vankeina, niin että me palvelemme Jumalaa Hengen uudessa tilassa emmekä kirjaimen vanhassa.

Jeesus itse huomioi alennuksensa ja lunastustyönsä päätöksen. Kun Johannes taltioi Jeesuksen sanoja ristillä, hän sitoo Jeesuksen sanat Messiaan työn täyttymykseen, joka ennustettiin Kirjoituksissa.

Joh.19:28-30 Sen jälkeen, kun Jeesus tiesi, että kaikki jo oli täytetty, sanoi hän, että kirjoitus kävisi toteen: "Minun on jano." Siinä oli astia, hapanviiniä täynnä; niin he täyttivät sillä hapanviinillä sienen ja panivat sen iisoppikorren päähän ja ojensivat sen hänen suunsa eteen. Kun nyt Jeesus oli ottanut hapanviinin, sanoi hän: "Se on täytetty", ja kallisti päänsä ja antoi henkensä.

Messiaan elämän vaiheet

Kunnia —> alennus —> korotus

Profeetta Jesaja tiesi kaiken Messiaan laskeutumisesta nöyräksi palvelijaksi ja myös hänen sitä seuraavasta korotuksestaan.

Jes.42:1-9 "Katso, minun palvelijani, jota minä tuen, minun valittuni, johon minun sieluni mielistyi. Minä olen pannut Henkeni häneen, hän levittää kansakuntiin oikeuden. Ei hän huuda eikä korota ääntään, ei anna sen kuulua kaduilla. Särjettyä ruokoa hän ei muserra, ja suitsevaista kynttilänsydäntä hän ei sammuta. Hän levittää oikeutta uskollisesti. Hän itse ei sammu eikä murru, kunnes on saattanut oikeuden maan päälle, ja merensaaret odottavat hänen opetustansa. Näin sanoo Jumala, Jehova, joka on luonut taivaan ja levittänyt sen, joka on tehnyt maan laveuden ja mitä siinä kasvaa, antanut henkäyksensä kansalle, joka siinä on, ja hengen niille, jotka siellä vaeltavat: Minä, Jehova, olen vanhurskaudessa sinut kutsunut, **olen tarttunut sinun käteesi**, varjellut sinut ja pannut sinut kansoille liitoksi ja pakanoille valkeudeksi, avaamaan sokeat silmät, päästämään sidotut vankeudesta, pimeydessä istuvat vankihuoneesta. Minä, Jehova, se on minun nimeni, minä en anna kunniaani toiselle enkä ylistystäni epäjumalille. Katso, entiset ovat toteen käyneet, ja uusia minä ilmoitan; ennenkuin ne puhkeavat taimelle, annan minä teidän ne kuulla."

Jes. 49:1-8 Kuulkaa minua, te merensaaret, ja tarkatkaa minua, kaukaiset kansat. **Jehova on minut kutsunut hamasta äidinkohdusta saakka, hamasta äitini helmasta minun nimeni maininnut. Hän teki minun suuni terävän miekan kaltaiseksi, kätki minun kätensä varjoon; hän teki minut hiotuksi nuoleksi, talletti minut viineensä. Hän sanoi minulle: "Sinä olet minun palvelijani, sinä Israel, jossa minä osoitan kirkkauteni."** Mutta minä sanoin: "Hukkaan minä olen itseäni vaivannut, kuluttanut voimani turhaan ja tyhjäin; kuitenkin on minun oikeuteni Jehovan huomassa, minun palkkani on Jumalan tykönä". Ja nyt sanoo Jehova, **joka on minut**

palvelijakseen valmistanut hamasta äitini kohdusta, palauttamaan Jaakobin hänen tykönsä, niin että Israel koottaisiin hänen omaksensa - ja minä olen kallis Jehovan silmissä, minun Jumalani on tullut minun voimakseni - hän sanoo: Liian vähäistä on sinulle, joka olet minun palvelijani, kohottaa ennalleen Jaakobin sukukunnat ja tuoda takaisin Israelin säilyneet; minä panen sinut pakanain valkeudeksi, että minulta tulisi pelastus maan ääriin asti. Näin sanoo Jehova, Israelin lunastaja, hänen Pyhänsä, syvästi halveksitulle, kansan inhoamalle, valtiaitten orjalle: Kuninkaat näkevät sen ja nousevat seisomaan, ruhtinaat näkevät sen ja kumartavat maahan Jehovan tähden, joka on uskollinen, Israelin Pyhän tähden, joka on sinut valinnut. Näin sanoo Jehova: "Otollisella ajalla minä olen sinua kuullut ja pelastuksen päivänä sinua auttanut; minä olen valmistanut sinut ja pannut sinut kansoille liitoksi, kohottamaan ennalleen maan, jakamaan hävitetyt perintöosat,

Jes. 52:13 - 53:12 Katso, minun palvelijani menestyy, hän on nouseva, kohoava ja sangen korkea oleva. Niinkuin monet kauhistuivat häntä - sillä niin runneltu, ei enää ihmisenkaltainen, oli hänen muotonsa, hänen hahmonsä ei ollut ihmislasten hahmo - niin hän on saattava ihmetyksiin monet kansat, hänen tähtensä kuninkaat sulkevat suunsa. Sillä mitä heille ei ikinä ole kerrottu, sen he saavat nähdä, mitä he eivät ole kuulleet, sen he saavat havaita. Kuka uskoo meidän saarnamme, kenelle Jehovan käsivarsi ilmoitetaan? Hän kasvoi Herran edessä niinkuin vesa, niinkuin juuri kuivasta maasta. Ei hänellä ollut vartta eikä kauneutta; me näimme hänet, mutta ei ollut hänellä muotoa, johon me olisimme mielistyneet. Hän oli ylenkatsottu, ihmisten hylkäämä, kipujen mies ja sairauden tuttava, jota näkemästä kaikki kasvonsa peittivät, halveksittu, jota emme minäkään pitäneet. Mutta totisesti, meidän sairautemme hän kantoi, meidän kipumme hän sälytti päällensä. Me pidimme häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivaamana, mutta hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut. Me vaelsimme kaikki eksyksissä niinkuin lampaat, kukin meistä poikkesi omalle tielleen. Mutta Jehova heitti hänen päällensä kaikkien meidän syntivelkamme. Häntä piinattiin, ja hän alistui siihen eikä suutansa avannut; niinkuin karitsa, joka teuraaksi viedään, niinkuin lammas, joka on ääneti keritsijänsä edessä, niin hän ei suutansa avannut. Ahdistettuna ja tuomittuna hänet otettiin pois, mutta kuka hänen polvikunnastaan sitä ajatteli? Sillä hänet temmattiin pois elävienmaasta; minun kansani rikkomuksen tähden kohtasi rangaistus häntä. Hänelle annettiin hauta jumalattomain joukossa, mutta rikkaan tykö hän tuli kuoltuansa, sillä hän ei ollut vääryyttä tehnyt eikä petosta ollut hänen suussansa. Mutta Jehova näki hyväksi runnella häntä, lyödä häntä sairaudella. Jos sinä panet hänen sielunsa vikauhriksi, saa hän nähdä jälkeläisiä ja elää kauan, ja Jehovan tahto toteutuu hänen kauttansa. Sielunsa vaivan tähden hän saa nähdä sen ja tulee ravituksi. Tuntemuksensa kautta hän, minun vanhurskas palvelijani, vanhurskauttaa monet, säilyttäen päällensä heidän pahat tekonsa. Sentähden minä jaan hänelle osan suurten joukossa, ja väkevien kanssa hän saalista jakaa; sillä hän antoi sielunsa alttiiksi kuolemaan, ja hänet luettiin pahantekijäin joukkoon, hän kantoi monen synnit, ja hän rukoili pahantekijäin puolesta.

Vertaa Messiaan elämän kolme vaihetta (kunnia —> alennus —> korotus), kuten Heprealaiskirjeen kirjoittaja selittää:

Hepr. 2:6-10 Vaan joku on jossakin paikassa todistanut, sanoen: "Mikä on ihminen, että sinä häntä muistat, tai ihmisen poika, että pidät hänestä huolen? Sinä teit hänet vähäksi aikaa enkeleitä halvemmaksi, kirkkaudella ja kunnialla sinä hänet seppelöitsit, ja sinä panit hänen hallitsemaan

kättesi tekoja; asetit kaikki hänen jalkojensa alle." Sillä, asettaessaan kaikki hänen valtansa alle, hän ei jättänyt mitään hänen allensa alistamatta. Mutta nyt emme vielä näe kaikkea hänen valtansa alle asetetuksi. Mutta hänet, joka vähäksi aikaa oli tehty enkeleitä halvemmaksi, Jeesuksen, (kunnia - alennus) me näemme hänen kuolemansa kärsimyksen tähden kirkkaudella ja kunnialla seppelöidyksi, (alennus - korotus) että hän Jumalan armosta olisi kaikkien edestä joutunut maistamaan kuolemaa. Sillä hänen, jonka tähden kaikki on ja jonka kautta kaikki on, sopi, saattaessaan paljon lapsia kirkkauteen, kärsimysten kautta tehdä heidän pelastuksensa päämies täydelliseksi.

Profetiat Messiaasta kertoivat kaiken; tulisi olemaan kärsivä, palveleva Messias ja tulisi olemaan kuninkaallinen Messias. Valitettavasti, useimmat juutalaiset Jeesuksen aikana eivät tunnistaneet näitä ajallisesti erillisinä vaiheina Messiaan elämässä. Sekaannuksessaan he keskittyivät enemmän miellyttävään kuninkaallisen Messiaan kuvaan. Jeesus ei sopinut tähän mielikuvaan ja siksi monet hylkäsivät hänet. Heidän hylkäämisensä suorana seurauksena ja siten Jehovan suunnitelman täyttymyksenä, Jeesuksesta tuli siten kärsivä palvelija, viaton karitsa, joka uhrattiin kaiken kansan syntien tähden. (Kaikki asiat todella vaikuttavat niiden hyväksi, jotka rakastavat Jumalaa.)

Fil. 2:5-11 Olkoon teillä se mieli, joka myös Kristuksella Jeesuksella oli, joka ei, vaikka hänellä olikin Jumalan muoto, katsonut saaliikseen olla Jumalan kaltainen, vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi, ja hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen; hän nöyryytti itsensä ja kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristikuolemaan asti. Sentähden onkin Jumala hänet korkealle korottanut ja antanut hänelle nimen, muita nimiä korkeamman, niin että kaikkien polvien pitää Jeesuksen nimeen notkistuman, sekä niitten, jotka taivaissa ovat, että niitten, jotka maan päällä ovat, ja niitten, jotka maan alla ovat, ja jokaisen kielen pitää tunnustaman Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra."

Kristus, pelastuksemme toteuttaja, maistoi kuolemaa puolestamme ihmisenä ja myös Jumalana, nöyryydessä ja kärsimyksessä - tilassa, jotka olivat vieraita hänen jumalalliselle luonnolleen. Vaikka hän oli Jumala, hän oli valmis alentamaan itsensä, "ei...katsonut saaliikseen olla Jumalan kaltainen" kun hän päätti, että ihmiseksi tulo oli sopiva tapa lunastaa hänen luomakuntansa. Ja kun se oli täytetty, ihminen Jeesus sai jälleen Pojalle kuuluvan vapaan ja jatkuvan kunnian ja kirkkauden itselleen, eikä enää ollut enkeleitä alhaisempi, ei enää palvelija, mutta paremminkin kaikkien Herra.

Onko todellakin ero olemassa sen välillä, millainen Kristus oli eläessään ihmisenä ja ylösnousseen Kristuksen välillä? Tutkikaamme näitä kappaleita...

Luuk. 24:25-27 (Kristus puhuu kahdelle opetuslapselle tiellä Emmaukseen pääsiäissunnuntaina) Niin hän sanoi heille: "Oi, te ymmärtämättömät ja hitaat sydämeltä uskomaan kaikkea sitä, minkä profeetat ovat puhuneet! Eikö Kristuksen pitänyt kärsimän ja sitten menemän kirkkauteensa?" Ja hän alkoi Mooseksesta ja kaikista profeetoista ja selitti heille, mitä hänestä oli kaikissa kirjoituksissa sanottu.

Fil. 2:5-11 Olkoon teillä se mieli, joka myös Kristuksella Jeesuksella oli, joka ei, vaikka hänellä olikin Jumalan muoto, katsonut saaliikseen olla Jumalan kaltainen, vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi, ja hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen; hän nöyryytti itsensä ja kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristikuolemaan asti. Sentähden onkin Jumala hänet korkealle korottanut ja antanut hänelle nimen, muita nimiä korkeamman, niin että kaikkien polvien pitää Jeesuksen nimeen notkistuman, sekä niitten, jotka taivaissa ovat, että niitten, jotka maan päällä ovat, ja niitten, jotka maan alla ovat, ja jokaisen kielen pitää tunnustaman Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra."

Uudelleen löytämässä kolminaisuutta

Hepr.1:1-3 Sittenkuin Jumala muinoin monesti ja monella tapaa oli puhunut isille profeettain kautta, on hän näinä viimeisinä päivinä puhunut meille Pojan kautta, jonka hän on pannut kaiken perilliseksi, jonka kautta hän on myös maailman luonut ja joka, ollen hänen kirkkautensa säteily ja hänen olemuksensa kuva ja kantaen kaikki voimansa sanalla, on, toimitettuaan puhdistuksen synneistä, istunut Majesteetin oikealle puolelle korkeuksissa, tullen enkeleitä niin paljoa korkeammaksi, kuin hänen perimänsä nimi on jalompi kuin heidän.

Psalmi 110:1-7 (Kuolemansa ja korotuksensa jälkeen Kristus istui Jumalan oikealle puolelle. Psalmisti kertoo kuinka Jumala alistaa kaiken Kristuksen valtaan.) Jehova sanoi minun herralleni: "Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesti sinun jalkojesi astinlaudaksi." Jehova ojentaa sinun valtasi valtikan Siionista; hallitse vihollistesi keskellä. Altis on sinun kansasi sinun sotaanlähtösi päivänä; pyhässä asussa sinun nuori väkesi nousee eteesi, niinkuin kaste aamuruskon helmasta. Jehova on vannonut eikä sitä kadu: "Sinä olet pappi iankaikkisesti, Melkisedekin järjestyksen mukaan." Jehova on sinun oikealla puolellasi; hän musertaa kuninkaat vihansa päivänä. Hän tuomitsee pakanat: ruumiita viruu kaikkialla, hän murskaa päitä laajalti maan päällä. Hän juo purosta tien varrelta; sentähden hän korottaa päänsä.

Kristus puhui tulevasta korotuksestaan ennen kuolemaansa. Seuraavasta kappaleesta me näemme, että asema Jumalan oikealla kädelle ei ole uusi lahja Pojalle, vaan paremminkin paluu asemaa, joka Pojalla oli aikaisemmin. Uusi asia on nyt, että Pojalla on ihmisen nimi ja ihmisen luonto, ja että juuri Jeesus Kristus, ihmisenä, istuu Jumalan oikealla kädellä. Tämä on tärkeä asia.

Joh. 17:1-5 Tämän Jeesus puhui ja nosti silmänsä taivasta kohti ja sanoi: "Isä, hetki on tullut, kirkasta Poikasi, että Poikasi kirkastaisi sinut; koska sinä olet antanut hänen valtaansa kaiken lihan, että hän antaisi iankaikkisen elämän kaikille, jotka sinä olet hänelle antanut. Mutta tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja hänet, jonka sinä olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen. Minä olen kirkastanut sinut maan päällä; minä olen täyttänyt sen työn, jonka sinä annoit minun tehtäväkseni. Ja nyt, Isä, kirkasta sinä minut tykönäsi sillä kirkkaudella, joka minulla oli sinun tykönäsi, ennenkuin maailma olikaan.

Näistä jakeista näemme, että Kristuksen alennus oli väliaikainen tila. Ihmisenä hän luopui kunniansa ja ylivoimaisuutensa hyödyntämisestä siksi ajaksi, kunnes lunasti meidät, ja sitten hän otti ne jälleen omikseen. Tapa, jolla Kristus puhuu ja jolla hänestä puhutaan ennen ja jälkeen hänen alennustaan on erilainen verrattuna hänen alennuksen aikaansa. On Kirjoitusten pahoinpitelyä jättää tämä ero huomioimatta, aivan kuten on minkä tahansa kontekstin huomiotta jättäminen.

Jehovan todistajat puhuvat Kristuksen ihmisyydestä tarkoittaen vain sitä, että Kristuksella oli helposti pois heitettävä ihmisruumis, luotu tilaisuutta varten ja sitten hylätty (kuin vaate), kun Kristus palasi taivaaseen. Tämä on aivan erilainen kuin kristillinen näkemys, että Jeesus todella ja pysyvästi tuli ihmiseksi; hän säilyttää ihmisruumiinsa (vaikka muuttuneena ja kirkastettuna) taivaassa. Jeesus, joka ilmestyi opetuslapsilleen, naulanjälkineen ja kaikkineen, lukitussa huoneessa ylösnousemuksensa jälkeen, on sama, joka palaa kirkastettuna ihmisenä tuomitsemaan eläviä ja kuolleita ja korottamaan uskovat kunniaan hänen kanssaan, kuten Apostolien teoissa sanotaan:

Apt. 1:11 "Galilean miehet, mitä te seisotte ja katsotte taivaalle? **Tämä sama Jeesus**, joka otettiin teiltä ylös taivaaseen, on tuleva samalla tavalla, kuin te näitte hänen taivaaseen menevän."

Katsokaamme tarkemmin Kristuksen ihmisluonnon korotusta.

Uudelleen löytämässä kolminaisuutta

Fil. 3:20-21 Mutta meillä on yhdyskuntamme taivaissa, ja sieltä me myös odotamme Herraa Jeesusta Kristusta Vapahtajaksi, joka on muuttava meidän alennustilamme ruumiin kirkkautensa ruumiin kaltaiseksi sillä voimallaan, jolla hän myös voi tehdä kaikki itsellensä alamaiseksi.

Tämä kirkastettu ihminen Jeesus on sama, jonka asuinpaikka ihmisten keskellä tulee olemaan uusi taivas ja uusi maa. Vanha kielto sille, ettei liha ja veri voi nähdä Jumalaa, ei enää päde Jeesuksen kirkastettuun ruumiiseen, joka ylösnousemuksensa jälkeen voi palata ja palasikin Jumalan luokse. Samoin me ylösnousemuksemme jälkeen saamme ruumiit, jotka voivat katsella Jumalaa kasvoista kasvoihin.

Ilm. 21:1-3 Ja minä näin uuden taivaan ja uuden maan; sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa ovat kadonneet, eikä merta enää ole. Ja pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin, minä näin laskeutuvan alas taivaasta Jumalan tyköä, valmistettuna niinkuin morsian, miehellensä kaunistettu. Ja minä kuulin suuren äänen valtaistuimelta sanovan: "Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Ja hän on asuva heidän keskellensä, ja he ovat hänen kansansa, ja Jumala itse on oleva heidän kanssaan, heidän Jumalansa;

Kun Kristuksen ihmisruumis nousi kuolleista ja kun hän palasi taivaaseen, hänen ihmisluontonsa korotettiin Jumalan oikealle puolelle, ottaen meidät mukaansa hengellisessä mielessä, niin että mekin tulemme kirkastetuiksi koska me jaamme tämän luonnon hänen kanssaan. Tämä ei ole mikään kaukaahaettu fantasia, vaan paremminkin Kirjoitusten selkeä opetus:

Ef. 4:7-11 Mutta itsekullekin meistä on armo annettu Kristuksen lahjan mitan mukaan. Sentähden on sanottu: "Hän astui ylös korkeuteen, hän otti vankeja saaliikseen, hän antoi lahjoja ihmisille". Mutta että hän astui ylös, mitä se on muuta, kuin että hän oli astunut alaskin, maan alimpiin paikkoihin? Hän, joka on astunut alas, on se, joka myös astui ylös, kaikkia taivaita ylempiä, täyttääkseen kaikki. Ja hän antoi muutamat apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset evankelistoiksi, toiset paimeniksi ja opettajiksi, tehdäkseen pyhät täysin valmiiksi palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen,

Room. 8:17-19 Mutta jos olemme lapsia, niin olemme myöskin perillisiä, Jumalan perillisiä ja Kristuksen kanssaperillisiä, jos kerran yhdessä hänen kanssaan kärsimme, että me myös yhdessä kirkastuisimme. Sillä minä päätän, että tämän nykyisen ajan kärsimykset eivät ole verrattavat siihen kirkkauteen, joka on ilmestyvä meihin. Sillä luomakunnan harras ikävöitseminen odottaa Jumalan lasten ilmestymistä.

1. Kor.6:2-3 Vai ettekö tiedä, että pyhät tulevat maailman tuomitsemaan? Ja jos te tuomitsemme maailman, niin ettekö kelpaa ratkaisemaan aivan vähäpätöisiä asioita? Ettekö tiedä, että me tulemme tuomitsemaan enkeleitä, emmekö sitten maallisia asioita?

Kaikki tämä viittaa sen merkittävyyteen, että Kristuksella on ihmisluonto. Se on yksi Uuden testamentin ilmoituksen suurimmista ihmeistä, että Jumala, Luoja, tuli osaksi luomakuntaansa lunastaakseen sen. Kyllä, meidän ääretön Jumalamme todellakin hämmästyttää äärellistä mieltä! Unitarismi toisaalta heittää syrjään sellaiset mystiset asiat - se yksinkertaistaa Jumalan ja Jumalan pelastussuunnitelman, jotta saisi ne vastaamaan ihmisen pientä mielikuvitusta.

Muut kappaleet puhuvat myös Kristuksen ihmisluonnon kirkastumisesta:

Tässä ovat kappaleet, jotka puhuvat Jeesuksen voitosta Saatanasta ja kirkastumisesta ja sen mukanaan tuomista muutoksista (korotuksesta), jotka tapahtuivat sen jälkeen, kun hän sanoi "Se on täytetty".

Uudelleen löytämässä kolminaisuutta

Kol. 2:13-15 Ja teidät, jotka olitte kuolleet rikoksiinne ja lihanne ympärileikkaamattomuuteen, teidät hän teki eläviksi yhdessä hänen kanssaan, antaen meille anteeksi kaikki rikokset, ja pyyhki pois sen kirjoituksen säädöksineen, joka oli meitä vastaan ja oli meidän vastustajamme; sen hän otti meidän tieltämme pois ja naulitsi sen ristiin. Hän riisui aseet hallituksilta ja valloilta ja asetti heidät julkisen häpeän alaisiksi; hän sai heistä hänen kauttansa voiton riemun.

Joh. 16:7-11 (Jeesus puhuu opetuslapsilleen ylösnousemuksensa jälkeisestä ajasta) Kuitenkin minä sanon teille totuuden: teille on hyväksi, että minä menen pois. Sillä ellen minä mene pois, ei Puolustaja tule teidän tykönnö; mutta jos minä menen, niin minä hänet teille lähetän. Ja kun hän tulee, niin hän näyttää maailmalle todeksi synnin ja vanhurskauden ja tuomion; synnin, koska he eivät usko minuun; vanhurskauden, koska minä menen Isän tykö, ettekä te enää minua näe; ja tuomion, koska tämän maailman ruhtinas on tuomittu.

Joh. 7:38-39 Joka uskoo minuun, hänen sisimmästään on, niinkuin Raamattu sanoo, juokseva elävän veden virrat." Mutta sen hän sanoi Hengestä, joka niiden piti saaman, jotka uskoivat häneen; sillä Henki ei ollut vielä tullut, koska Jeesus ei vielä ollut kirkastettu.

Joh.12:14 Ja saatuansa nuoren aasin Jeesus istui sen selkään, niinkuin kirjoitettu on: "Älä pelkää, tytär Siion, katso, sinun kuninkaasi tulee istuen aasin varsan selässä." Tätä hänen opetuslapsensa eivät aluksi ymmärtäneet; mutta kun Jeesus oli kirkastettu, silloin he muistivat, että tämä oli hänestä kirjoitettu ja että he olivat tämän hänelle tehneet.

Joh. 12:23-36 (Jeesus, Ihmisen Poika - painottaen ihmisluontoaan - puhuu pidätyksensä iltana tulevasta tapahtumista, jotka kulminoituvat hänen ristiinnaulitsemiseensa, ylösnousemukseensa ja kirkastukseensa) Mutta Jeesus vastasi heille sanoen: "Hetki on tullut, että Ihmisen Poika kirkastetaan. Totisesti, totisesti minä sanon teille: jos ei nisun jyv putoa maahan ja kuole, (ts. hän alensi itsensä kuolemaan ja hautaukseen) niin se jää yksin; mutta jos se kuolee, niin se tuottaa paljon hedelmää. Joka elämäänsä rakastaa, kadottaa sen; mutta joka vihaa elämäänsä tässä maailmassa, hän on säilyttävä sen iankaikkiseen elämään. Jos joku minua palvelee, seuratkoon hän minua; ja missä minä olen, siellä on myös minun palvelijani oleva. Ja jos joku minua palvelee, niin Isä on kunnioittava häntä. Nyt minun sieluni on järkytetty; ja mitä minun pitäisi sanoman? Isä, pelasta minut tästä hetkestä. Kuitenkin: sitä varten minä olen tähän hetkeen tullut. Isä, kirkasta nimesi!" Niin taivaasta tuli ääni: "Minä olen sen kirkastanut, ja olen sen vielä kirkastava." Niin kansa, joka seiso ja kuuli sen, sanoi ukkosen jylyseen. Toiset sanoivat: "Häntä puhutteli enkeli". Jeesus vastasi ja sanoi: "Ei tämä ääni tullut minun tähteni, vaan teidän tähtenne. Nyt käy tuomio tämän maailman ylitse; nyt tämän maailman ruhtinas pitää heitettämän ulos. Ja kun minut ylennetään maasta, niin minä vedän kaikki tyköni. Mutta sen hän sanoi antaen tietää, minkäkaltaisella kuolemalla hän oli kuoleva. Kansa vastasi hänelle: "Me olemme laista kuulleet, että Kristus pysyy iankaikkisesti; kuinka sinä sitten sanot, että Ihmisen Poika pitää ylennettämän? Kuka on se Ihmisen Poika?" Niin Jeesus sanoi heille: "Vielä vähän aikaa valkeus on teidän keskuudessanne. Vaeltakaa, niin kauan kuin teillä valkeus on, ettei pimeys saisi teitä valtaansa. Joka pimeässä vaeltaa, se ei tiedä, mihin hän menee. Niin kauan kuin teillä valkeus on, uskokaa valkeuteen, että te valkeuden lapsiksi tulisitte." Tämän Jeesus puhui ja meni pois ja kätkeytyi heiltä.

Joh. 13:30-33 Niin hän, otettuaan sen palan, meni kohta ulos; ja oli yö. Kun hän oli mennyt ulos, sanoi Jeesus: "Nyt Ihmisen Poika on kirkastettu, ja Jumala on kirkastettu hänessä. Jos Jumala on kirkastettu hänessä, niin kirkastaa myös Jumala hänet itsessään ja kirkastaa hänet pian. Lapsukaiset, vielä vähän aikaa minä olen teidän kanssanne. Te tulette minua etsimään, ja niinkuin sanoin juutalaisille: 'Mihin minä menen, sinne te ette voi tulla', niin minä sanon nyt myös teille.

Joh. 17:1 - 18:1 Tämän Jeesus puhui ja nosti silmänsä taivasta kohti ja sanoi: "Isä, hetki on tullut, kirkasta Poikasi, että Poikasi kirkastaisi sinut; koska sinä olet antanut hänen valtaansa kaiken lihan, että hän antaisi iankaikkisen elämän kaikille, jotka sinä olet hänelle antanut. Mutta tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja hänet, jonka sinä olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen. Minä olen kirkastanut sinut maan päällä; minä olen täyttänyt sen työn, jonka sinä annoit minun tehtäväkseni. Ja nyt, Isä, kirkasta sinä minut tykönäsi sillä kirkkaudella, joka minulla oli sinun tykönäsi, ennenkuin maailma olikaan. Minä olen ilmoittanut sinun nimesi ihmisille, jotka sinä annoit minulle maailmasta. He olivat sinun, ja sinä annoit heidät minulle, ja he ovat ottaneet sinun sanastasi vaarin. Nyt he tietävät, että kaikki, minkä olet minulle antanut, on sinulta. Sillä ne sanat, jotka sinä minulle annoit, minä olen antanut heille; ja he ovat ottaneet ne vastaan ja tietävät totisesti minun lähteneen sinun tykösi ja uskovat, että sinä olet minut lähettänyt. Minä rukoilen heidän edestänsä; en minä maailman edestä rukoile, vaan niiden edestä, jotka sinä olet minulle antanut, koska he ovat sinun - ja kaikki minun omani ovat sinun, ja sinun omasi ovat minun - ja minä olen kirkastettu heissä. Ja minä en enää ole maailmassa, mutta he ovat maailmassa, ja minä tulen sinun tykösi. Pyhä Isä, varjele heidät nimessäsi, jonka sinä olet minulle antanut, että he olisivat yhä niin kuin mekin. Kun minä olin heidän kanssansa, varjelin minä heidät sinun nimessäsi, jonka sinä olet minulle antanut, ja suojelin heitä, eikä heistä joutunut kadotetuksi yksikään muu kuin se kadotuksen lapsi, että kirjoitus kävisi toteen.

Mutta nyt minä tulen sinun tykösi ja puhun tätä maailmassa, että heillä olisi minun iloni täydellisenä heissä itsessään. Minä olen antanut heille sinun sanasi, ja maailma vihaa heitä, koska he eivät ole maailmasta, niinkuin en minäkään maailmasta ole. En minä rukoile, että ottaisit heidät pois maailmasta, vaan että sinä varjelisit heidät pahasta. He eivät ole maailmasta, niinkuin en minäkään maailmasta ole. Pyhitä heidät totuudessa; sinun sanasi on totuus. Niinkuin sinä olet lähettänyt minut maailmaan, niin olen minäkin lähettänyt heidät maailmaan; ja minä pyhitän itseni heidän tähtensä, että myös he olisivat pyhitetyt totuudessa. Mutta en minä rukoile ainoastaan niiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun, että he kaikki olisivat yhtä, niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa.^[11] että hekin meissä olisivat, niin että maailma uskoisi, että sinä olet minut lähettänyt. Ja sen kirkkauden, jonka sinä minulle annoit, minä olen antanut heille, että he olisivat yhtä, niinkuin me olemme yhtä - minä heissä, ja sinä minussa- että he olisivat täydellisesti yhtä, niin että maailma ymmärtäisi, että sinä olet minut lähettänyt ja rakastanut heitä, niinkin sinä olet minua rakastanut.

[11] *Jehovan todistajat uskovat, että Isän ja Pojan ykseys on tarkoituksen ykseyttä, ei jaetun luonnon ykseyttä. He osoittavat tähän kappaleeseen ja sanovat, että koska Isän ja Pojan ykseyttä verrataan uskovien ykseyteen, heidän ykseytensä täytyy olla vain ykseyttä tarkoituksessa, sillä me emme ole Jumalan kaltaisia. Vaikka on varmasti totta, että Isä ja Poika ovat täydellisesti yhtä tarkoituksessa (he eivät koskaan edes ole eri mieltä), tässä ykseydessä on paljon muutakin, samoin kuin uskovien ykseydessäkin, kuin vain ykseyttä tarkoituksessa ja tahdossa. Jeesus todellakin vertaa uskovien yhteyttä Isän ja Pojan ykseyteen, joten tarkastelkaamme uskovien ykseyttä ja ehkä saamme jotain uutta valoa Isän ja Pojan ykseyteen.*

*Uskovien ykseys, joiden puolesta Kristus rukoilee, ei ole ykseyttä tarkoituksessa, vaan ykseyttä hengessä. Jeesus viittaa hengelliseen yhteyteen kaikkien uskovien välillä, joka on olemassa, koska Pyhä Henki asuu meissä kaikissa yhtä aikaa. Tämä ykseys on sitä, että meidän Jumalamme asuu meissä ja antaa meille **UUDEN LUONNON** (luonnon, jolle ominaista on meidän yhteytemme häneen ja toisiimme), ja että me olemme jäseniä (eliimiä, osia) "Kristuksen ruumiissa" vaikka emme todellakaan ole fyysisesti kiinni toisissamme tai Kristuksessa. Joten tämä ruumis, josta me olemme osa, ja tämä ykseys, joka meillä on, ei ole vain tarkoituksen ykseyttä, kuten Todistajat ehdottavat; paremminkin, se on yhteisen luonnon ykseyttä - jaetun luonnon ykseyttä. Luku 15 tarkastelee tätä lisää. Huomaa, että Pyhän Hengen vuodattaminen ihmisiin Uudessa testamentissa mystisesti näyttää liittyvän siihen, että Kristus otti ihmislunnon ja hänen paluuseensa ihmislunnon taivaaseen.*

△ Uudelleen löytämässä kolminaisuutta △

Isä, minä tahdon, että missä minä olen, siellä nekin, jotka sinä olet minulle antanut, olisivat minun kanssani, että he näkisivät minun kirkkauteni, jonka sinä olet minulle antanut, koska olet rakastanut minua jo ennen maailman perustamista. Vanhurskas Isä, maailma ei ole sinua tuntenut, mutta minä tunnen sinut, ja nämä ovat tulleet tuntemaan, että sinä olet minut lähettänyt. Ja minä olen tehnyt sinun nimesi heille tunnetuksi ja teen vastakin, että se rakkaus, jolla sinä olet minua rakastanut, olisi heissä ja minä olisin heissä."

Kun Jeesus oli tämän puhunut, lähti hän pois opetuslastensa kanssa Kedronin puron toiselle puolelle; siellä oli puutarha, johon hän meni opetuslapsinensa.

Jehovan todistajilla on paljon sanottavaa siitä, kuinka Joh. 7:21 ei todista, että Kristus ja Isä ovat yhtä, kuten kristityt tunnustavat. Mutta uskon, etteivät nämä argumentit perustu pitävälle pohjalle (ks. alaviite). Päävastoin mitä jotkut voisivat ajatella, kristittyjen väite ainoastaan vahvistuu, jos ajattelemme jaetta Joh. 7:21. Me näemme, että Kristuksella on sama NIMI, sama identiteetti kuin Jehovalla. Koko kappale on puhuttu alennetun Jumalan Pojan asemasta, joka oli tosi ihminen ja palvelija. Ja kun Jeesus ihmisenä puhui itsestään, että hänelle oli annettu NIMI (sen sijaan, että hänellä olisi se), hän vain toteaa, että NIMI annettiin ihmiselle ensimmäisen ja ainoan kerran historiassa, kun Kristus syntyi Betlehemissä. Kun Jeesus sanoi, että hänellä oli sama luonto kuin Isällään, ja että hän oli yhtä Isänsä kanssa, Todistajat väittävät, että hän puhui ainoastaan tarkoituksen ykseydestä luojansa Jehovan kanssa. Tämän tulkinnan kumoo se eksklusiivinen väite, että Jehovalla täytyy olla oma nimensä - muista avainjakeemme. Toisin sanoen, olisi jumalanpilkkua (jos Kristus ei olisi Jehova) Kristukselle sanoa tämä, riippumatta kuinka siitä ylevä palvelija hän on. Yhteys Jehovan kanssa tarkoituksessa tai Jehovan asiamiehenä toimiminen ei antaisi hänelle nimeä Jehova. Hänellä voi ainoastaan olla Jehovan nimi, jos hän on luonnoltaan Jehova.

* * *

Jeesuksella oli vaikeuksia saada opetuslapsiaan ymmärtämään, että hänellä oli ainutlaatuisen läheinen suhde Isän kanssa, että hän oli ollut olemassa ennen aikojen alkua Jumalan kanssa, ja oli palaava hänen luokseen...

Joh. 16:22-33 (Jeesus puhuu opetuslapsilleen) Niin on myös teillä nyt murhe; mutta minä olen taas näkevä teidät, ja teidän sydämenne on iloitseva, eikä kukaan ota teiltä pois teidän iloanne. Ja sinä päivänä te ette minulta mitään kysy. Totisesti, totisesti minä sanon teille: jos te anotte jotakin Isältä, on hän sen teille antava minun nimessäni. Tähän asti te ette ole anoneet mitään minun nimessäni; anokaa, niin te saatte, että teidän ilonne olisi täydellinen. Tämän minä olen puhunut teille kuvauksilla, mutta tulee aika (hänen taivaaseenastumisensa jälkeen), jolloin minä en puhu teille enää kuvauksilla, vaan avonaisesti julistan teille sanomaa Isästä. Sinä päivänä te anotte minun nimessäni; enkä minä sano teille, että minä olen rukoileva Isää teidän edestänne; (Ylösousemuksen jälkeen - kun Kristuksen sovitus oli hyväksytty - ja sen jälkeen, kun kirkastettu Ihminen istui Isän oikealle puolelle ja jossa hän rukoilee puolestamme, kaikkien ihmisten synnin muuri on poistettu ja me voimme uskon kautta tulla Isän rakkaiksi, adoptoiduiksi lapsiksi. Ja kuten ainosyntyinen Poika, me Isän adoptoidut lapset olemme kelvollisia hänelle ja voimme puhua hänelle suoraan omana Isänämme.) sillä Isä itse rakastaa teitä, sentähden että te olette minua rakastaneet ja uskoneet minun lähteneen Jumalan tyköä. Minä olen lähtenyt Isästä ja tullut maailmaan; jälleen minä jätän maailman ja menen Isän tykö." Hänen opetuslapsensa sanoivat: "Katso, nyt sinä puhut avonaisesti etkä käytä mitään kuvausta. Nyt me tiedämme, että sinä tiedät kaikki, etkä tarvitse, että kukaan sinulta kysyy; sentähden me uskomme sinun Jumalan tyköä lähteneen." Jeesus vastasi heille: "Nyt te uskotte. Katso, tulee hetki ja on jo tullut, jona teidät hajotetaan kukin tahollensa ja te jätätte minut yksin; en minä kuitenkaan yksin ole, sillä Isä on minun kanssani. Tämän minä olen teille puhunut, että teillä olisi minussa rauha. Maailmassa teillä on ahdistus; mutta olkaa turvallisella mielellä, minä olen voittanut maailman."

Uudelleen löytämässä kolminaisuutta

Jae 28 suoraan osoittaa, että aika ennen hänen inkarnaatiotaan ja aika hänen maanpäällisen vaelluksensa jälkeen ovat verrattavissa - Kristus on Isän kanssa. Ennen inkarnaatiota Kristus oli Isän kanssa Jumalan, nyt Jumal-ihmisenä.

Miksi näyttää vaikealta päättää, onko Kristus Jehova?

Tarkastellessamme Kristuksen identiteettiä, jonka Kirjoitukset paljastavat, tulee selväksi, miksi Raamattu aina säilyttää tämän epäselvyyden siitä, kuka Kristus on. Raamatussa Kristusta kuvataan ainutlaatuisena yksilönä, joka sitoo toisiinsa kaksi erilaista, vastakkaisilta näyttävää luontoa - Luojan ja Luodun. Meidän Vapahtajamme on sekä meidän veljemme että meidän Jumalamme; sekä Jumalan palvelija että Jumalan Poika. Hän on samanaikaisesti 100-prosenttinen Jumala ja 100-prosenttinen ihminen. Tämä kaksinainen luonto yhdessä persoonassa voi ainoastaan johtaa hämmennykseen, koska ei ole olemassa tuttuja sanoja tai käsitteitä (paitsi ne, jotka on erityisesti kehitetty kolminaisuutta kuvaamaan), jotka voivat riittävästi kuvailla sellaista. Myöskään jokapäiväisessä kokemuksessamme ei ole mitään siihen verrattavaa. Ei ole mitään tutkimuksissamme luonnosta tai ihmisistä, joka valmistaisi meitä nielemään yhtenä palana tämän tiedon - että Jumala tuli lihaksi ja asui keskellämme, kuten Johannes sanoo evankeliumissaan. Mutta pelkästään se, että se on outoa, ei tarkoita sitä, ettei se ole totta tai että Jumala ei halua meidän uskovan sitä. Me voimme ainoastaan seurata Paavalin jälkiä, kun tunnustamme, että Kristuksella on kaksi luontoa:

Room. 1:1-4 Paavali, Jeesuksen Kristuksen palvelija, kutsuttu apostoli, erotettu julistamaan Jumalan evankeliumia, jonka Jumala on edeltä luvannut profeettainsa kautta pyhissä kirjoituksissa, **hänen Pojastansa, joka lihan puolelta on syntynyt Daavidin siemenestä, ja pyhyiden hengen puolesta kuolleistanousemisen kautta asetettu Jumalan Pojaksi voimassa - Jeesuksesta Kristuksesta, meidän Herrastamme,**

Ajattele hetkisen, kuinka ei-kristillisessä mielessä on sisäänrakennettu ennakkoluulo koko käsitettä vastaan. Sanottaisiin: "Mitään tällaista ei ole tapahtunut ennen, se ei ole järkevää, se on vastoin kaikkea järkeä." - mikä ainoastaan tarkoittaa sitä, että se on vastoin aiempia kokemuksiamme. Jos sinut asetetaan opettamaan totuus kolminaisuudesta jollekulle ja oppilas ajattelee näin, kuinka sinä teet sen? Sinun täytyy aloittaa totuuden osasella, opettaa hieman lisää joka kerta, opettaa hänelle asioita Kristuksesta, jotka on helpompi on hyväksyä, mutta jotka valmistavat häntä käsittämään koko totuuden. Samalla tavalla opettaisit hänelle vähitellen Jehovan luonnosta; ensin opettaisit kuka Jehova on, ja kuinka ehdottoman ainutlaatuinen hän on, ja sen jälkeen kun oppilas on hyväksynyt tuon totuuden, sitten paljastaisit hänen luontonsa lisäominaisuuksia. Lopulta, kun oppilas on itse oppinut tutkimaan Kirjoitusten syvyyksiä, hänellä on tietoa tarkastella itse (ilman kommentaareja tai muita oppaita) Raamatun täyttä vastausta kysymykseen Kristuksen ja Jehovan luonnosta. Ei ole mahdollista nopeuttaa prosessia kovin paljon, erityisesti jos oppilaan lähtökohdat ovat epäilevät. Antaa Jumalan puhua Sanansa kautta, eikä se palaa tyhjänä, mutta saavuttaa Jumalan tarkoituksen - on valo niiden poluilla, jotka lukevat sitä löytääkseen totuuden. Sillä, jolla on korvat, kuulkoon; lopussa Kirjoitukset ovat selkeitä, mutta tarvitaan uskoa, jotta niiden totuus paljastuisi.

Jos me katsomme Raamatun historiaa, näemme, että Jumala teki juuri tämän, mutta suuremmissa mittakaavassa. Hän aloitti hitaasti kutsumalla juutalaiset omaksi kansakseen ja opettamalla heille, kuka Jehova on (kesti vuosisatoja opettaa koko kansalle siitä). Hän lähetti profeettoja viijaamaan totuudesta,

Uudelleen löytämässä kolminaisuutta

valmistamaan ihmisiä ymmärtämään, ettei Messias olisi tavallinen ihminen tai enkeli. Sitten hän lähetti Poikansa hienovaraisesti todistamaan identiteetistään, kertomaan kaikki faktat. Todistus kirjoitettiin Kirjoituksiin, mutta se tahallisesti ilmaistiin sillä tavoin, että se oli epäsuora ja epäsystemaattinen, jotta uskovien täytyisi työskennellä kaikkien hienovaraisuuksien läpi Pyhän Hengen ohjauksessa. Niin tekemällä he tulisivat hyväksymään tämän mysteerin omalla nopeudellaan ja ymmärrettyään sen, heitä vaadittiin (aivan kuten koulussa) selittämään se omin sanoin, jotta se olisi heille sekä selvää että ymmärrettävissä (nieltävissä sopivina paloina - uskottavasti) - tämän vuoksi sanat kuten "kolminaisuus", "persoonat", "kaksi luontoa", jne, täytyi keksiä.

Täten me löydämme, että Raamattu loppujen lopuksi välittää parhaalla mahdollisella tavalla kaikki faktat, jotka me tarvitsemme Kristuksen kahdesta luonnosta. Se tekee sen yhdistämällä kaksi kuvausta kahdesta luonnosta, punomalla nämä kuvaukset muodostamaan yhden yhtenäisen kuvan Kristuksesta. Toistamalla, ilmaisemalla faktat yhä uudelleen monilla eri tavoilla, hieman runollista kieltä mukaan heitettyinä, Raamattu vähitellen paljastaa totuuden. Jos me tutkimme Jumalan sanaa huolellisesti, me näemme, että se maalaa kuvan niin ylevän, niin täydellisen, että lopussa olemme vakuuttuneita oudosta ja ihmeellisestä totuudesta. Ja tässä prosessissa opimme paljon enemmän kolmiyhteisestä Jumalastamme kuin jos Jumala olisi vain ojentanut Athanasiuksen uskontunnustuksen^[12] Moosekselle Siinain vuorella. Lopussa kristityt ovat päätelleet, että on mahdotonta puhua ihminen Jeesuksesta puhumatta Jumala Jeesuksesta, paitsi tekemällä törkeää väkivaltaa Kirjoituksille.

Todellakin, jos tutkimme Raamattua tämän asian tiimoilta, kolminaisuusoppi siten kuin teologit ovat sen tiivistäneet - vaikka onkin mukava oikotie - on monilla tavoin riittämätön ilmaisemaan koko hienovaraisen totuuden. Ja on tietystä määrin virhe luottaa niin paljon oikotiehen, kolminaisuuden inhimillisiin kuvauksiin uskonnollisessa opetuksessamme. On virhe, koska on monia, jotka eivät pysty hyväksymään koko asiaa yhdellä nielaisella ja ovat täten päätyneet unitaarien leiriin. itse asiassa, on todennäköistä, että jotkut näistä ovat tulleet unitaareiksi ei niinkään kapinoidakseen Jumalaa vastaan, vaan rehellisesti vaikeudesta, jonka he ovat kohdanneet hyvin vaikeassa käsitteessä, josta kristillinen kirkko ei heitä kunnolla opettanut. Harkitkaamme seuraavia kappaleita, joissa Kirjoitusten hienovaraisuus tässä asiassa paljastaa itsensä.

Ilmiselvä kysymys: Miksi Jumala tuli ihmiseksi?

Raamattu vastaa tähän kysymyksen:

JUMALA EI LÖYTÄNYT SYNNITÖNTÄ IHMISTÄ PELASTAMAAN MEIDÄT,
JOTEN HÄN TEKI SEN ITSE!

Lihavointi viittaa Kristukseen Jehovan palvelijana:

Jes. 41:27 - 42:13 Minä ensimmäisenä sanon Siionille: "Katso, katso, siinä ne ovat!" ja annan Jerusalemile ilosanomantuojan. Minä katselen ympärilleni, mutta ei ole ketään; ei kenkään näistä voisi antaa neuvoa, että kysyisin heiltä ja he vastaisivat. Katso, kaikki he ovat pelkkää petosta, turhat ovat heidän työnsä; tuulta ja tyhjää ovat heidän valetut kuvansa.

[12] Täynnä outoja, määrittelemättömiä termejä, jotka olisivat olleet tuntemattomia tuon ajan heprealaiselle ajattelulle.

"Katso, minun palvelijani, jota minä tuen, minun valittuni, johon minun sieluni mielistyi. Minä olen pannut Henkeni häneen, hän levittää kansakuntiin oikeuden. Ei hän huuda eikä korota ääntään, ei anna sen kuulua kaduilla. Särjettyä ruokoa hän ei muserra, ja suitsevaista kynttilänsydäntä hän ei sammuta. Hän levittää oikeutta uskollisesti. Hän itse ei sammu eikä murru, kunnes on saattanut oikeuden maan päälle, ja merensaaret odottavat hänen opetustansa. Näin sanoo Jumala, Jehova, joka on luonut taivaan ja levittänyt sen, joka on tehnyt maan laveuden ja mitä siinä kasvaa, antanut henkäyksensä kansalle, joka siinä on, ja hengen niille, jotka siellä vaeltavat: Minä, Jehova, olen vanhurskaudessa **sinut** (kappaleen alun palvelijan) kutsunut, **olen tarttunut sinun käteesi, varjellut sinut ja pannut sinut kansoille liitoksi ja pakanoille valkeudeksi, avaamaan sokeat silmät, päästämään sidotut vankeudesta, pimeydessä istuvat vankihuoneesta.**

Minä, Jehova, se on minun nimeni, minä en anna kunniaani toiselle enkä ylistystäni epäjumalille. Katso, entiset ovat toteen käyneet, ja uusia minä ilmoitan; ennenkuin ne puhkeavat taimelle, annan minä teidän ne kuulla. Veisatkaa Jehovalle uusi virsi, veisatkaa hänen ylistystensä hamasta maan äärestä, te merenkulkijat ja meri täysinensä, te merensaaret ja niissä asuvised. Korottakoot äänensä erämaa ja sen kaupungit, kylät, joissa Keedar asuu. Riemuitkoot kalliolla asuvised, vuorten huipuilta huutakoot ilosta. Antakoot Jehovalle kunnian ja julistakoot hänen ylistystensä merensaarissa. Jehova lähtee sotaan niinkuin sankari, niinkuin soturi hän kiihoittaa kiivautensa; hän nostaa sotahuudon ja karjuu, uhittelee vihollisiansa.

Huomaa, että Messiaan valtakunta, maa ja merensaaret, on Jehovan valtakunta. Mutta Jesaja sanoo myös jakeessa 8, ettei Jehova jaa kunniaansa. Jehova ei antaisi kunniaansa palvelijalle, jos hän olisi vain palvelija. Tämä jännite poistuu, koska Jeesus ei ole vain palvelija, vaan palveleva Poika, täysin oikeutettu Jehovan kunniaan. Jakeessa 8 Jehova sanoo: "En anna maailman Vapahtajana olemisen kunniaa toiselle, minä teen sen itse."

Vertaa:

Palvelija edellisessä kappaleessa oli Messias; kappale oli profetia Kristuksesta. Seuraavassa kappaleessa Kristus pyyhkäisee pois kaikki erot palvelija-Messiaan ja Jehovan väliltä.

Joh. 17:1 - 5 Tämän Jeesus puhui ja nosti silmänsä taivasta kohti ja sanoi: "Isä, hetki on tullut, kirkasta Poikasi, että Poikasi kirkastaisi sinut; koska sinä olet antanut hänen valtaansa kaiken lihan, että hän antaisi iankaikkisen elämän kaikille, jotka sinä olet hänelle antanut. Mutta tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja hänet, jonka sinä olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen. Minä olen kirkastanut sinut maan päällä; minä olen täyttänyt sen työn, jonka sinä annoit minun tehtäväkseni. Ja nyt, Isä, kirkasta sinä minut tykönäsi sillä kirkkaudella, joka minulla oli sinun tykönäsi, ennenkuin maailma olikaan.

Jeesus puhui nämä sanat päivää ennen kuolemaansa, kun tehtävä, jonka suorittamiseksi hän oli itsensä alentanut, oli lähes täytetty; palvelijan aika oli lähes ohi. Vähän aiemmin jakeissa Joh. 13:3-17 Jeesus näytti, että hän oli todellakin tietoinen tästä väliaikaisesta alennetusta asemastaan opettamalla meitä olemaan valmiita tekemään alhaista työtä, kun hän pesi opetuslasten jalat.

***Enemmän Messiaasta,
joka on enemmän kuin palvelija***

Matt. 3:16-17 Kun Jeesus oli kastettu, nousi hän kohta vedestä, ja katso, taivaat aukenivat, ja hän näki Jumalan Hengen tulevan alas niinkuin kyyhkynen ja laskeutuvan hänen päällensä. Ja katso, taivaista kuului ääni, joka sanoi: "Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt."

Poika on enemmän kuin palvelija, vaikka hän saattaakin palvella täysi-ikäisyyteensä saakka. Matteus lainaa jakeita Jes. 42:1-3, joita tarkastelimme aiemmin. Jesaja julistaa Jehovan sanoja:

Matt. 12:18-20 "Katso, minun palvelijani, jonka minä olen valinnut, minun rakkaani, johon minun sieluni on mielistynyt; minä panen Henkeni häneen, ja hän on saattava oikeuden sanomaa pakanoille. Ei hän riitele eikä huuda, ei hänen ääntänsä kuule kukaan kaduilla. Särjettyä ruokoa hän ei muserra, ja suitsevaista kynttilänsydäntä hän ei sammuta, kunnes hän saattaa oikeuden voittoon."

Palvelija on Jehovan ilo ja hänellä on Jehovan Henki, jotta hän voi suorittaa tehtävänsä.

Matt. 17:2-5 Ja hänen muotonsa muuttui heidän edessään, ja hänen kasvonsa loistivat niinkuin aurinko, ja hänen vaatteensa tulivat valkoisiksi niinkuin valo. Ja katso, heille ilmestyivät Mooses ja Elias, jotka puhuivat hänen kanssaan. Niin Pietari rupesi puhumaan ja sanoi Jeesukselle: "Herra, meidän on tässä hyvä olla; jos tahdot, niin minä teen tähän kolme majaa, sinulle yhden ja Moosekselle yhden ja Eliaalle yhden." Hänen vielä puhuessaan, katso, heidät varjosi valoisa pilvi; ja katso, pilvestä kuului ääni, joka sanoi. "Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt; kuulkaa häntä."

Isä keskeytti Pietarin sopimattoman Kristuksen vertailun Moosekseen ja Eliaan. Isä korjasi häntä sanomalla "Tämä on minun Poikani".

Seuraavassa huomattavassa psalmissa kuningas Daavid ennustaa ainutlaatuisen iankaikkisen jälkeläisensä, kuninkaallisen pojan, joka hallitsisi ylimpänä, hänet, joka täyttäisi lupauksen, ensin Aabrahamille annetun - "sinussa kaikki maan sukukunnat tulevat siunatuiksi".

Psalmi 72:1-20 Jumala, anna kuninkaan tuomita, niin kuin sinäkin tuomitset, anna vanhurskautesi kuninkaan pojalle. Tuomitkoon hän sinun kansaasi vanhurskaasti ja sinun kurjiasi oikeuden mukaan. Vuoret kantakoot rauhaa kansalle, niin myös kukkulat, vanhurskauden voimasta. Auttakoon hän kansan kurjat oikeuteen, pelastakoon köyhäin lapset ja musertakoon sortajan. Niin he pelkäävät sinua, niin kauan kuin aurinko paistaa ja kuu kumottaa, polvesta polveen. Hän olkoon niin kuin sade, joka nurmikolle vuotaa, niinkuin sadekuuro, joka kostuttaa maan. Hänen päivinensä vanhurskas kukoistaa, ja rauha on oleva runsas siihen saakka, kunnes kuuta ei enää ole. Hallitkoon hän merestä mereen ja Euftrat-virrasta maan ääriin saakka. Hänen edessänsä erämaan asujat polvistuvat, ja hänen vihollisensa nuolevat tomua. Tarsiin ja saarten kuninkaat tuovat lahjoja, Saban ja Seban kuninkaat veroa maksavat. Häntä kumartavat kaikki kuninkaat, kaikki kansakunnat palvelevat häntä. Sillä hän pelastaa köyhän, joka apua huutaa, kurjan ja sen, jolla ei auttajaa ole. Hän armahtaa vaivaista ja köyhää ja pelastaa köyhäin sielun. Hän lunastaa heidän sielunsa sorrosta ja väkivallasta, ja heidän verensä on hänen silmissään kallis. Hän eläköön, ja hänelle tuotakoon Saban kultaa; hänen puolestansa rukoiltakoon alati, ja siunattakoon häntä lakkaamatta. Maa kasvakkoon runsaasti viljaa, vuorten huippuja myöten, sen hedelmä huojukoon niinkuin Libanon; ja kansaa nouskoon kaupungeista niinkuin kasveja maasta. Pysyköön hänen nimensä iankaikkisesti, ja versokoon hänen nimensä, niin kauan kuin aurinko paistaa. Hänessä he itseänsä siunatkoot, ja kaikki kansakunnat

ylistäkööt häntä onnelliseksi. Kiitetty olkoon Jehova Jumala, Israelin Jumala, ainoa, joka ihmeitä tekee. Kiitetty olkoon hänen kunniansa nimi iankaikkisesti, ja kaikki maa olkoon täynnä hänen kunniansa. Amen, amen. Daavidin, lisain pojan, rukoukset päättyvät.

Sama kunnia ja kirkkaus Isälle ja korotetulle Pojalle

Tilanteessa, missä Kristuksen alennus on ohi, näemme että kunnia, kirkkaus ja palvonta kuuluvat YHTÄLÄISESTI Isälle ja Pojalle:

Ilm.4:2 - 5:14 Ja kohta minä olin hengessä. Ja katso, taivaassa oli valtaistuin, ja valtaistuimella oli istuja. Ja istuja oli näöltänsä jaspis- ja sardionkiven kaltainen; ja valtaistuimen ympärillä oli taivaankaari, näöltänsä smaragdin kaltainen. Ja valtaistuimen ympärillä oli kaksikymmentä neljä valtaistuinta, ja niillä valtaistuimilla istui kaksikymmentä neljä vanhinta, puettuina valkeihin vaatteisiin, ja heillä oli päässänsä kultaiset kruunut. Ja valtaistuimesta lähti salamoita ja ääniä ja ukkosen jylinää; ja valtaistuimen edessä paloi seitsemän tulisoitua, jotka ovat ne seitsemän Jumalan henkeä. Ja valtaistuimen edessä oli ikäänkuin lasinen meri, kristallin näköinen; ja valaistuimen keskellä ja valtaistuimen ympärillä oli neljä olentoa, edestä ja takaa silmiä täynnä. Ja ensimmäinen olento oli leijonan näköinen, ja toinen olento nuoren härän näköinen, ja kolmannella olennolla oli ikäänkin ihmisen kasvot, ja neljäs olento oli lentävän kotkan näköinen. Ja niillä neljällä olennolla oli kullakin kuusi siipeä, ja ne olivat yltäpäri ja sisältä silmiä täynnä. Ja ne sanoivat lakkaamatta yötä päivää: "Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Jumala Kaikkivaltias, joka oli ja joka on ja joka tuleva on". Ja niin usein kuin olennot antavat ylistyksen ja kunnian ja kiitoksen hänelle, joka valtaistuimella istuu, joka elää aina ja iankaikkisesti, lankeavat ne kaksikymmentä neljä vanhinta hänen eteensä, joka valtaistuimella istuu, ja kumartaen rukoilevat häntä, joka elää aina ja iankaikkisesti, ja heittävät kruununsa valtaistuimen eteen sanoen: "Sinä, meidän Herramme ja meidän Jumalamme, olet arvollinen saamaan ylistyksen ja kunnian ja voiman, sillä sinä olet luonut kaikki, ja sinun tahdostasi ne ovat olemassa ja ovat luodut." (Tämä on Isä)

Ja minä näin valtaistuimella-istuvan oikeassa kädessä kirjakäärön, sisältä ja päältä täyteen kirjoitetun, seitsemällä sinetillä suljetun. Ja minä näin väkevän enkelin, joka suurella äänellä kuulutti: "Kuka on arvollinen avaamaan tämän kirjan ja murtamaan sen sinetit?" Eikä kukaan taivaassa eikä maan päällä eikä maan alla voinut avata kirjaa eikä katsoa siihen. Ja minä itkin kovin sitä, ettei ketään havaittu arvolliseksi avaamaan kirjaa eikä katsomaan siihen. Ja yksi vanhimmista sanoi minulle: "Älä itke; katso, jalopeura Juudan sukukunnasta, Daavidin juurivesa, on voittanut, niin että hän voi avata kirjan ja sen seitsemän sinettiä." Ja minä näin, että valtaistuimen ja niiden neljän olennon ja vanhinten keskellä seisoi Karitsa, (Jeesus) ikään kuin teurastettu; sillä oli seitsemän sarvea ja seitsemän silmää, jotka ovat ne seitsemän Jumalan henkeä, lähetetyt kaikkeen maailmaan. Ja se (Jeesus) tuli ja otti kirjan valtaistuimella-istuvan oikeasta kädestä (Isän).

Ja kun se oli ottanut kirjan, niin ne neljä olentoa ja kaksikymmentä neljä vanhinta lankeasivat Karitsan eteen, ja heillä oli kantele kullakin, ja heillä oli kultaiset maljat täynnä suitsutuksia, jotka ovat pyhien rukoukset, ja veisasivat uutta virttä, sanoen: "Sinä olet arvollinen ottamaan kirjan ja avaamaan sen sinetit, sillä sinä olet tullut teurastetuksi ja olet verelläsi ostanut Jumalalle ihmiset kaikista

sukukunnista ja kielistä ja kansoista ja kansanheimoista ja tehnyt heidät meidän Jumalallemme kuningaskunnaksi ja papeiksi, ja he tulevat hallitsemaan maan päällä."

Ja minä näin, ja minä kuulin monien enkelien äänen valtaistuimen ja olentojen ja vanhinten ympäriltä, ja heidän lukunsa oli kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta ja tuhat kertaa tuhat, ja he sanoivat suurella äänellä: "**Karitsa, joka on teurastettu, on arvollinen saamaan voiman ja rikkauden ja viisauden ja väkevyyden ja kunnian ja kirkkauden ja ylistyksen**".

Ja kaikkien luotujen, jotka ovat taivaassa ja maan päällä ja maan alla ja meren päällä, ja kaikkien niissä olevain minä kuulin sanovan: "**Hänelle, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalle ylistys ja kunnia ja kirkkaus ja valta aina ja iankaikkisesti!**" Ja ne neljä olentoa sanoivat: "Amen", ja vanhimmat lankesivat kasvoilleen ja kumartaen rukoilivat.

Tässä kappaleessa on useita seikkoja havaittavissa:

Yksinkertainen alleviivaus Kukaan paitsi Isä ja Poika eivät saa sulkea ja avata kirjakääröä. Kukaan muu ei saa katsoa siihen - vain Isä ja Poika ovat arvollisia katsomaan siihen - he täydentävät toisiaan ja ovat tasa-arvoisia tässä työssä.

Lihavoinnit:

- 4:9 Isä: elävät olennot antavat hänelle "**ylistyksen, kunnian ja kiitoksen**"
- 4:10 Isä: vanhimmat **kumartaen rukoilevat häntä**
- 4:11 Isä: on "**arvollinen saamaan ylistyksen, kunnian ja voiman**"
- ja 5:8 Poika: elävät olennot ja vanhimmat **lankeavat kasvoilleen ja kumartaen rukoilevat häntä**
- 5:12 Poika: on "**arvollinen saamaan voiman ja rikkauden ja viisauden ja väkevyyden ja kunnian ja kirkkauden ja ylistyksen**".
- ja v. 5:9 Isä ja Poika: heille annetaan "**ylistys ja kunnia ja kirkkaus ja valta aina ja iankaikkisesti**"
- Jeesusta selkeästi palvotaan ja Jeesukselle kirjaimellisesti annetaan sama kunnia kuin Isälle.^[13] Alennus on ohi, Jeesuksen tosi luonto on paljastettu. Jehovan tosi luonto on paljastettu kaikkien nähtäväksi.

Kursiivi ja alleviivaus Huomaa myös "Jumalan seitsemän henkeä", jotka mainitaan kahdesti. Jumalan Henki on valtaistuimella myös. Vaikka tämä monikkomainen esitys Pyhästä Hengestä on epätavallinen, on hyvin todennäköistä, että se edustaa Pyhää Henkeä.^[14]

[13] *Jotkut saattavat ehdottaa, että Jeesus vain palkitaan uskollisena palvelijana olost. Mutta on mahdotonta, että luotu olento "tulee arvolliseksi" saamaan sellaista ylistystä; muista mitä Jehova sanoi:*

"Minä en anna kunniaani toiselle enkä ylistystäni epäjumalille". Jes. 42:8

[14] *Jumalan seitsenkertainen Henki mainitaan myös jakeissa Ilm. 1:4 ja 3:1. "Seitsemän" voi liittyä siihen tosiasiaan, että Henki lähetettiin seitsemään kirkkoon ensimmäisessä luvussa. Missään muualla Uudessa testamentissa kuin Ilmestyskirjassa tätä Pyhän Hengen seitsenkertaista kuvausta ei ole. Tällainen numerosymboliikka on hyvin tyypillistä koko Ilmestyskirjalle, ja on hyvin todennäköistä, että seitsemän-kuvakieli liitettyä Henkeen ei saa mitään muuta tarkoitusta kuin sen, mikä numerolla 7 on yleensä Ilmestyskirjassa - ts., täydellinen, lopullinen numero, numero, joka läheisesti assosioidaan Jumalan täydellisyyden kanssa. Vanhassa testamentissa jakeissa Sakarja 4:1-6 on joitain yhtymäkohtia Johanneksen ilmestykseen ja näyssä Henki nähdään seitsemänä liekinä kynttelikössä. Jesajan luvussa 11 on myös jotain Ilmestyskirjan kuvakieltä ja jakeessa 2 seitsemänosainen kuvaus*

*Täten Jehovan kolmiyhteinen (kolme persoonaa yhdessä Jehovassa)
luonto paljastuu ikuisella valtaistuimella.*

Inkarnaation ihme

Jumalamme ei pysyttele meistä erillään, vaikka hänellä olisi kaikki oikeus tehdä niin - hän on äärettömän paljon suurempi kuin me ja hän on täydellisen pyhä, kun taas me olemme kapinallisia syntisiä, matkalla itsetuhoon. Sen sijaan, että hän olisi hylännyt meidät, Jumala teki itsensä yhdeksi meistä ja assosioi itsensä yhdeksi meistä. Vieläpä enemmän, hän korvasi meidät itsellään, jopa kaikkein pahimmat meistä, kantaakseen syntimme voidakseen lunastaa meidät! Hän otti päällensä hylkäämisen, nöyryytyksen, rangaistuksen ja häpeän, jota hän ei koskaan voinut ansaita, jotta me voisimme paeta siitä, minkä me ansaitsemme. Tämä on häikäisevää rakkautta; meillä on häikäisevä Jumala. Tämän ilmoituksen valossa Jumalan kunnia on yhä selvempi. Kuinka emme voisi ihailla ja ylistää ja palvoa häntä, joka oli halukas alentamaan itsensä niin alas sellaisten olentojen tähden, jotka yksin jätettyinä, vain vihaisivat ja hylkäisivät hänet. Jeesus Kristus, meidän lunastajamme, on Jehova itse, arvollisin lunastaja, joka voi olla.

Toisaalta unitaarien Jumala ei ole ollenkaan niin ihmeellinen - Jehovan todistajien teologiassa Jumala lähetti eräänlaisen superenkelin lunastamaan meidän, kun taas Jehova itse pysyttelee erillään meistä.

Tämä luku on kiirehtinyt edelle siitä todistusaineistosta, joka hahmoteltiin tämän kirjan johdannossa. Meillä on silti yhä todistettavana, että Kristus on Jehova, jotta tämä kaikki olisi totta. Seuraavat luvut palaavat todistusaineistoon ja käsittelevät erityistä kysymystä siitä, onko Kristus Jehova. Tämän luvun tarkoitus on selittää, mitä kristityt uskovat Raamatun opettavan Kristuksen, Jumalan Pojan, luonnosta. On hyödyllistä muistaa tämä informaatio myöhemmissä kappaleissa, jotta näemme kuinka trinitaristit sovittavat yhteen kaikki Raamatun vihjeet muodostaen niistä yhtäpitävän kuvan Jehovasta ja Kristuksesta.

LUKU 4

KRISTUKSEN KUTSUMINEN JUMALAKSI / JUMALAN POJAKSI

Raamatussa on lukuisia tärkeitä kappaleita, joissa todetaan, että Kristus on JUMALA ja JUMALAN POIKA. Tämä luku tarkastelee näitä. Me käsittelemme myös erityisiä vasta-argumentteja, joita unitaarit tarjoavat. Nämä kysymykset tulevat aika teknisiksi käsitellessään joitain kieliopin ja kielenkäytön hienosäätöjä. Älä anna tämän pelottaa sinua, kaikki tämä johtaa lukuihin 5-7, jotka eivät ole niin teknisiä.

Kristuksen kutsuminen JUMALAKSI

Unitaarit kuten Jehovan todistajat hylkäävät muina miehinä kaikki viittaukset Kristuksen jumaluuteen liian vähäisinä, koska heprean sanat *El* (Jumala) ja *Elohim* (Jumala tai Jumalat) sisältävät perusmerkityksen "mahtava". He toteavat, aivan asiallisestikin, että sanoja *El* ja *Elohim* voidaan käyttää ja onkin käytetty Raamatussa viittaamaan luotuihin olentoihin, jopa ihmisiin.^[15] Kreikan sanaa "theos" voidaan myös käyttää tällä tavoin.

Unitaarien argumentti on, että koska termiä JUMALA^[16] voidaan käyttää luodusta olenosta, se ei tarkoita mitään, kun sitä sovelletaan Jeesukseen - muuta kuin että Jeesus on voimakas. He ovat valmiita myöntämään, että Poika on erilainen ja että hän voimakas, mutta he eivät hyväksy, että hän on Jehova Jumala, kaikkivaltias Jumala, jumalien Jumala.

Tämä unitaarien argumentti unohtaa muutamia tärkeitä seikkoja. Ensinnäkin termiä JUMALA käytetään viittaamaan ihmisiin hyvin harvoin. Samoin termiä käytetään harvoin, jos koskaan, viittaamaan enkeleihin, paitsi langenneisiin. Saatanaa kutsutaan tämän maailman jumalaksi ja muilla sellaisilla nimillä. Myös kuvitteellisia jumalia kutsutaan vääriksi jumaliksi (Raamattu viittaa näiden kohdalla demoneihin/paholaisiin jakeissa 5.Moos.32:17, Ps. 106:37, 1.Kor. 10:37, Ilm. 9:20). On huomattava, että noissa kappaleissa, jotka viittaavat ihmisiin ja paholaisiin, konteksti on sellainen, ettei ole mitään mahdollisuuttakaan ajatella sanojen viittaavan Jehova Jumalaan, sillä ne selkeästi tarkoittavat vähäisempiä tai vääriä "jumalia". Mutta silloin kuin Poikaan viitataan tällä tavoin, käyttö on erilaista. Nämä viittaukset ovat suhteellisen yleisiä ja ilman mitään rajoituksia, jotka aina seuraavat viittauksia jumaliin, jotka ovat vähäisempiä kuin Jehova. Vain jos otaksut alusta alkaen, ettei Kristus ole Jehova, et selkeästi saisi sitä käsitystä näistä kappaleista. Kristuksen jumaluutta kuvaillaan vain yksinkertaisesti jumaluutena, sitä ei kuvata rajoitetuksi jumaluudeksi tai vääräksi jumaluudeksi. Todistajien vastalauseita heikentää edelleen se tosiseikka, että siinä missä väärin jumalten ja ihmisten palvonta tuomitaan, Isän ja Pojan palvonta hyväksytään ja sitä jopa vaaditaan!

Edellisellä argumentilla unitaarit yrittävät tehdä tyhjiksi niitä monia kappaleita, joissa Kristusta kutsutaan Jumalaksi, ja siirtää ne keskustelun ulkopuolelle, sillä nämä kappaleet ovat hyvin voimakkaita. Ei ole hyväksi hyväksyä tätä unitaarien väitettä keskustelematta. On tarpeen tarkasti arvioida kappaleet, joissa Kristusta kutsutaan Jumalaksi. Lukijan tulisi arvioida Raamatun kieltä; lukea sitä yksinkertaisimmillaan, lisäämättä

[15] Jehovan todistajien suosikkiviittaus on Joh.10:34, jossa Kristus viittaa psalmiin 82. Tästä enemmän tuonnempana.

[16] Ei hepreassa eikä kreikassa käytetty isoja kirjaimia erottamaan Jumalaa ja jumalaa. Tämän vuoksi on muistettava, että ison kirjaimen on lisännyt kääntäjä selvyuden vuoksi, eikä sitä voida käyttää todistamaan yhtään mitään.

Uudelleen löytämässä kolminaisuutta

siihen mitään mielessään. Tulisi katsoa, viittaako kieli Kristukseen rajoittamattomana jumaluutena (vain jumaluutena, ei rajoitettuna jumaluutena tai vääränä jumaluutena), ja sitten harkita, onko sellainen rajoittamaton jumaluus todellisuudessa sellaista, jota vain kaikkivaltiaalla Jumalalla kuten Jehovalla (yksin) on.

Toiseksi: Isän ja Pojan tasavertainen Jumaluus hieman hämärtyy, koska silloin kun Uuden testamentin kirjoittajat puhuvat sekä Isästä että Pojasta yhtä aikaa, he käyttävät kahta erilaista termiä tai nimeä, esimerkiksi Jumala ja Jumalan Poika; Jumala ja Sana (Jumalan Sana), tai säännöllisimmin, Jumala ja Herra. Unitaarit saattavat nähdä suuren merkityksen tässä, mutta oma käsitykseni on, että se on vain Raamatun kirjoittajien tapa tehdä selväksi, että Isä ja Poika ovat eri persoonia - että he eivät vain ole yhden Persoonan eri ilmentymiä.^[17] Raamatun kirjoittajat yrittävät välttää tämän erheen rohkaisemista, samoin kuin sitä kauheaa sekaannusta, joka syntyisi, jos samaa nimeä käytettäisiin molemmista yhtä aikaa. Läpi Uuden testamentin Isää useimmiten kutsutaan Jumalaksi, ja Jeesta kutsutaan useimmiten Herraksi. Mutta jos me katsomme koko Raamattua, sekä Isää että Poikaa kutsutaan Jumalaksi ja Herraksi ja heille annetaan erilaisia nimiä, jotka osoittavat Jumaluutta ja Herrautta ja ylemmyyttä. Kun Raamatun kirjoittajat käyttävät eri nimiä, he eivät sano, että Jeesus on vähemmän jumalallinen kuin Isä, vaan paremminkin he yrittävät tehdä oikean eron Isän ja Pojan välille. Ja aivan kuten me emme odottaisi Raamatun kirjoittajien kutsuvan heitä "Jumalaksi ja Jumalaksi", me myöskään emme odottaisi, että heidän olisi pakko selkeästi määritellä Isän ja Pojan suhde joka kerta kun Isä ja Poika mainitaan yhtä aikaa (esimerkiksi sanomalla "Isä Jumala ja Poika Jumala, yhdenvertaiset, molemmat Tosi Jumala, yhtä olemuksessa", jne, jne, tai jonkun muun vastaavan pitkän uskontunnustuksen). Sen sijaan he sijoittajat suorat julistuksensa siitä, että Kristus on Jumala tiettyihin erillisiin kappaleisiin, eikä näistä ole puutetta. Lopun ajan he käyttävät erilaisia ja selviä nimiä kummallekin persoonalle. Joten antakaamme Kirjoitusten tulkita Kirjoituksia ja lukekaamme kaikki oleelliset kappaleet, ennen kuin hyppäämme johtopäätöksiin sen perusteella, mitä nimiä Jeesukselle Kristukselle annetaan. Meidän täytyy edetä sen perusteella, mitä Raamattu sanoo, eikä sen perusteella, mitä me odotamme tai toivomme sen sanovan.

Kristuksen kutsuminen JUMALAN POJAKSI

Sen merkitystä, että Kristusta kutsutaan "Jumalan ainosyntyiseksi Pojaksi", ei pitäisi ylenkatsoa. Koko luomakunta (mukaanluettuna Saatana ja hänen enkelinsä) tehtiin; vain Poika syntyi. Aivan kuten maallinen poika on samaa geneettistä materiaalia kuin hänen isänsä ja äitinsä, samoin myös Kristus on samaa "materiaalia" kuin hänen Isänsä (ts. luomaton, suvereeni Jumala) ja hänen äitinsä (ts. ihminen). Käyttäksemme uskontunnustusten terminologiaa, Kristus on "samaa olemusta kuin Isä" ja on "tosi Jumala" yhtä hyvin kuin "tosi ihminen". Kristus säännöllisesti käytti kumpaakin nimeä itsestään. Hän kutsui itseään "Ihmisen Pojaksi", kun hän puhui ihmisluonnostaan ja suhteestaan toisiin ihmisiin. Hän kutsui itseään "Jumalan Pojaksi", kun hän puhui suhteestaan Isään. Apostoli Johannes kutsuu Kristusta "ainosyntyiseksi Pojaksi" jakeissa Joh. 1:15 & 18 ; Joh. 3:16 & 18; ja 1. Joh. 4:9^[18]. Hän on Jumalan Poika eri tavalla kuin uskovat, jotka ovat Jumalan lapsia "adoption" kautta.

[17] Väärä opetus siitä, että Kristus on vain Jumalan toinen "muoto", ts. että hän on oikeastaan "Isä valepuvussa", on ilmennyt aika ajoin huolimatta siitä, että Raamattu ei tue sitä mitenkään.

[18] "Ainosyntyinen" on käänös kreikan sanasta monogenees. Samaa sanaa käytetään Aabrahamin ainoasta pojasta, Iisakista, jakeessa Hepr. 11:17.

"ja Sana oli Jumala"

Seuraava kappale Johanneksen evankeliumin ensimmäisestä luvusta on ollut suuren kristittyjen ja unitaarien välisen taistelun keskus kautta vuosisatojen.

Joh. 1:1-4, 14, 18 Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala. Hän oli alussa Jumalan tykönä. Kaikki on saanut syntynsä hänen kauttaan, ja ilman häntä ei ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on. Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valkeus. Ja valkeus loistaa pimeydessä, ja pimeys ei sitä käsittänyt. -- Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, ja me katselimme hänen kirkkauttansa, senkaltaista kirkkautta, kuin ainokaisella Pojalla on Isältä, täynnä armoa ja totuutta. --- Ei kukaan ole Jumalaa milloinkaan nähnyt; ainokainen Poika, joka on Isän helmassa, on hänet ilmoittanut.

Joh. 1:1 taistelu: kreikka ja kirjaimellinen suomi ovat:

ho logos ayn pros ton theon kai **theos ayn ho logos**

sana oli kanssa JUMALAN ja JUMALA oli sana (kirjaimellinen käänös)

Toinen fraasi yläpuolella (lihavoitu) tarkoittaa kirjaimellisesti "JUMALA oli sana" ja sillä on muoto:

predikatiivinen nominatiivi (JUMALA)

oli

subjekti (sana)

Predikatiivinen nominatiivi on substantiivi, joka rinnastetaan subjektiin verbillä "olla". Tässä tapauksessa subjekti seuraa verbiä ja predikatiivinen nominatiivi edeltää sitä. Tätä sanajärjestystä yleensä käytetään runollisissa tarkoituksissa, esimerkiksi "Kirjoittaja olin minä". Kääntäjät yleensä kääntävät sanajärjestyksen: "Sana oli Jumala", sen sijaan että kääntäisivät "Jumala oli Sana". Tämä ei ole kiistanalaista.

Tätä jaetta koskeva suuri taistelu kristittyjen ja unitaarien välillä koskee sitä, pitäisikö fraasi kääntää "Sana oli Jumala" (siten, että theos - JUMALA - ymmärretään tosi Jumalaksi) vai "Sana oli jumala" (siten, että theos ymmärretään vähäisemmäksi kuin tosi Jumala Jehova). Loput Johanneksen 1. luvusta tekee selväksi, että Sana viittaa Kristukseen. Tämän jakeen oikea tulkinta on tärkeä, koska ensimmäinen tulkinta sanoo, että Kristus on Jehova ja toinen tulkinta sanoo, että Kristus on jumalallinen, mutta ei Jehova. Perustava ongelma on, että koska määrävä artikkeli (the) puuttuu näistä jokseenkin runollisista sanoista, jae voidaan ottaa kahdella tavalla. Kreikan kieli ei ole tarpeeksi tarkka, jotta se jättäisi kummankaan ulkopuolelle ja meidän täytyy luottaa kontekstiin, jotta voisimme kääntää tarkasti. Valitettavasti on olemassa kaksi leiriä, jolla on erilaisia ajatuksia siitä, mikä konteksti on. Kreikan tutkija E. C. Colwell vuonna 1933 selitti, kuinka tämä epäselvyys on olemassa: kun predikatiivinen nominatiivi edeltää verbiä, määrävä artikkeli "ho" ("the") voidaan poistaa predikatiivisesta nominatiivista ilman, että menetetään substantiivin määrätty tarkoitus, toisin sanoen, "theos" toisessa fraasissa voi silti viitata Jumalaan samoin kuin se teki ensimmäisessä fraasissa. Määrävä artikkeli on subjektin vasemmalla puolella, jotta lukija voi sanoa, että subjekti on subjekti - muuten predikatiivinen nominatiivi ja subjekti ovat erottamattomia ja silloin lauseesta tulee todella epämääräinen.

Traditionaalisen trinitaristisen käänöksen laillisuudesta huolimatta unitaarien perustava väite tästä jakeesta on, etteivät he hyväksy sitä kolminaisuuden todisteeksi. Joten en suosittelen pitempää keskustelua tästä, kuin sitä, että kristillistä tulkintaa puolustetaan oikeutettuna. Lopussa ne, jotka ovat väärässä, tulevat häpeämään kovapäisyyttään, kun he kohtaavat Jumalan tuomiolla, jos he eivät kadu erehdystään. En sano tästä jakeesta enempää, koska seuraava kappale, jota käsittelemme, Joh. 20:28, tuhoaa melkoisen läpikotaisin unitaarien argumentin.

Uudelleen löytämässä kolminaisuutta

Kreikan kieliooppi ei siis tue unitaarien väitettä. Mutta vaikka niin olisikin, Joh. 20:28 on samanlainen rakennelma, paitsi, että siinä on määräävä artikkeli; Tuomas sanoi kirjaimellisesti: "The Lord of me and the God of me" ja apostoli Johannes on kirjoittanut molemmat.

Joh. 20:26-28 Ja kahdeksan päivän perästä hänen opetuslapsensa taas olivat huoneessa, ja Tuomas oli heidän kanssansa. Niin Jeesus tuli ovien ollessa lukittuina, ja seisoivat heidän keskellään ja sanoi: "Rauha teille!" Sitten hän sanoi Tuomaalle: "Ojenna sormesi tänne ja katso minun käsiäni, ja ojenna kätesi ja pistä se minun kylkeeni, äläkä ole epäuskoinen, vaan uskovainen." Tuomas vastasi ja sanoi hänelle: "Minun Herrani ja minun Jumalani!"^[19]

Määräävä artikkeli, "the", joka edeltää "Jumalaa", ja jonka puuttumisesta unitaarit tekevät suuren numeron Joh. 1:1:n kohdalla, on läsnä tässä kreikan tekstissä. Tämän vuoksi:

* Tuomas oli epäjumalanpalvoja, ja Kristus hyväksyi, että Tuomas piti häntä epäjumalana, tai

* Kristus todella on Jumala ja oikeaoppinen kristillinen tulkinta Joh. 1:1:stä on oikea. Jos nämä molemmat kappaleet otetaan huomioon, on selvää, että Colwell oli oikeassa, ja Johannes ainoastaan seurasi normaalia (ja vähemmän epäselvää) kreikan käyttöä Joh. 1:1:ssä, joka säilyttää "THE":n merkityksen silloinkin, kun määräävä artikkeli on poistettu.

Johannes kirjoitti molemmat nämä kappaleet vuosia Kristuksen ylösnousemuksen jälkeen ja on järjetöntä ajatella, että hän ei ymmärtänyt sen seuraamuksia, mitä hän oli sanomassa, tai että hän olisi antanut evankeliuminsa olla ristiriidassa itsensä kanssa. Kaikkein itsestäänselvin seuraamus on uskoa, että Johannes jakeessa 1:1 halusi välittää saman uutisen, saman ilmoituksen, jonka hän oli kuullut vuosia sitten Tuomaan huulilta ja jonka hänen Herransa oli hyväksynyt, ts. sen, että Kristus on Jumala, Jehova. Itse asiassa Johannes kaikista Raamatun kirjoittajista selvimmin paljastaa Kristuksen jumaluuden.

Lisää viittauksia Jumalaan ja Jumalan Poikaan

Alla olevissa kappaleissa Kristusta kutsutaan Jumalaksi tai Jumalan Pojaksi. Myös monet Jehovan attribuutit ja toiminnot annetaan hänelle.

Tiit. 2:13 odottaessamme autuaallisen toivon täyttymistä ja suuren Jumalan ja Vapahtajamme Kristuksen Jeesuksen kirkkauden ilmestymistä,

Hepr. 1:8 mutta Pojasta: "Jumala, sinun valtaistuimesi pysyy aina ja iankaikkisesti, ja sinun valtakuntasi valtikka on oikeuden valtikka.

1 Joh. 5:20 Mutta me tiedämme, että Jumalan Poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen, tunteaksemme sen Totisen; ja me olemme siinä Totisessa, hänen Pojassansa, Jeesuksessa Kristuksessa. Hän on totinen Jumala ja iankaikkinen elämä.

[19] Joh. 20:28:ssa apostoli Johannes lainaa Tuomasta:

ho	kyrios	mou	kai	ho	theos	mou	
the	lord	of me	and	the	GOD	of me	(kirjaimellisesti englanniksi)

Uudelleen löytämässä kolminaisuutta

Aluksi näyttää mahdottomalta päätellä pelkästään tämän lauseen rakenteesta, viittaako "Tosi Jumala ja iankaikkinen elämä" Isään vai Poikaan. Seuraavat jakeet edeltävät edellistä kappaletta samassa Johanneksen kirjeessä, ja selventävät asiaa huomattavasti. Seuraavien kappaleiden huolellinen lukeminen (päättynyt jakeeseen 5:20), jättävät hyvin vähän epäilystä siitä, että kyseessä on Kristus johon viitataan, ei Isä. Huomaa, kuinka Johannes käyttää "iankaikkista elämää" melkein kuin nimeä:

1 Joh. 1:1-7 Mikä on alusta ollut, minkä olemme kuulleet, minkä omin silmin olemme nähneet, mitä katselimme ja käsin kosketimme, siitä me puhumme: elämän Sanasta (Johannes käyttää samoja nimiä Kristuksesta, Sana ja elämä, joita hän käytti evankeliuminsa alussa^[20]) - ja elämä ilmestyi, ja me olemme nähneet sen ja todistamme siitä ja julistamme teille sen iankaikkisen elämän, joka oli Isän tykönä (ts. Kristus oli Isän luona) ja ilmestyi meille - minkä olemme nähneet ja kuulleet, sen me myös teille julistamme, että teilläkin olisi yhteys meidän kanssamme; ja meillä on yhteys Isän ja hänen Poikansa, Jeesuksen Kristuksen, kanssa. Ja tämän me kirjoitamme, jotta teidän ilonne olisi täydellinen. Ja tämä on se sanoma, jonka olemme häneltä kuulleet ja jonka me teille julistamme: että Jumala on valkeus ja ettei hänessä ole mitään pimeyttä. Jos sanomme, että meillä on yhteys hänen kanssaan, mutta vaellamme pimeydessä, niin me valhettemme emmekä tee totuutta. Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin hän on valkeudessa, meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä.

Tässä yhteydessä seuraava kappale Joh.5:ssä saa selvemmän merkityksen:

1 Joh. 5:11-13, 20 Ja tämä on se todistus: Jumala on antanut meille iankaikkisen elämän, ja tämä elämä on hänen Pojassansa. Jolla Poika on, sillä on elämä, jolla Jumalan Poikaa ei ole, sillä ei ole elämää. Tämän minä olen kirjoittanut **teille, jotka usotte Jumalan Pojan nimeen**, tietääksenne, että teillä on iankaikkinen elämä.--- Mutta me tiedämme, että Jumalan Poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen, tunteaksemme sen Totisen; ja me olemme siinä Totisessa, hänen Pojassansa, Jeesuksessa Kristuksessa. Hän on totinen Jumala ja iankaikkinen elämä.

Joten Johannes on aikaisemmin määritellyt, mitä hän tarkoittaa nimellä "iankaikkinen elämä". Hän, joka on "iankaikkinen elämä" ja jota hän myös kutsuu "tosi Jumalaksi", on hän, jossa meillä on elämä ja jonka nimeen meidän tulee uskoa, jotta meillä olisi elämä - Jeesus Kristus. Tosi Jumala ja iankaikkinen elämä jakeessa 1. Joh. 5:20 näyttää viittaavan Kristukseen paremmin kuin Isään.

Jes. 9:5 Sillä lapsi on meille syntynyt, poika on meille annettu, jonka hartioilla on herraus, ja hänen nimensä on: Ihmeellinen neuvonantaja, Väkevä Jumala,^[21] Iankaikkinen isä, Rauhanruhtinas.

Kuten aikaisemmin ehdotettiin, nimet, joita Isästä ja Pojasta käytetään Raamatussa, eivät ole "absoluutteja" ja muuttuvia; paremminkin ne ovat suhteessa siihen kontekstiin, jossa niitä käytetään. Tässä häntä, jota tavallisesti kutsumme Jumalan Pojaksi, kutsutaan "Isäksi", ei siksi, koska hän on Isä Jumala, vaan koska hän on Isä (pää, alkuperä ja huolehtiva vanhempi) kaikille uskojille.

[20] Koko Johanneksen ensimmäisen kirjeen lukeminen antaa lisää näköaloja Johanneksen esittämiin monimutkaisiin asioihin ja tuo vielä lisää rinnastuksia Johanneksen evankeliumin alkuun (jakeet 1:1-14). Huomaa, että Johanneksen evankeliumin terminologia ja sävy ovat hyvin samanlaisia tähän kirjeeseen verrattuna - esim. sana, valo, elämä, totuus, viesti/todistus Kristuksesta, usko Kristuksen nimeen, hänen ilmestymisensä maan päällä, jne.:

[21] *Heprean termi, jotta tässä käytetään Väkevää Jumalasta, on el gibbor. Samaa termiä käytetään muissa Vanhan testamentin kohdissa kuten:*

Jes. 10:21 Jäännös palajaa, Jaakobin jäännös, väkevän Jumalan tykö.

Uudelleen löytämässä kolminaisuutta

Room. 9:4-5 ...ovat israelilaisia; heidän on lapseus ja kirkkaus ja liitot ja lain antaminen ja jumalanpalvelus ja lupaukset; heidän ovat isät, ja heistä on Kristus lihan puolesta, hän, joka on yli kaiken, Jumala, ylistetty iankaikkisesti, amen!

Hepr. 1:5-6 Sillä kenelle enkeleistä hän on koskaan sanonut: "Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin"; ja taas: "Minä olen hänen Isänsä, ja hän on oleva minun Poikani"? Ja siitä, kun hän jälleen tuo esikoisensa maailmaan, hän sanoo: "Ja kumartakoot häntä kaikki Jumalan enkelit."

Tässä Heprealaiskirjeen kirjoittaja toteaa, että Isä itse käskää enkeleiden palvoa Poikaa. Jos Kristus ei ole Jehova, Isä kehottaa heitä epäjumalanpalvelukseen.

Mark. 1:1 Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan, evankeliumin alku.

Joh. 1: 32-34 Ja Johannes todisti sanoen: "Minä näin Hengen laskeutuvan taivaasta alas niinkin kyyhkysen, ja se jäi hänen päällensä. Ja minä en tuntenut häntä; mutta hän, joka lähetti minut vedellä kastamaan, sanoi minulle: 'Se, jonka päälle sinä näet Hengen laskeutuvan ja jäävän, hän on se, joka kastaa Pyhällä Hengellä'. Ja minä olen sen nähnyt ja olen todistanut, että tämä on Jumalan Poika."

Luuk. 22:66-71 Ja päivän valjetessa kansan vanhimmat ja ylipapit ja kirjanoppineet kokoontuivat ja veivät hänet neuvostonsa eteen ja sanoivat: "Jos sinä olet Kristus, niin sano se meille". Hän vastasi heille: "Jos minä teille sanon, niin te ette usko; ja jos kysyn, ette vastaa. Mutta tästedes Ihmisen Poika on istuva Jumalan voiman oikealla puolella. Silloin he kaikki sanoivat: "Sinä siis olet Jumalan poika?" Hän vastasi heille: "Tepä sen sanotte, että minä olen." Niin he sanoivat: "Mitä me enää todistusta tarvitsemme? Sillä me itse olemme kuulleet sen hänen omasta suustansa."

Juutalaiset tiesivät Kristuksen Jumalan Poika -väitteen tarkoituksen - se oli väite siitä, että hän oli Jehova. Jos hänen väitteensä ei ollut totta, jos hän oli vain luotu olento, sitten juutalaiset olisivat olleet täysin oikeassa teoissaan - he olisivat olleet oikeassa tuomitessaan Jeesuksen jumalanpilkasta! Vaikka Jeesus olisikin kaikkein tärkein ja kunnioitetuin enkeli, juutalaiset olisivat olleet oikeassa rangaistessaan häntä rienauksesta. Mutta itse asiassa juutalaiset olivat väärässä, sillä ei ole rienausta, jos Jehova julistaa itsensä Jumalaksi tai Jumalan Pojaksi.

1. Tim. 3:14 - 4:1 Vaikka toivon pian pääseväni sinun tykösi, kirjoitan sinulle tämän, että, jos viivyn, tietäisit, miten tulee olla Jumalan huoneessa, joka on elävän Jumalan seurakunta, totuuden pylväs ja perustus. Ja tunnetusti suuri on jumalisuuden salaisuus: Hän, joka on ilmestynyt lihassa, vanhurskautunut Hengessä, näyttäytynyt enkeleille, saarnattu pakanain keskuudessa, uskottu maailmassa, otettu ylös kirkkauteen. Mutta Henki sanoo selvästi, että tulevana aikoina moniaat luopuvat uskosta ja noudattavat villitsemiä henkiä ja riivaajien oppeja.

Kirkon Jumala vuodatti verensä

Apt. 20:28 Ottakaa siis itsestänne vaari ja kaikesta laumasta, johon Pyhä Henki on teidät pannut kaitsijoiksi, paimentamaan Herran seurakuntaa, jonka hän **omalla** verellänsä on itselleen ansainnut.^[22]

Yllä oleva jae ansaitsee tulla luetuksi uudelleen muutaman kerran.

Jehovan todistajien suosikki

Joh. 10:11-40 "Minä olen se hyvä paimen. Hyvä paimen antaa henkensä lammasten edestä. Mutta palkkalainen, joka ei ole paimen ja jonka omia lampaat eivät ole, kun hän näkee suden tulevan, niin hän jättää lampaat ja pakenee; ja susi ryöstää ja hajottaa ne. Hän pakenee, sillä hän on palkattu eikä välitä lampaista. Minä olen se hyvä paimen, ja minä tunnen omani, ja minun omani tuntevat minut, **niinkuin Isä tuntee minut ja minä tunnen Isän**; ja minä annan henkeni lammasten edestä. Minulla on myös muita lampaista, jotka eivät ole tästä lammastarhasta; myös niitä tulee minun johdattaa, ja ne saavat kuulla minun ääneni, ja on oleva yksi lauma ja yksi paimen. Sentähden **Isä** minua rakastaa, koska minä annan henkeni, että minä sen jälleen ottaisin. Ei kukaan sitä minulta ota, vaan minä annan sen itsestäni. Minulla on valta antaa se, ja minulla on valta ottaa se jälleen; sen käskyn minä olen saanut **Isältäni**. Niin syntyi taas erimielisyys juutalaisten kesken näiden sanain tähden. Ja useat heistä sanoivat: "Hänessä on riivaaja, ja hän on järjiltään; mitä te häntä kuuntelette?" Toiset sanoivat: "Nämä eivät ole riivatun sanoja; eihän riivaaja voi avata sokeain silmiä?"

Sitten oli tempelin vihkimisen muistojuhla Jerusalemissa, ja oli talvi. Ja Jeesus käyskeli pyhäkössä, Salomon pylväskäytävässä. Niin juutalaiset ympäröivät hänet ja sanoivat hänelle: "Kuinka kauan sinä pidät meidän mieltämme kiihdyksissä? **Jos sinä olet Kristus**, niin sano se meille suoraan." Jeesus vastasi heille: "Minä olen sanonut sen teille, ja te ette usko. Ne teot, joita minä teen **Isäni nimessä**, ne todistavat minusta. Mutta te ette usko, sillä te ette ole minun lampaistani. Minun lampaani kuulevat minun ääntäni, ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua. Ja minä annan heille iankaikkisen elämän, ja he eivät ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni. **Minun Isäni**, joka on heidät minulle antanut, on suurempi kaikkia, eikä kukaan voi ryöstää heitä **minun Isäni** kädestä. **Minä ja Isä olemme yhtä.**"

Niin juutalaiset ottivat taas kiviä maasta kivittääkseen hänet. Jeesus vastasi heille: "Minä olen näyttänyt teille monta hyvää tekoa, **jotka ovat Isästä**; mikä niistä on se, jonka tähden te tahdotte minut kivittää?" Juutalaiset vastasivat hänelle: "Hyvän teon tähden me emme sinua kivitä, vaan jumalanpilkan tähden, ja koska sinä, joka olet ihminen, teet itsesi Jumalaksi." Jeesus vastasi heille: "Eikö teidän laissanne ole kirjoitettuna, 'Minä sanon: te olette jumalia'? Jos hän sanoo jumaliksi niitä, joille Jumalan sana tuli - ja Raamattu ei voi raueta tyhjiin - niin kuinka te **sanotte sille, jonka Isä on pyhittänyt ja lähettänyt maailmaan: 'Sinä pilkkaat Jumalaa'**, sentähden että minä sanoin: '**Minä olen Jumalan Poika**'? **Jos minä en tee Isäni tekoja**, älkää uskoko minua. Mutta jos minä niitä teen, niin, vaikka ette uskoisikaan minua, uskokaa minun tekojani, että tulisitte tuntemaan ja ymmärtäisitte **Isän olevan minussa ja minun olevan Isässä.**" Niin he taas tahtoivat ottaa hänet kiinni, mutta hän lähti

[22] Englannissa sanan "Herra" tilalla on tässä jakeessa "Jumala". Ks. myös v. 1992 käännöksen alaviite kyseisestä jakeesta. - suom. huom.

pois heidän käsistensä. Ja hän meni taas Jordanin tuolle puolen siihen paikkaan, missä Johannes ensin kastoi, ja viipyi siellä.

Jae 35 sisältää viittauksen psalmiin 82. Siinä psalmissa Jehova kutsui juutalaisia hallitsijoita "JUMALIKSI" (joka on sallittua, koska heprean sanalla elohim (JUMALAT) on lähtömerkitys "mahtavat").

Ps. 82:1-8 Jumala seisoo jumalien kokouksessa, **hän on tuomari jumalien keskellä**: "Kuinka kauan te tuomitsette väärin ja pidätte jumalattomain puolta?" Sela. "Auttakaa oikeuteensa vaivainen ja orpo, antakaa kurjalle ja puutteenalaiselle oikeus. Vapauttakaa vaivainen ja köyhä, pelastakaa hänet jumalattomain käsistä. Ei ole heillä älyä, ei ymmärrystä, he vaeltavat pimeydessä: kaikki maan perustukset horjuvat. **Minä sanon: Te olette jumalia ja kaikki tyynni Korkeimman poikia; kuitenkin te kuolette, niinkuin ihmiset kuolevat, ja kaadutte niinkuin kuka ruhtinas tahansa.**" Nouse Jumala, tuomitse maa, sillä sinä perit kaikki pakanakansat. Sela. [23]

Jehovan todistajat käyttävät tätä yhtä kappaletta (Joh. 10:34-36) väittääkseen, että ne monet kerrat, jona termiä "JUMALA" käytetään Kristuksesta Uudessa testamentissa eivät tarkoita mitään siihen viittaavaa, että Kristus on Jumalallinen (samassa mielessä kuin Jehova on Jumalallinen).

Jehovan todistajien tulkinta jakeesta Joh. 10:35 on, että Kristus on loukkaantunut siitä, että juutalaiset väittävät hänen olevan Jumala. Jehovan todistajat väittävät, että Jeesuksen vastaus syytökseen tukee tätä näkemystä, ts. he sanovat, että Jeesus moitti juutalaisia heidän tulkittessaan hänen väitteensä siitä, että hän oli Jumalan Poika, väitteeksi siitä, että hän olisi Jehova Jumala. Todistajat sanovat, että Jeesus selitti heille, että hän ei rienannut, koska hän ei väittänyt olevansa Jumala, paitsi psalmin 82 rajoitetussa mielessä.

*Ensisilmäyksellä Todistajien näkemys vaikuttaa uskottavalta tulkinnaalta, **mutta** lähemmällä tarkastelulla huomataan, että se luottaa kokonaan siihen, että Kristuksen äänessä OLETETAAN olevan tietty moittimisen sävy ja että hän kauhuissaan peräytyy tästä syytöksestä, että hän olisi Jumala. Sellaista **sävyä** ei voida todistaa tästä tekstistä ja sen olettaminen hämää meitä huomaamasta sanojen täyden merkityksen.*

* Jeesus todellakin käytti psalmia 82 esimerkkinä siitä, kuinka ihmistä kutsutaan "jumalaksi". Psalmissa Jumala itse oli kutsunut näitä muinaisia ihmisiä jumaliksi ja Korkeimman pojiksi ja Jumala ei todellakaan olisi saanut psalmistia rienaamaan itseään!

* *Mutta Jeesus ei luonut yhtäläisyyttä oman nimensä ja sen termin kanssa, jota psalmisti käytti noista juutalaisista hallitsijoista - ei ollut hänen tarkoituksensa väittää, että hän oli yksi noista tuomareista, yksi noista "jumalista". Jakeissa 35 ja 36 hän sanoo: "Jos hän sanoo jumaliksi niitä, joille Jumalan sana tuli - ja Raamattu ei voi raueta tyhjiin - niin kuinka te sanotte sille, jonka Isä on pyhittänyt ja lähettänyt maailmaan: 'Sinä pilkkaat Jumalaa', sentähden että minä sanoin: ' Minä olen Jumalan Poika'?" On selvää, että Jeesus pitää omaa väitettään erilaisena (voitaisiin myös sanoa, että parempana) kuin niiden, joita kutsuttiin vain "jumaliksi". "Jumalaksi" kutsuminen ei ole samaa kuin "Jumalan Poikana" oleminen ja oleminen sellaisena, jonka Jumala on asettanut erilleen omanaan.*

[23] Psalmissa 82 todellakin käytetään termiä "jumala" ihmisistä. Tässä runollisessa ja sarkastisessa kappaleessa Jumala tuomitsee niiden hallitsijoiden teeskentelyn, jotka käyttävät heidän voimiaan aivan kuin ne olisivat heidän omiaan paremminkin kuin Jehovan heille suomaa luottamusta, luottamusta josta hän vaatii myös tilille. Jeesuksen viittaus on hienovaraisen sopiva, koska psalmissa 82 tuomitaan Israelin tuomarit ja hallitsijat, jotka ehkä ottivat asemansa Jumalan valitsemina hallitsijoina lupana omiin synteihin, aivan kuten Jeesuksen vastustajat tekivät kyseisellä hetkellä.

- * Jehovan todistajat väittävät, että Kristuksen väite oli vain "minä olen myös jumala, aivan kuten he" kun tosiasiaassa Kristuksen väite kuului "noita miehiä saatiin kutsua jumaliksi, kuinka paljon enemmän sitten minua voitaisiin kutsua Jumalan Pojaksi.
- * Meidän pitäisi harkita toista kysymystä, jonka Jehovan todistajat voisivat oikeutetusti kysyä: "Jos Jeesus oli Jehova, miksi ei Jeesus esittänyt väitettä tässä kohdin - tilanne suorastaan kerjää häneltä sitä?" Tämä on todellakin paikka ja aika sellaiselle väitteelle ja vastaus kysymykseen on NIINHÄN HÄN TEKIKIN! - mutta omalla hienovaraisella tavallaan. Heti seuraavassa jakeessa 37 Jeesus sanoo: "**Jos minä en tee Isäni tekoja, älkää uskoko minua. Mutta jos minä niitä teen, niin, vaikka ette uskoisikaan minua, uskokaa minun tekojani, että tulisitte tuntemaan ja ymmärtäisitte Isän olevan minussa ja minun olevan Isässä.**" Juutalaisilla ei ollut sanaa sille, mitä me kutsumme "kolminaisuudeksi", Jeesuksen täytyi tehdä Jumaluutensa kuvailemalla sitä. Sanat, jotka Jeesus puhui (lihavoitettuja ylhäällä) ovat niin selkeä kuvailu trinitaristisesta näkemyksestä Pojan suhteesta Isään kuin mahdollista.

Yhteenvedo: Jeesus oli aloittanut puolustuksensa yksinkertaisella, mekaanisella argumentilla ("Antakaa minulle sama oikeus kuin näille muinaisille tyypeille" eli tulla kutsutuksi "jumalaksi") - argumentilla, jonka hänen vihollisensäkin ymmärtäisivät helpoksi. Se oli tarpeeksi raamatullinen argumentti, jotta se pysäyttäisi heidät kivittämästä hänet välittömästi ja antaisi hänelle mahdollisuuden sanoa lisää - se oli Jeesuksen ainoa tarkoitus, miksi hän viittasi psalmiin 82.

Seuraavaksi Jeesus viittaa vahvaan todistukseen Isästä (ihmeissä), jotka tukevat sitä, mitä Jeesus on tehnyt ja sanonut ja on aikomaisillaan sanoa - ts. "tiedätte, etten ole turhanaikainen hullu, Jumala on minun takanani, joten kuunnelkaa sitä, mitä sanon". Ainakin jotkut juutalaiset olisivat nähneet tämänkin argumentin oikeutettuna.

Lopulta Jeesus tekee hämmästyttävän väitteensä siitä, että hän on yhtä Jehovan kanssa. Juutalaisten enemmistö ei ollut halukas uskomaan häntä tai edes kuuntelemaan häntä enää. Tässä vaiheessa he yrittävät hyökätä hänen kimppuunsa ja Jeesus lähtee.

Jeesus oli juuri avoimesti väittänyt vihollisilleen, että hän on Jehova!

- ja viholliset toimivat sen mukaisesti!

Granville Sharpin sääntö

Tutkijat ovat tutkineet vuosisatoja kreikan kieliopin sääntöjä ymmärtääkseen hienovaraisuudet, jotka seuraavat sanajärjestyksestä, aikamuotoja, jne. Vuonna 1798 englantilainen filantropisti ja filologi Granville Sharp julkaisi tutkimuksen, jossa hän kuvaili "uutta" kieliopin sääntöjä, jota ei pitkään aikaan ollut tunnustettu. On hyödyllistä käsitellä sitä tässä, koska on neljä Uuden testamentin kappaletta, jotka liittyvät Kristuksen jumaluuteen, jotka vaikuttavat epäselviltä ja epämääräisiltä, kun niitä tarkastellaan ilman Granville Sharpin sääntöä, mutta jotka tulevat merkittäviksi hänen jumaluuttaan puolustaviksi kappaleiksi, kun sääntö otetaan huomioon. Sääntö koskee kreikan määräävän artikkelin ("the") käyttöä "henkilösanojen" jälkeen, joita erottaa

Uudelleen löytämässä kolminaisuutta

"ja"-sana. Käsite on helppo ja rakenne on hyvin tyypillinen kielelle, mutta asiasta voi silti tulla hieman tekninen. Emme käsittele yksityiskohtia enemmän kuin on tarpeellista.

Granville Sharp ilmaisi sääntönsä näin:

Kun kaksi henkilösanaa samassa sijamuodossa yhdistyvät ja-sanalla ("kai" kreikaksi) ja jos edellisessä on määräävä artikkeli ja jälkimmäisessä ei ole, molemmat henkilösanat viittaavat samaan henkilöön. Erisnimet ja monikossa olevat sanat eivät kuulu tämän säännön piiriin.

Fraaseilla, joista olemme kiinnostuneet, on seuraava muoto:

määräävä artikkeli — henkilösana — ja-sana — poistettu määräävä artikkeli — henkilösana

esimerkkejä: **the Lord and God**

the Savior of us and king

the great God and savior

Granville Sharp käytti termiä "henkilösana" viittamaan mitä tahansa sanaa (substantiivi, adjektiivi tai partikkeli, joka toimii substantiivina), joka viittaa henkilöön ja joka kuvailee heitä henkilösuhteiden keinoilla, laaduilla, asemalla, jne. Esimerkiksi: kuningas, herra, jumala/Jumala, opettaja, ystävä, naapuri, rehellinen, paha, jne. ovat kaikki "henkilösanoja" Sharpin säännön tarkoittamalla tavalla.

On tärkeää tietää, että kreikan määräävää artikkelia käytetään eri tavalla kuin esimerkiksi englannin artikkelia "the". On mahdollista tai jopa normaalia käyttää määräävää artikkelia paikoissa, jossa sitä ei käytettäisi englannissa ja käyttää sitä tai olla käyttämättä sitä kirjoittajan mieltymyksen mukaan. Mekaanisesti kääntämällä näkisimme seuraavat rakenteet kreikaksi:

I saw <u>the</u> friend and neighbor	ystävä = naapuri (Sharpin sääntö)
I saw <u>the</u> friend and <u>the</u> neighbor	ystävä ja naapuri voivat olla 1 tai 2 ihmistä
I saw friend and <u>the</u> neighbor	ystävä ja naapuri voivat olla 1 tai 2 ihmistä
I saw friend and neighbor	ystävä ja naapuri voivat olla 1 tai 2 ihmistä

Täten kreikaksi kirjoittavalla on neljä vaihtoehtoa valitessaan kuinka hän kirjoittaa kaksijäsenistä listaa ja Sharpin säännön mukaan toisen artikkelin käyttö tai käyttämättömyys vaikuttaa fraasin merkitykseen. Kolme jälkimmäistä rakennetta yläpuolella joutuvat turvautumaan kontekstiin, joka määrää niiden merkityksen, kun taas Sharpin säännön mukaan ensimmäinen rakenne on merkitykseltään selvä ja olisi selvin kaikista mahdollisuuksista, joita Raamatun kirjoittajat voisivat käyttää.

Syy, jonka vuoksi tuomme Sharpin säännön esille tässä, on neljän UT:n kappaleen tulkinta, joilla on rakenne, joihin Sharpin sääntöä voidaan soveltaa, mutta joita ei ole aina käännetty tuon säännön mukaan. Tulos on, että kappaleita usein pidetään epäselvinä, kun Sharpin säännön mukaan niitä pitäisi pitää selvinä UT:n kappaleina, jotka kutsuvat Kristusta JUMALAKSI.

Sharpin tutkimus kreikankielisestä UT:stä kattoi jokaisen tämän rakenteen esiintymän, ja enemmistössä noissa tapauksissa oli mahdollista sanoa, mitä niillä haluttiin tarkoittettavan - viittasivatko ne samaan vai eri ihmiseen. JOKAISESSA TAPAUKSESSA joista voimme sanoa, mitä kirjoittaja tarkoitti, tämä sääntö pysyy

Uudelleen löytämässä kolminaisuutta

totena, yhtäkään poikkeusta ei ilmennyt. Niiden tapausten joukossa, joiden merkitys oletettiin epäselväksi (ilman säännön soveltamista), olivat neljä mainittua jaetta alapuolella. Koska ei ollut yhtäkään poikkeusta, on käytännössä pakollista soveltaa Sharpin sääntöä näihin jakeisiin.

Ef. 5:5 Sillä sen te tiedätte ja tunnette, ettei yhdelläkään haureellisella eikä saastaisella eikä ahneella - sillä hän on epäjumalanpalvelija - ole perintöosaa Kristuksen ja Jumalan valtakunnassa.

2. Tess. 1:12 ...että meidän Herramme Jeesuksen nimi teissä kirkastuisi ja te hänessä, meidän Jumalamme ja Herran Jeesuksen Kristuksen armon mukaan.

Tiit. 2:13 odottaessamme autuaallisen toivon täyttymistä ja suuren Jumalan ja Vapahtajamme Kristuksen Jeesuksen kirkkauden ilmestymistä,

2. Piet. 1:1 Simon Pietari, Jeesuksen Kristuksen palvelija ja apostoli, niille, jotka ovat saaneet yhtä kalliin uskon kuin mekin meidän Jumalamme ja Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen vanhurskaudessa.

Huomaa, että edelliset käännökset ovat epämääräisiä tai jopa harhaanjohtavia Sharpin säännön valossa. Tämä johtuu siitä, että jotkut kielitieteilijät eivät hyväksy säännön pätevyyttä ja siksi pitävät näitä kappaleita epäselvinä sen suhteen, viittaako "Kristus" ja "Jumala" samaan henkilöön. He yleisesti eivät kiellä, että se on kielellisesti mahdollista, mutta he antavat useita perusteluja (ei kieliopillisia) sille, miksi yleistä sääntöä ei tulisi soveltaa näissä tapauksissa, vaikka sitä sovelletaankin toisissa, opin kannalta vähemmän tärkeissä tapauksissa.

Kun kielitieteilijät eivät ole yksimielisiä, kääntäjät yrittävät jäljentää saman epäselvyyden, jonka he havaitsevat alkuperäisessä kielessä, ja tulokset ovat ylläolevan kaltaisia. Kuitenkin, näiden kappaleiden tapauksessa pätevä väite voidaan esittää sen puolesta, että ne pitäisi kääntää täysin selvästi käyttämällä Sharpin sääntöä.

C. Kuehne tuo artikkelissaan esille seuraavat seikat Sharpin säännöstä:

1. Sharpin säännön oli aikaisemmin muotoillut kirjoittaja Beza (1519-1605), mutta hänen löytöään ei otettu huomioon ja lopulta se unohdettiin.
2. Uudessa testamentissa kappaleet, jotka sopivat Sharpin sääntöön, vahvistavat säännön jokaisessa sellaisessa tapauksessa, jossa kappaleen merkitys voidaan todeta.
3. Vanhimmat kreikkaa puhuneet kirkkoisät (300-500) lähes kaikissa tapauksissa joissa he kommentoivat näitä kappaleita, ymmärtävät niiden tarkoittavan samaa, mitä Sharpin sääntö sanoo.
4. Kaikkein vanhimmat latinaa puhuneet kirkkoisät suurimmalta osin vastustavat Sharpin sääntöä ja näkevät näiden kappaleiden viittaavan kahteen henkilöön, Isään ja Poikaan. Syy tähän näyttää olevan se, että koska latinassa ei ole määrävää artikkelia ollenkaan, sanonnan merkitys katosi latinalaisen Vulgatan käyttäjille. On merkittävää, että Jerome, Vulgatan kääntäjä ja kaksi muuta latinalaista kirjoittajaa, jotka osasivat kreikkaa, tukevat Sharpin säännön merkitystä viitatessaan näihin kappaleisiin. Myöhemmin kielitieteilijät perivät latinalaisten tulkitsijoiden virheen, ja se siirtyi meidän käännoksiimme.
5. Se seikka, että nämä kappaleet tukevat Kristuksen jumaluutta, katosi osittain, koska näistä ei ollut kiinnostuttu todistuskappaleina. Ts. mikään ristiriidoista, joka koetteli kreikkaa puhuvaa kirkkoa, ei

⌘ Uudelleen löytämässä kolminaisuutta ⌘

hyötynyt näiden kappaleiden tämän puolen tarkastelusta. Tämä on kiehtova seikka, sillä areiolainen (unitaarinen) ristiriita raivosi sillä hetkellä. Puolustautuessa areiolaisuutta vastaan näitä seikkoja ei painotettu, koska areiolaiset olivat aivan valmiita myöntämään, että Kristus oli "jumala". Täten pelkästään sen todistaminen, että Kristusta kutsuttiin jumalaksi/Jumalaksi, ei riittänyt liikuttamaan areiolaista väkeä. Areiolainen kiista päättyi sen tähden korostamaan muita alueita, aivan kuten tämäkin kirja tekee. Täten, ilman kirjoitettua tukea oikealle tulkinnalle näiden kappaleiden todellisesta merkityksestä ei keskusteltu ja vähitellen se unohdettiin.

Jehovan todistajat tänään ottavat saman aseman kuin areiolaiset. He ovat valmiita myöntämään, että Kristus on "jumala", mutta he hylkäävät väitteen siitä, että kappaleet, joissa Kristusta kutsutaan JUMALAKSI, voisi viitata, että Kristus on Jehova Jumala. He päättelivät näin, koska he olettavat alusta saakka, ettei Kristus vain voi olla Jehova.

Mitä tulee näihin kappaleisiin, ne jotka väittelivät areiolaisia vastaan, käyttivät jakeita Tiit. 2:13, jossa Kristusta kutsutaan "suureksi Jumalaksi". Mutta edes tämä ei ollut tarpeeksi vakuuttamaan itsepäistä unitaaria, joka ei kykene näkemään ristiriitaa Jehovan mustasukkaisen yksinvaltiuden ja sen välillä, että luotua olentoa kutsuttaisiin suureksi Jumalaksi. Ja jos tämä on lukijan näkökulma, sitten on todennäköistä, ettei mikään näistä kappaleista ole riittävä todistamaan, että Kristus on tosi Jumala, Jehova. Mutta kristitty voi ymmärtää nämä kappaleet oikeassa valossaan, kiitos Sharpin työn.

Tämän vuoksi ei ole riittävää (unitaarin mielestä) osoittaa, että Kristus on "Jumala"- vaan on välttämätöntä suoraan osoittaa, että Raamattu opettaa, että Jumalan Poika on Jehova, ei pelkkä "jumala."

Tämän me teemme kahdessa seuraavassa luvussa!

LUKU 5

TODISTEET SIITÄ, ETTÄ KRISTUS ON JEHOVA

Tämän luvun tarkoitus on osoittaa, että Jeesus on Vanhan testamentin Jehova. Pidä mielessä, että EMME yritä todistaa, että Jeesus on Jehova ja Isä ei ole. Paremminkin me pyrimme osoittamaan, että sekä Isä että Poika jakavat saman nimen. Me näytämme, että VT:n nimi, Jehova, kuuluu Jeesukselle viittaamalla sekä UT:n että VT:n kappaleisiin.

***Kuka tulee Jehovan edelläkävijän jälkeen?
Kenet Jehovan edelläkävijä paljastaa?
(Kenet muun kuin Jehovan!)***

Jesaja 40:3-5 Huutavan ääni kuuluu: "Valmistakaa Jehovalle tie erämaahan, tehkää aroille tasaiset polut meidän Jumalallemme. Kaikki laaksot korotettakoon ja kukkulat alennettakoon, koleikot tulkoot tasangoiksi ja kallilouhut laakeaksi maaksi. Jehovan kunnia ilmestyy: kaikki liha saa sen nähdä. Sillä Jehovan suu on puhunut."

Malakia 4:5-6 (Jehova puhuu viimeisistä päivistä viimeiset sanat VT:ssä...) "Katso, minä lähetän teille profeetta Elian, ennenkuin tulee Jehovan päivä, se suuri ja peljättävä. Ja hän on kääntävä jälleen isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet heidän isiensä puoleen, etten minä tulisi ja löisi maata, vihkisi sitä tuhon omaksi."

Vertaa:

Alla olevista jakeista paljastuu, että Johannes Kastaja oli yllä olevien profetioiden täyttymys, hän oli myös Elia, hän, joka oli käyvä Jehovan edellä, valmistamassa hänelle tietä ja paljastamassa hänet Israelille. Mutta me näemme myös, että Johannes väitti valmistavansa tietä Kristukselle ja että Kristus oli se, jonka hän oli paljastava Israelille. Johannes oli Kristus Jehovan edelläkävijä.

Markus 1:1-4 Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan, evankeliumin alku. Niinkuin on kirjoitettuna profeetta Esaiaan kirjassa: "Katso, minä lähetän enkelini sinun edelläsi, ja hän on valmistava sinun tiesi". "Huutavan ääni kuuluu erämaassa: ' Valmistakaa Herralta tie, tehkää polut hänelle tasaisiksi", niin Johannes Kastaja saarnasi erämaassa parannuksen kastetta syntien anteeksisaamiseksi.

△ Uudelleen löytämässä kolminaisuutta △

Luuk. 1:13-17 Mutta enkeli sanoi hänelle: "Älä pelkää, Sakarias; sillä sinun rukouksesi on kuultu, ja vaimosi Elisabet on synnyttävä sinulle pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi Johannes. Ja hän on oleva sinulle iloksi ja riemuksi, ja monet iloitsevat hänen syntymisestään. Sillä hän on oleva suuri Herran edessä; viiniä ja väkijuomaa hän ei juo, ja hän on oleva täytetty Pyhällä Hengellä hamasta äitinsä kohdusta. Ja hän kääntää monta Israelin lapsista Herran, heidän Jumalansa, tykö. Ja hän käy hänen edellään Eliaan hengessä ja voimassa, kääntääksensä isien sydämet lasten puoleen ja tottelemattomat vanhurskasten mielenlaatuun, näin Herralle toimittaaksensa valmistetun kansan."

Alapuolella Sakarias, Pyhän Hengen vaikutuksesta, tiesi totuuden pojastaan, Johannes Kastajasta, ja puhui Kristuksesta, joka oli tuleva täyttämään profeetta Jesajan sanat: Jehova oli tulossa lunastamaan kansansa.

Luukas 1:67-80 Ja Sakarias, hänen isänsä, täytettiin Pyhällä Hengellä, ja hän ennusti sanoen: "Kiitetty olkoon Herra, Israelin Jumala, sillä hän on katsonut kansansa puoleen ja valmistanut sille lunastuksen ja kohottanut meille pelastuksen sarven palvelijansa Daavidin huoneesta - niinkuin hän on puhunut hamasta ikiajoista pyhain profeettainsa suun kautta - pelastukseksi vihollisistamme ja kaikkien niiden kädestä, jotka meitä vihaavat, tehdäkseen laupeuden meidän isillemme ja muistaakseen pyhän liittonsa, sen valan, jonka hän vannoi Aabrahamille, meidän isillemme; suodakseen meidän, vapahdettuina vihollistemme kädestä, pelkäämättä palvella häntä pyhydessä ja vanhurskaudessa hänen edessään kaikkina hänen elinpäivinä. Ja sinä, lapsukainen, olet kutsuttava Korkeimman profeetaksi, sillä sinä olet käyvä Herran edellä valmistaakseen hänen teitään, antaaksesi hänen kansalleen pelastuksen tuntemisen heidän syntiensä anteeksisaamisessa, meidän Jumalamme sydämellisen laupeuden tähden, jonka kautta meidän puoleemme katsoo aamun koitto korkeudesta, loistaen meille, jotka istumme pimeydessä ja kuoleman varjossa, ja ohjaten meidän jalkamme rauhan tielle. Ja lapsi (Johannes) kasvoi ja vahvistui hengessä. Ja hän oli erämaassa siihen päivään asti, jona hän oli astuva Israelin eteen.

Alla Jeesus itse sanoo, että Johannes on kahden edelläkävijästä kertovan profetian täyttymys. Huomaa myös, että Jeesus lainaa Jesajasta ainutlaatuisella tavalla, hän sanoo: "...lähetän enkelini sinun EDELLÄSI", "...valmistava tien sinun eteesi". Hän vihjasi siihen, että tämä profetia Isältä soveltui häneen, vaikka sitä erityisesti käytettiin Jehovahsta Vanhassa testamentissa.

Matteus 11:7-15 Kun he olivat menneet, rupesi Jeesus puhumaan kansalle Johanneksesta: "Mitä te lähditte erämaahan katselemaan? Ruokoako, jota tuuli huojuuttaa? Vai mitä lähditte katsomaan? Ihmistäkö, hienoihin vaatteisiin puettua? Katso, hienopukuiset ovat kuningasten kartanoissa. Vai mitä te lähditte? Profeettaako katsomaan? Totisesti, minä sanon teille: hän on enemmän kuin profeetta. Tämä on se, josta on kirjoitettu: 'Katso, minä lähetän enkelini sinun edelläsi, ja hän on valmistava tien sinun eteesi.' Totisesti minä sanon teille: ei ole vaimoista syntyneitten joukosta noussut suurempaa kuin Johannes Kastaja; mutta vähäisin taivasten valtakunnassa on suurempi kuin hän. Mutta Johannes Kastajan päivistä tähän asti hyökätään taivasten valtakuntaa vastaan, ja hyökkääjät tempaavat sen itselleen. Sillä kaikki profeetat ja laki ovat ennustaneet Johannekseen asti; ja jos tahdotte ottaa vastaan: hän on Elias, joka oli tuleva. Jolla on korvat, se kuulkoon."

Joh. 1:6-37 (Huomaa: viittaukset Jeesukseen ovat tässä kappaleessa **lihavoituja**.) Oli mies, Jumalan lähettämä; hänen nimensä oli Johannes. Hän tuli todistamaan, todistaakseen valkeudesta, että kaikki uskoisivat hänen kauttansa. Ei hän ollut se valkeus, mutta hän tuli valkeudesta todistamaan. Totinen valkeus, joka valistaa jokaisen ihmisen, oli tulossa maailmaan. Maailmassa **hän** oli, ja maailma on **hänen** kauttaan saanut syntynsä, ja maailma ei tuntenut **häntä**. Hän tuli omiensa tykö, ja hänen omansa eivät ottaneet **häntä** vastaan. Mutta kaikille, jotka ottivat **hänet** vastaan, **hän** antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat **hänen** nimeensä, jotka eivät

ole syntyneet verestä eikä lihan tahdosta eikä miehen tahdosta, vaan Jumalasta. Ja **Sana** tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, ja me katselimme hänen kirkkauttansa, kuin **ainokaisella Pojalla** on Isältä; ja **hän** oli täynnä armoa ja totuutta. Johannes todisti **hänestä** ja huusi sanoen: "Tämä on **se**, josta minä sanoin: **se**, joka tulee minun jälkeeni, on ollut minun edelläni, sillä **hän** on ollut ennen kuin minä." Ja hänen täyteydestään me kaikki olemme saaneet, ja armoa armon päälle. Sillä laki on annettu Mooseksen kautta; armo ja totuus on tullut **Jeesuksen Kristuksen** kautta. Ei kukaan ole Jumalaa milloinkaan nähnyt; **ainokainen Poika**, joka on Isän helmassa, on hänet ilmoittanut. Ja tämä on Johanneksen todistus, kun juutalaiset lähettivät hänen luoksensa Jerusalemissa pappeja ja leeviläisiä kysymään häneltä: "Kuka sinä olet?" Ja hän tunnusti eikä kieltänyt; ja hän tunnusti: "Minä en ole Kristus." Ja he kysyivät häneltä: "Mikä sitten? Oletko sinä Elias?" Hän sanoi: "En ole." "Se profeetta olet?" Hän vastasi: "En." Niin he sanoivat hänelle: "Kuka olet, että voisimme antaa vastauksen niille, jotka meidät lähettivät? Mitä sanot itsestäsi?" Hän sanoi: "Minä olen huutavan ääni erämaassa: 'Tehkää tie tasaiseksi **Herralle**', niin kuin profeetta Esaias on sanonut. 'Ja lähetetyt olivat fariseuksia; ja he kysyivät häneltä ja sanoivat hänelle: 'Miksi sitten kastat, jos et ole Kristus etkä Elias etkä se profeetta?'" Johannes vastasi heille sanoen: "Minä kastan vedellä; mutta teidän keskellänne seisoo **hän**, jota te ette tunne. **Hän** on se, **joka** tulee minun jälkeeni ja jonka kengänpaulaa minä en ole arvoinen päästämään." Tämä tapahtui Betaniassa, Jordanin tuolla puolella, jossa Johannes oli kastamassa. Seuraavana päivänä hän näki **Jeesuksen** tulevan tykönsä ja sanoi: "Katso, **Jumalan Karitsa**, joka pois ottaa maailman synnin! Tämä on **se**, josta minä sanoin: 'Minun jälkeeni tulee **mies**, joka on ollut minun edelläni, sillä **hän** on ollut ennen kuin minä.' Ja minä en tuntenut **häntä**; mutta sitä varten, että **hän** tulisi julki Israelille, minä olen tullut vedellä kastamaan." Ja Johannes todisti sanoen: "Minä näin Hengen laskeutuvan alas taivaasta niinkuin kyyhkysen, ja se jäi **hänen** päällensä. Ja minä en tuntenut **häntä**; mutta hän, joka lähetti minut vedellä kastamaan, sanoi minulle: '**Se**, jonka päälle sinä näet Hengen laskeutuvan ja jäävän, **hän** on se, joka kastaa Pyhällä Hengellä'. Ja minä olen sen nähnyt ja olen todistanut, että tämä on **Jumalan Poika**.'" Seuraavana päivänä taas Johannes seiso siellä ja kaksi hänen opetuslapsistansa. Ja kiinnittäen katseensa **Jeesukseen**, joka siellä käveli, hän sanoi: "Katso, **Jumalan Karitsa!**" Ja ne kaksi opetuslasta kuulivat hänen näin puhuvan ja seurasivat **Jeesusta**..

Jakeessa 31 näemme, että se, jonka Johannes tuo julki ja jota VT kutsuu Jehovaksi, on Kristus. (Ja minä en tuntenut **häntä**; mutta sitä varten, että **hän** tulisi julki Israelille, minä olen tullut vedellä kastamaan.)

Tässä ja allaolevissa kappaleissa me näemme, miksi kristityt väittävät tietävänsä totuuden, joka oli piilotettuna Vanhan testamentin aikoina, mutta joka on uuden liiton aikaan selkeästi paljastettu meille - yksi Jehova ilmestyy meille Jumalana ja Herrana ja Henkenä.

Isä puhuu Pojalle Vanhassa testamentissa

Lainaus nro 1

Psalmi 45:2-7 (*Laulu kuningas Daavidille - ja myös Daavidin Pojalle...*) Minun sydämeni tulvii ihania sanoja; minä lausun: kuninkaasta on minun lauluni, minun kieleni on kerkeän kirjurin kynä. Sinä olet

△ Uudelleen löytämässä kolminaisuutta △

ihmlapsista ihanin, suloisuus on vuodatettu sinun huulillesi, sentähden Jumala siunaa sinua iankaikkisesti..^[24] Vyötä miekka vyöllesi, sinä sankari, vyöttäydy kunniaasi ja korkeuteesi. Ole onnekas korkeudessasi. Nouse sotavaunuihisi totuuden, nöyryyden ja vanhurskauden puolesta, ja oikea kätesi opettakoot sinulle peljättäviä tekoja. Sinun nuolesi ovat terävät, kansat kaatuvat sinun allesi; kuninkaan vihollisten sydämet lävistetään. Jumala, sinun valtaistuimesi pysyy aina ja iankaikkisesti; sinun valtakuntasi valtikka on oikeuden valtikka. Sinä rakastat vanhurskautta ja vihaat vääryyttä; sentähden on Jumala, sinun Jumalasi, voidellut sinua iloöljyllä enemmän kuin sinun osaveljiäsi.

Lainaus nro 2

Psalmi 102:2-20 (*Katsotaan, oletko yhtä mieltä siitä, että tämä on rukous Jehovalle...*) Jehova, kuule minun rukoukseni, ja minun huutoni tulkoon sinun kasvojesi eteen. Älä peitä minulta kasvojesi, kun minulla on ahdistus, kallista korvasi minun puoleeni. Kun minä huudan, riennä ja vastaa minulle. Sillä minun päiväni ovat haihtuneet niinkuin savu, ja minun luitani polttaa niinkuin ahjossa. Sydämeni on paahtunut ja kuivunut kuin ruoho, sillä minä unhotan syödä leipääni. Äänekkäästä vaikerruksestani minun luuni tarttuvat minun nahkaani. Minä olen kuin pelikaani erämaassa, olen kuin huuhekaja raunioissa. Minä olen uneton, olen kuin yksinäinen lintu katolla. Kaiken päivää viholliseni minua häpäisevät; ne, jotka riehuvat minua vastaan, kiroavat minun nimeni kautta. Sillä minä syön tuhkaa kuin leipää ja sekoitan juomani kyyneleillä sinun vihasi ja kiivastuksesi tähden, sillä sinä olet nostanut minut ylös ja viskannut pois. Minun päiväni ovat kuin pitenevä varjo, ja minä kuivun kuin ruoho. Mutta sinä, Jehova, hallitset iankaikkisesti; sinun muistosi pysyy polvesta polveen. Nouse ja armahda Siionia, sillä aika on tehdä sille laupeus ja määrähetki on tullut. Sillä sen kivet ovat sinun palvelijoillesi rakkaat, ja sen soraläjiä heidän on sääli. Silloin pakanat pelkäävät Jehovan nimeä ja kaikki maan kuninkaat sinun kunniaasi, kun Jehova rakentaa Siionin ja ilmestyy kunniaassansa, kun hän kääntyy niiden rukousten puoleen, jotka ovat kaikkensa menettäneet, eikä enää heidän rukoustansa hylkää. Tämä kirjoitettakoon tulevalle polvelle, ja kansa, joka vastedes luodaan, on kiittävä Jehovaa, että hän katseli pyhästä korkeudestaan, että Jehova katsoi taivaasta maahan, kuullaksensa vankien huokaukset, vapauttaakseen kuoleman lapset, jotta Siionissa julistettaisiin Jehovan nimeä ja hänen ylistystensä Jerusalemissa, kun kaikki kansat kokoontuvat yhteen, ja valtakunnat, palvelemaan Jehovaa. Hän on lannistanut matkalla minun voimani, on lyhentänyt minun päiväni. Minä sanon: Jumalani, älä tempaa minua pois kesken ikääni; sinun vuotesi kestävät suvusta sukuun. Muinoin sinä perustit maan, ja taivaat ovat sinun käsialasi. Ne katoavat, mutta sinä pysyt, ne vanhenevat kaikki kuin vaate; sinä muutat ne, niinkuin vaatteet muutetaan, ja ne muuttuvat. Mutta sinä pysyt samana, eivätkä sinun vuotesi loppu. Sinun palvelijasi lapset saavat asua turvassa, ja heidän jälkeläisensä pysyvät sinun edessäsi.

Vertaa:

Alla **lihavointi** merkitsee avainviittauksia Isään, kurssiivi taas viittaa Kristukseen.

^[24] *Jae 45:2 on viittaus Jumalan lupaukseen Daavidille, että hänen jälkeläisensä hallitsivat Israelia ikuisesti. Daavidin maallinen dynastia on kauan sitten lakannut hallitsemasta ja todistamasta olemassaolostaan dokumentoiduilla sukuluetteloilla. Täten tämän profetian täyttää ainoastaan Kristus, Daavidin Poika (jälkeläinen), joka on hallinnut ja hallitsee Jumalan kansaa ikuisesti. Siten tämä kappale sopii vertauskuvallisesti Daavidiin mutta kirjaimellisemmin Kristukseen.*

Uudelleen löytämässä kolminaisuutta

Hepr. 1:1-12 (Heprealaiskirjeen kirjoittaja vertaa Kristusta enkeleihin lainaamalla VT:n kappaleita - jotkut viittaavat enkeleihin ja jotkut Kristukseen.) Sittenkuin Jumala muinoin monesti ja monella tapaa oli puhunut isille profeettain kautta, on hän näinä viimeisinä päivinä puhunut meille Pojan kautta, jonka **hän** on pannut kaiken perilliseksi, jonka kautta **hän** myös on maailman luonut, ja joka, ollen **hänen** kirkkautensa säteily ja hänen olemuksensa kuva ja kantaen kaikki voimansa sanalla, on, toimitettuaan puhdistuksen synneistä, istunut **Majesteetin** oikealle puolelle korkeuksissa, tullen enkeleitä niin paljon korkeammaksi, kuin *hänen* perimänsä nimi on jalompi kuin heidän.

Sillä kenelle enkeleistä hän koskaan on sanonut:

"Sinä olet *minun Poikani*; tänä päivänä **minä** *sinut* synnytin";

ja taas: "**Minä** olen oleva hänen Isänsä, ja *hän* on oleva *minun Poikani*"?

Ja siitä, kun **hän** jälleen tuo esikoisensa maailmaan, **hän** sanoo:

"Ja kumartakoot *häntä* kaikki **Jumalan** enkelit."

Ja enkeleistä **hän** sanoo:

"**Hän** tekee enkelinsä tuuliksi ja palvelijansa tulenliekiksi";

mutta *Pojasta*:

"Jumala, sinun valtaistuimesi pysyy aina ja iankaikkisesti, ja *sinun* valtakuntasi valtikka on oikeuden valtikka. Sinä rakastit vanhurskautta ja vihasit laittomuutta; sentähden on Jumala, sinun Jumalasi voidellut *sinua* iloilyllä, enemmän kuin sinun osaveljiäsi." (Sama kuin lainaus nro 1 yllä.)

Ja:

"Sinä, Herra, olet alussa maan perustanut, ja taivaat ovat *sinun* kättesi tekoja; ne katoavat, mutta *sinä* pysyt, ja ne vanhenevat kaikki niinkuin vaate, ja niinkuin vaipan *sinä* ne käärit, niinkuin vaatteen, ja ne muuttuvat; mutta *sinä* olet sama, eivätkä sinun vuotesi loppu." (Sama kuin lainaus nro 2 yllä.)

Lainauksesta nro 1: Tässä Heprealaiskirjeen kirjoittaja paljastaa, että psalmi 45 on osoitettu Kristukselle yhtä hyvin kuin Daavidille ja että juuri Isä innoitti psalmistin kutsumaan Kristusta, Daavidin poikaa, "kuninkaaksi".

Lainauksesta nro 2: Tässä Heprealaiskirjeen kirjoittaja paljastaa Jumalan innoittamana jotakin, mitä emme olisi arvanneet, ellei Jumala olisi paljastanut sitä. Psalmi 102 on osoitettu Kristukselle. Itse asiassa, hän paljastaa, että tämä Jehovalle osoitetun psalmin oli innoittanut Isä, joka halusi tuottaa kunniaa Jehova Pojalle.

Jälleen erot Kristuksen ja Jehovan välillä hämärtyvät

Psalmi 34:9 Maistakaa ja katsokaa, kuinka Jehova on hyvä. Autuas se mies, joka häneen turvaa!

Vertaa:

1. Piet. 2:1-5 Pankaa siis pois kaikki pahuus ja kaikki vilppi ja ulkokultaisuus ja kateus ja kaikki panettelu, ja halatkaa niinkuin vastasyntyneet lapset sanan väärentämätöntä maitoa, että te sen kautta kasvaisitte pelastukseen, jos "olette maistaneet, että Herra on hyvä". Ja tulkaa hänen tykönsä, elävän kiven tykö, jonka ihmiset tosin ovat hyljänneet, mutta joka Jumalan edessä on valittu ja kallis, ja rakentukaa itsekin elävinä kivinä hengelliseksi huoneeksi, pyhäksi papistoksi, uhraamaan hengellisiä uhreja, jotka Jeesuksen Kristuksen kautta ovat Jumalalle mieluisia.

Me näemme VT:n viittauksen Jehovaan sovellettavan Kristukseen - Kristuksen maistaminen on Jehovan maistamista. Ainutlaatuisia palveluita ja rakkautta, jotka kuuluvat yksin Jehovalle, sovelletaan Kristukseen samalla, kun Pietari vahvistaa, että Isä iloitsee siitä, että Kristus saa tämän kunnian. Ts. Isä jakaa kunniansa Pojan kanssa - tämä olisi ristiriidassa avainjakeemme kanssa, ellei Kristus ole Jehova.

Kiistämätön todiste

Jesaja 6:1-10 Kuningas Ussian kuolinvuotena minä näin Herran istuvan korkealla ja ylhäisellä istuimella, ja hänen vaatteensa liepeet täyttivät temppelin. Serafit seisoivat hänen ympärillään; kullakin oli kuusi siipeä: kahdella he peittivät kasvonsa, kahdella he peittivät kasvonsa, kahdella he peittivät jalkansa, ja kahdella he lensivät. Ja he huusivat toinen toisellensa ja sanoivat: "Pyhä, pyhä, pyhä Jehova Sebaot; kaikki maa on täynnä hänen kunniaansa". Ja kynnysten perustukset vapisivat heidän huutonsa äänestä, ja huone täyttyi savulla. Niin minä sanoin: "Voi minua! Minä hukun, sillä minulla on saastaiset huulet; sillä minun silmäni ovat nähneet kuninkaan, Jehovan Sebaotin." Silloin lensi minun luokseni yksi serafeista, kädessään hehkuva kivi, jonka hän oli ottanut pihdeillä alttarilta, ja kosketti sillä minun suutani sanoen: "Katso, tämä on koskettanut huuliasi; niin on sinun velkasi poistettu ja syntisi sovitettu." Ja minä kuulin Herran äänen sanovan: "Kenenkä minä lähetän? Kuka menee meidän puolestamme?" Minä sanoin: "Katso, tässä minä olen, lähetä minut". Niin hän sanoi: "Mene ja kerro tälle kansalle: 'Kuulemalla kuulkaa, älkää ymmärtäkö, näkemällä nähkää, älkää käsittäkö'. Paaduta tämän kansan sydän, koveta sen korvat, sokaise sen silmät, ettei se näkisi silmillään, ei kuulisi korvillaan, ei ymmärtäisi sydämellään eikä kääntyisi ja parannetuksi tulisi."

Vertaa:

Joh. 12:37-41 Ja vaikka hän (Kristus) oli tehnyt niin monta tunnustekoa heidän nähtensä, eivät he uskoneet häneen, että kävisi toteen profeetta Esaiaan sana, jonka hän on sanonut: "Herra, kuka uskoo meidän saarnamme, ja kenelle Herran käsivarsi ilmoitetaan?" Sentähden he eivät voineet uskoa, koska Esaias on vielä sanonut: "Hän on sokaissut heidän silmänsä ja palauttanut heidän sydämensä, että he eivät näkisi silmillään eivätkä ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi." Tämän Esaias sanoi, kun hän näki hänen kirkkautensa ja puhui hänestä.

Täten näemme selvästi, että Raamatun kirjoittajat (Johannes tässä, aivan kuten Paavali ja Heprealaiskirjeen kirjoittaja aiemmissa kappaleissa) hyväksyivät Kristuksen Vanhan testamentin Jehovana. Kuinka osuvia Jes. 6:9-10:n sanat ovat vielä tänäänkin!

***Me kaikki tulemme palvomaan Kristusta kaikkivaltiaana
Herra Jehovana***

Jesaja 45:21-23 Ilmoittakaa ja esiin tuokaa - neuvotelkoot keskenänsä - kuka on tämän julistanut hamasta muinaisuudesta, aikoja sitten ilmoittanut? Enkö minä, Jehova! Paitsi minua ei ole yhtään jumalaa; ei ole vanhurskasta ja auttavaa jumalaa muuta kuin minä. Kääntykää minun tyköni ja antakaa pelastaa itsenne, te maan ääret kaikki, sillä minä olen Jumala, eikä toista ole. Minä olen vannonut itse kauttani, minun suustani on lähtenyt totuus, peruttamaton sana: Minun edessäni pitää kaikkien polvien notkistuman, minulle jokaisen kielen valansa vannoman. Ainoastaan Jehovassa - niin pitää minusta sanottaman - on vanhurskaus ja voima. Hänen tykönsä tulevat häveten kaikki, jotka ovat palaneet vihasta häntä vastaan. Jehovassa tulee vanhurskaaksi kaikki Israelin siemen, ja hän on heidän kerskauksensa.

Kuinka täydellisesti, kuinka vakavasti Jehova varaa kaiken palvonnan ja omistautumisen itselleen!

Vertaa:

Fil. 2:5-11 Olkoon teillä se mieli, joka myös Kristuksella Jeesuksella oli, joka ei, vaikka hänellä olikin Jumalan muoto, katsonut saaliikseen olla Jumalan kaltainen, vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi, ja hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen; hän nöyryytti itsensä ja kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristikuolemaan asti. Sentähden onkin Jumala hänet korkealle korottanut ja antanut hänelle nimen, muita nimiä korkeamman, niin että kaikkien polvien pitää Jeesuksen nimeen notkistuman, sekä niitten, jotka taivaissa ovat, että niitten, jotka maan päällä ovat, ja niitten, jotka maan alla ovat, ja jokaisen kielen pitää tunnustaman Isän Jumalan kunniaaksi, että Jeesus Kristus on Herra."

Vanhassa testamentissa Jehova vannoi oman nimensä kautta, että hän saisi tämän kunnian ja palvonnan, mutta Uudessa testamentissa näemme Kristuksen saavan sen, ja kun hän saa sen, Isä ei vähene, vaan paremminkin kirkastuu.

Room. 14:8-12 Jos me elämme, niin elämme Herralle, ja jos kuolemme, niin kuolemme Herralle. Sentähden, elimmepä tai kuolimme, niin me olemme Herran omat. Sillä sitä varten Kristus kuoli ja heräsi eloon, että hän olisi sekä kuolleitten että elävien Herra. Mutta sinä, minkätähden sinä tuomitset veljeäsi? Taikka sinä toinen, minkätähden sinä halveksit veljeäsi? Sillä kaikki meidät asetetaan Jumalan tuomioistuimen eteen. Sillä kirjoitettu on: "Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, minun edessäni pitää jokaisen polven notkistuman ja jokaisen kielen ylistämän Jumalaa". Niin on siis meidän jokaisen tehtävä Jumalalle tili itsestämme.

Ja tässä samoja sanoja sovelletaan Isään. Kaikki tämä yksinkertaisesti varmistaa, että sekä Isällä ja Pojalla on täysi oikeus tulla kunnioitetuksi Jehovana - Raamattu ei tee erottelua.

***Kuka on herrojen Herra (ja Herramme)?
Kuka on jumalien Jumala (ja Jumalamme)?***

Muista, että sana "Herra" tarkoittaa isäntää tai hallitsijaa. Sana "Jumala" tarkoittaa mahtavaa. Muista myös, että uskovilla on vain yksi TODELLINEN Kuningas, yksi TODELLINEN Herra, yksi TODELLINEN Jumala. Kuka hän on? Varmastikin Raamattu on selvä tässä asiassa?

Psalmi 10:16 Jehova on kuningas ainaian ja iankaikkisesti; hävinneet ovat pakanat hänen maastansa.

Jes. 43:10-15 Te olette minun todistajani, sanoo Jehova, minun palvelijani, jonka minä olen valinnut, jotta te tuntisitte minut ja uskoisitte minuun ja ymmärtäisitte, että minä se olen. Ennen minua ei ole luotu yhtäkään jumalaa, eikä minun jälkeeni toista tule. Minä, minä olen Jehova, eikä ole muuta pelastajaa kuin minä. Minä olen ilmoittanut, olen pelastanut ja julistanut, eikä ollut vierasta jumalaa teidän keskuudessanne. Te olette minun todistajani, sanoo Jehova, ja minä olen Jumala. Tästedeskin minä olen sama. Ei kukaan voi vapauttaa minun kädestäni; minkä minä teen, kuka sen peruuttaa? Näin sanoo Jehova, teidän lunastajanne, Israelin Pyhä: Teidän tähtenne minä lähetän sanan Baabeliin, minä syöksen heidät kaikki pakoon, syöksen kaldealaiset laivoihin, jotka olivat heidän ilonsa. Minä, Jehova, olen teidän Pyhänne, Israelin luoja, olen teidän kuninkaanne.

5. Moos. 10:17 Sillä Jehova, teidän Jumalanne, on jumalain Jumala ja herran Herra, suuri, voimallinen ja peljättävä Jumala, joka ei katso henkilöön, eikä ota lahjusta. (Tässä käytetty heprean sana "Herra" on adonai.)

Daniel 2:46-47 Silloin kuningas Nebukadnessar lankesi kasvoillensa ja kumartui maahan Danielin edessä ja käski uhrata hänelle ruokauhria ja suitsutusta. Kuningas vastasi Danielille ja sanoi: "Totisesti on teidän Jumalanne jumalien Jumala ja kuningasten Herra ja se, joka paljastaa salaisuudet; sillä sinä olet voinut paljastaa tämän salaisuuden."

1. Tim. 6:13-16 Jumalan edessä, joka kaikki eläväksi tekee, ja Kristuksen Jeesuksen edessä, joka Pontius Pilatuksen edessä todisti, tunnustaen hyvän tunnustuksen, minä kehoitan sinua, että tahrattomasti ja moitteettomasti pidät käskyn meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymiseen saakka, jonka aikanansa on meille antava meidän nähdä se autuas ja ainoa valtias, kuningasten Kuningas ja herrojen Herra, jolla ainoalla on kuolemattomuus; joka asuu valkeudessa, mihin ei kukaan taida tulla; jota yksikään ihminen ei ole nähnyt, eikä voi nähdä - hänen olkoon kunnia ja iankaikkinen valta. Amen.

Vertaa:

Ilm. 17:12-14 Ja ne kymmenen sarvea, jotka sinä näit, ovat kymmenen kuningasta, jotka eivät vielä ole saaneet kuninkuutta, mutta saavat vallan niinkuin kuninkaas yhdeksi hetkeksi pedon kanssa. Näillä on yksi ja sama mieli, ja he antavat voimansa ja valtansa pedolle. He sotivat Karitsaa vastaan, mutta Karitsa on voittava heidät, koska hän on herrojen Herra ja kuningasten Kuningas; ja kutsutut ja valitut ja uskolliset voittavat hänen kanssansa."

Ilm. 19:11-16 Ja minä näin taivaan auenneena. Ja katso: valkoinen hevonen, ja sen selässä istuvan nimi on Uskollinen ja Totinen, ja hän tuomitsee ja sotii vanhurskaudessa. Ja hänen silmänsä olivat niinkuin tulen liekit, ja hänen päässään oli monta kruunua, ja hänellä oli kirjoitettuna nimi, jota ei tiedä kukaan muu kuin hän itse, ja hänellä oli yllään vereen kastettu vaippa, ja nimi, jolla häntä kutsutaan, on Jumalan Sana. (Tätä samaa nimeä Johannes käyttää Jeesuksesta jakeessa Joh. 1:1.) Ja häntä seurasivat ratsastaen valkoisilla hevosilla taivaan sotajoukot, puettuina valkeaan ja puhtaaseen pellavavaatteeseen. Ja hänen suustaan lähtee terävä miekka, että hän sillä löisi kansoja. Ja hän on kaitseva heitä rautaisella valtikalla, ja hän polkee kaikkivaltiaan Jumalan vihan kiivauden viinikuurnan. Ja hänellä on vaipassa kupeellaan kirjoitettuna nimi: "Kuningasten Kuningas ja herran Herra".

Jos Jeesus ei ole Jehova, me saattaisimme nähdä häntä kutsuttavan jumalaksi, herraksi tai kuninkaaksi, mutta me näemme häntä kutsuttavan Kuninkaiden kuninkaaksi ja herrojen Herraksi - nimillä, joita vain Jehova voi oikeutetusti saada.

1. Kor. 8:4-6 Mitä nyt epäjumalille uhratun lihan syömiseen tulee, niin tiedämme, ettei maailmassa ole yhtään epäjumalaa ja ettei ole muuta Jumalaa kuin yksi. Sillä vaikka olisikin niin sanottuja jumalia, olipa heitä sitten taivaassa tai maassa, ja niitä on paljon semmoisia jumalia ja herroja, niin on meillä kuitenkin ainoastaan yksi Jumala, Isä, josta kaikki on ja johon me olemme luodut, ja yksi Herra, Jeesus Kristus, jonka kautta kaikki on, niin myös me hänen kauttansa.

Heprealaista runoparalleelismia

Arvaan kysymyksen, jonka jotkut kysyvät. 1. Kor. 8:6 yllä asettaa vierekkäin meidän Herramme ja meidän Jumalamme. Eikö tämä tee tyhjäksi sen mahdollisuuden, että Jeesus olisi tosi Jumala? Ei, se ei tee sitä. On olemassa toinen mahdollisuus. Ajattele tätä: jos Isän kutsuminen "yhdeksi Jumalaksi" tekee tyhjäksi sen, että Poika olisi tosi Jumala, sitten Kristuksen kutsuminen "yhdeksi Herraksi" tekee tyhjäksi sen, että Isä olisi meidän yksi Herramme. Mutta me varmasti tiedämme, että saamme kutsua Isää "Herraksemme" (isännäksemme), ja jopa Herrojen herraksi. Kuinka siis ymmärrämme tämän näennäisen paradoksin? Nämä väitteet voidaan yhdistää toisiinsa vain, jos hyväksytään, että Isä ja Poika ovat yhdessä yksi Herra ja yksi Jumala, ja kun Paavali kirjoitti tämän, hän ei jakanut kahta nimitystä kahdelle olennolle, vaan hän paremminkin käytti muotoa, joka oli hyvin yleinen heprealaisessa kielenkäytössä, ja jota joskus kutsutaan "runoparalleelismiksi". Tämä puheenparsi on hyvin yleinen Vanhassa testamentissa, erityisesti psalmeissa. Se toistaa väitteen kahdesti käyttämällä eri sanoja mutta samaa tarkoitusta: toinen vahvistaa ja selkeyttää ensimmäistä, sen sijaan, että se olisi vastakkainen sille.^[25] Samalla tavalla sanoja "Herra" ja "Jumala" käytetään tässä keskenään vaihtokelpoisina termeinä kuvamaan Isää ja Poikaa - tavanmukaisesti sovellettuna

[25] Esimerkki tästä heprealaisesta runoparalleelismista on löydettävissä avainjakeessamme, Jes. 42:8:ssa:

"Minä, Jehova, se on minun nimeni, minä en anna kunniaani toiselle enkä ylistystäni epäjumalille."
Kaksi alleviivattua lausetta ovat saman konseptin uudelleenmuotoiluja eri sanoin - Jehovan ylistettävyyden ja hänen kunniansa eivät ole kaksi eri asiaa; ne ovat sama asia. Ja samoin, kuka tahansa muu, jota me kunnioitamme tai ylistämme on epäjumala. Täten termi "Herrojen herra" ja "Jumalien jumala" ovat kaksi nimeä samalle Olennolle, ne molemmat tarkoittavat "häntä, joka on kaikkien yläpuolella" - Jehovaa, ainoaa hallitsijaa, kuten 1. Tim. 6:15 yläpuolella sanoo. Ne eivät ole kaksi erillistä nimikettä, jotka kuvaisivat aseman eroja, sillä niitä molempia käytetään Jehovasta. Täten Isän kutsuminen "Jumalien jumalaksi" samalla kun Jeesusta kutsutaan "Herrojen herraksi" ei tehnyt Jeesusta jonkinlaiseksi pienemmäksi "jumalaksi" heprealaisessa ajattelussa, vaan käsittelee häntä rinnakkaisena ja yhdenvertaisena Isän kanssa.

Uudelleen löytämässä kolminaisuutta

yhteen, mutta myös toiseen soveltuvana. Tämä on trinitaristien yleinen tapa ymmärtää tämä kappale. Kuten yllä esitetään, me väitämme, että unitaarien tulkinnalla on enemmän ongelmia kuin mitä se oletettavasti ratkaisee.

Vaikka lukija on eri mieltä siitä, että tämä olisi tämän kappaleen merkitys, on väärin väittää, että vain koska tämä kappale sisältää sanat "on vain yksi Jumala, Isä...", mikään muu (konteksti ja muut Kirjoitukset mukaan lukien) ei tule kyseeseen ja unitaarien väitteet vahvistuvat.

Trinitaristisen näkemyksen mukaan tästä seuraa se, että kun Jeesusta kutsutaan "Herraksi", Raamattu vahvistaa hänen olevan Jehova, meidän TOSI JUMALAMME, meidän HERROJEN HERRAMME, aivan kuten viittaaminen Isään "Jumalana" vahvistaa hänen olevan Jehova, meidän TOSI JUMALAMME, meidän JUMALIEN JUMALAMME.

Kuka on suuri Jumala?

Lihavoidut sanat alla korostavat meidän henkilökohtaista suhdettamme mahtavan Jumalan kanssa.

5. Moos. 10:17 Sillä Jehova, teidän Jumalanne, on jumalain Jumala ja herran Herra, suuri, voimallinen ja peljättävä Jumala, joka ei katso henkilöön, eikä ota lahjusta.

Psalmi 96:4 Sillä Jehova on suuri ja sangen ylistettävä, hän on peljättävä yli kaikkien jumalain.

Psalmi 99:1-2 Jehova on kuningas, vaviskoot kaikki kansat, hän, jonka valtaistuinta kerubit kannattavat - huojukoon maa. Suuri on Jehova Siionissa, hän on korkea yli kaikkien kansojen.

Psalmi 135:5 Sillä minä tiedän, että Jehova on suuri, ja meidän Herramme korkeampi kaikkia jumalia. (Huomaa runoparalleelismi, jossa Jehovaa kutsutaan myös "Herraksi" - hepreaksi Adonai.)

Psalmi 95:1-3 Tulkaa, **kohottakaamme** ilohuuto Jehovalle, riemuhuuto pelastuksemme kalliolle. **Käykäämme** kiittäen hänen kasvojensa eteen, veisatkaamme hänelle riemuvirsiä. Sillä Jehova on suuri Jumala, suuri kuningas yli kaikkien jumalien. (Jhovaa kutsutaan "Kuninkaaksi".)

Jer. 32:17-18 "Oi, Herra Jehova! Katso, sinä olet tehnyt taivaan ja maan suurella voimallasi ja ojennetulla käsivarrellasi: ei mikään ole sinulle mahdotonta; sinä, joka teet laupeuden tuhansille, mutta kostat isäin pahat teot heidän jälkeensä heidän lastensa helmaan; sinä, suuri voimallinen Jumala, jonka nimi on Jehova Sebaot.

Neh. 9:32 Ja nyt, Jumalamme, sinä suuri, väkevä ja peljättävä Jumala, joka pidät liiton ja säilytät laupeuden: älä katso vähäksi sitä kaikkea vaivaa, joka on kohdannut meitä, **meidän** kuninkaitamme, päämiehiämme, pappejamme, profeettojamme, isiämme ja koko **sinun kansaasi**, Assurin kuningasten ajoista aina tähän päivään saakka.

Uudelleen löytämässä kolminaisuutta

Jesaja 10:20-21 Sinä päivänä ei Israelin jäännös eivätkä Jaakobin heimon pelastuneet enää turvaudu lyöjäänsä, vaan totuudessa he turvautuvat Jehovaan, Israelin Pyhään. Jäännös palajaa, Jaakobin jäännös, väkevän Jumalan tykö.

Vertaa:

Tiit. 2:12-14 ja kasvattaa meitä, että me, hyljäten jumalattomuuden ja maailmalliset himot, eläisimme siveästi ja vanhurskaasti, odottaessamme autuaallisen toivon täyttymistä ja suuren Jumalan ja Vapahtajamme Kristuksen Jeesuksen kirkkauden ilmestymistä, hänen, joka antoi itsensä meidän edestämme lunastaakseen meidät kaikesta laittomuudesta ja puhdistaaakseen **itselleen omaisuudeksi** kansan, joka hyviä tekoja ahkeroitsee.

Jes. 9:5-7 (*Profetia Kristuksesta...*) Sillä lapsi on meille syntynyt, poika on meille annettu, jonka hartioilla on herraus, ja hänen nimensä on: Ihmeellinen neuvonantaja, Väkevä Jumala, iankaikkinen isä, Rauhanruhtinas. Herraus on oleva suuri ja rauha loppumaton Daavidin valtaistuimella ja hänen valtakunnallansa; se perustetaan ja vahvistetaan tuomiolla ja vanhurskaudella nyt ja iankaikkisesti. Jehovan Sebaotin kiivaus on sen tekevä..

Näemme täten, että myös Jeesusta kutsutaan väkeväksi Jumalaksi ja suureksi Jumalaksi, samoilla nimillä, joita käytetään Jehovasta Vanhassa testamentissa.

*Huomaa myös, että **lihavoitu** teksti yllä painottaa Jumalan kansan tapaa kutsua Jehovaa omaksi Jumalakseen, ts. he kuuluvat vain hänelle. Samoin Uuden testamentin kappaleissa uskovat ovat pelastettuja olemaan Kristuksen, olemaan hänen omaisuuttaan.*

Jehova, lävistetty

Sakarja 12:1 - 13:1 Ennustus, Jehovan sana Israelista. Näin sanoo Jehova, joka on jännittänyt taivaan ja perustanut maan ja joka on luonut ihmisen hengen hänen sisimpäänsä: Katso, minä teen Jerusalemin juovuttavaksi maljaksi kaikille kansoille yltympäri, ja myös Juudan kohdalle se on tuleva Jerusalemiä piiritettäessä. Ja sinä päivänä minä teen Jerusalemin väkikiveksi kaikille kansoille: kaikki, jotka sitä

nostavat, repivät pahoin itsensä; ja kaikki maan kansakunnat kokoontuvat sitä vastaan. Sinä päivänä, sanoo Jehova, minä lyön kaikki hevoset vauhkoudella ja niiden ratsastajat hulluudella. Mutta Juudan heimoa kohti minä avaan silmäni, ja kaikki kansojen hevoset minä lyön sokeudella. Silloin Juudan sukuruhtinaat sanovat sydämessään: "Minun väkevyyteni ovat Jerusalemin asukkaat Jehovassa Sebaotissa, heidän Jumalassansa". Sinä päivänä minä teen Juudan sukuruhtinaat ikään kuin tulipannuksi puitten sekaan ja ikään kuin tulisoihduiksi lyhteitten sekaan, ja he kuluttavat oikealta ja vasemmalta, kuluttavat kaikki kansat yltympäri. Ja Jerusalem saa yhäti asua paikoillansa - Jerusalemissa. Ja Jehova on ensiksi vapauttava Juudan majat, ettei Daavidin suvun kunnia ja Jerusalemin asukasten kunnia ylvästelisi Juudaa vastaan. Sinä päivänä on Jehova suojaava

Uudelleen löytämässä kolminaisuutta

Jerusalemien asukkaita; ja kompastuvainen heidän seassansa on sinä päivänä oleva niinkuin Daavid, ja Daavidin suku on oleva niinkuin jumal'olento, niinkuin Herran enkeli heidän edesssä.

Mutta sinä päivänä minä tahdon hävittää kaikki pakanakansat, jotka hyökkäävät Jerusalemiä vastaan. Ja minä vuodatan Daavidin suvun päälle armon ja rukouksen hengen. He katsovat minuun, jonka ovat lävistäneet. Ja he valittavat häntä, niinkuin valitetaan ainokaista, murehtivat häntä katkerasti, niinkuin murehditaan katkerasti esikoista. Sinä päivänä pidetään Jerusalemissa suuret valittajaiset, niinkuin olivat Hadadrimmonin valittajaiset Megiddon laaksossa. Ja maa pitää valittajaisia, kukin sukukunta erikseen; Daavidin huoneen sukukunta erikseen ja heidän naisensa erikseen, Naatanin huoneen sukukunta erikseen ja heidän naisensa erikseen, Leevin huoneen sukukunta erikseen ja heidän naisensa erikseen, siimeiläisten sukukunta erikseen ja heidän naisensa erikseen. Kaikki muut sukukunnat, kukin sukukunta erikseen ja heidän naisensa erikseen. Sinä päivänä on Daavidin suvulla ja Jerusalemin asukkailla oleva avoin lähde syntiä ja saastaisuutta vastaan.

Me näemme Sak. 12:1:ssä ja 10:ssä, kuinka Jehova julistaa: "He katsovat minuun, hänen, jonka he ovat lävistäneet." Lävistetty on ilmiselvä viittaus Kristukseen, ja kuitenkin Jehova tässä kappaleessa sanoo: "He katsovat minuun, lävistettyyn." (Jos koskaan oli mitään epäselvyyttä siitä, että lävistetty on Kristus, Johanneksen ilmestys 1:4-7 alla tekee sen täysin selväksi.) Sakarja jatkaa puhumista samasta henkilöstä ja jakeessa 13:1 tekee runollisen viittauksen Jeesukseen, Messiaaseen, joka ristillä kuoleamalla maksaa maailman synnit ja avaa lähteen Daavidin huoneelle ja Jerusalemin asukkaille puhdistukseen heidän synnistä ja epäpuhtaudesta. [26]

Vertaa: (Kursivoidut sanat alla viittaavat Kristukseen)

Ilm. 1:4-7 Johannes Aasian seitsemälle seurakunnalle: Armo teille ja rauha häneltä, joka on ja joka oli ja joka tuleva on, ja niiltä seitsemältä hengeltä, jotka ovat hänen valtaistuimensa edessä, ja Jeesukselta Kristukselta, uskolliselta todistajalta, häneltä, joka on kuolleitten esikoinen ja maan kuningasten hallitsija! Hänelle, joka meitä rakastaa ja on päästänyt meidät synneistämme verellensä ja tehnyt meidät kuningaskunnaksi, papeiksi Jumalalleen ja Isälleen, hänelle kunnia ja voima aina ja iankaikkisesti! Amen. Katso, hän tulee pilvissä, ja kaikki silmät saavat nähdä hänet, niidenkin, jotka lävistivät hänet, ja kaikki maan sukukunnat vaikeroitsevat hänen tullessansa. Totisesti, amen.

[26] Sak. 14:1:ssä on myös elämän vesi -kuvakieltä, jota käytetään Johanneksen ilmestyksessä:

Ilm. 7:17 sillä Karitsa, joka on valtaistuimen keskellä, on kaitseva heitä ja johdettava heidät **elämän vetten lähteille**, ja Jumala on pyyhkivä pois kaikki kynelet heidän silmistänsä."

Ilm. 21:6 Ja hän sanoi minulle: "Se on tapahtunut. Minä olen A ja O, alku ja loppu. Minä annan **janoavalle elämän vettä lähteestä lahjaksi.**

Ilm. 22:1, 16-17 Ja hän näytti minulle **elämän veden virran**, joka kirkkaana kuin kristalli juoksi Jumalan ja Karitsan valtaistuimesta. --- " Minä, Jeesus, lähetin enkelini todistamaan näitä teille seurakunnissa. Minä olen Daavidin juurivesi ja hänen suvustansa, se kirkas kointähti. " Ja Henki ja morsian sanovat: " Tule!" Ja joka kuulee, sanokoon: "Tule!" Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon **elämän vettä lahjaksi.**

LUKU 6

MUITA TODISTEITA JA OSOITUKSIA

Edelliset kappaleet katsoivat jumalallisen nimen, Jehovan, soveltamista Kristukseen. Tämä kappale katsoo muihin nimiin, kunnianosoituksiin, kirkkauteen ja etuoikeuksiin, jotka kuuluvat Jehovalla ja jotka myös suodaan Kristukselle.

Kenelle saamme kumartaa, ketä palvoa ja palvella?

Heprean ja kreikan sanat, jotka käännetään "palvontana" Raamatussa, käännetään kirjaimellisesti "kumartamisena" tai "kunnian osoittamisena". Jehova on kieltänyt meitä kumartamasta, osoittamasta kunnioitusta tai palvelemasta millään tavalla mitään muuta jumalaa kuin Jehovaa. Meille on luvallista kumartaa maalliselle hallitsijalle, niin kauan kuin uskollisuutemme ja kunnianosoituksemme pysyvät sopivina ihmistä kohtaan eivätkä muistuta Jumalalle kuuluvia.

2. Moos. 34:14 Älä kumarra muuta jumalaa; sillä Jehova on nimeltänsä Kiivas, hän on kiivas Jumala.

2. Moos. 23:24-25 Älä kumarra heidän jumaliansa, älä palvele niitä äläkä tee, niin kuin he tekevät, vaan kukista ne maahan ja murskaa niiden patsaat. Palvelkaa Jehovaa, Jumalaanne, niin hän siunaa sinun ruokasi ja juomasi, ja minä pidän puutteen sinusta kaukana.

5. Moos. 6:13-16 Pelkää Jehovaa, sinun Jumalaasi, ja palvele häntä ja vanho hänen nimeensä. Älkää kulkeko muiden jumalien perässä, niiden kansain jumalien, jotka asuvat teidän ympärillänne - sillä Jehova, sinun Jumalasi, on kiivas Jumala sinun keskelläsi - ettei Jehovan, sinun Jumalasi, viha syttyisi sinua vastaan ja hän hävittäisi sinua maasta. Älkää kiusatko Jehovaa, niinkuin kiusasitte häntä Massassa.

5. Moos. 8:19 Mutta jos sinä unhotat Jehovan, sinun Jumalasi, ja seuraat muita jumalia, palvelet niitä ja kumarrat niitä, niin minä vakuutan teille tänä päivänä, että te peräti hukutte.

Daniel 3:28 Silloin Nebukadnessar lausui ja sanoi: "Kiitetty olkoon Sadrakin, Meesakin ja Abednegon Jumala, joka lähetti enkelinsä ja pelasti palvelijansa, jotka häneen turvasivat eivätkä totelleet kuninkaan käskyä, vaan antoivat ennemmin ruumiinsa alttiiksi, kuin palvelivat ja kumartaen rukoilivat muuta jumalaa kuin omaa Jumalaansa.

Uusi testamentti vahvistaa tämän myös...

...Saatanan suhteen

Matteus 4:8-10 Taas perkele otti hänet kanssansa sangen korkealle vuorelle ja näytti hänelle kaikki maailman valtakunnat ja niiden loistot ja sanoi hänelle: "Tämän kaiken minä annan sinulle, jos lankeat maahan ja kumarrat minua". Silloin Jeesus sanoi hänelle: "Mene pois, saatana; sillä kirjoitettu on: 'Herraa, sinun Jumalaasi, pitää sinun kumartaman ja häntä ainoata palveleman'."

...Enkelien suhteen

Ilm. 22:8-9 Ja minä, Johannes, olen se, joka tämän kuulin ja näin. Ja kun olin sen kuullut ja nähnyt, minä lankesin maahan kumartuakseni sen enkelin jalkojen juureen, joka tämän minulle näytti. Ja hän sanoi minulle: "Varo, ettet sitä tee; minä olen sinun ja sinun veljesi, profeettain, kanssapalvelija, ja niiden, jotka ottavat tämän kirjan sanoista vaarin; kumartaen rukoile Jumalaa".

...Ihmisten suhteen

Apt. 10:25-26 Ja kun Pietari oli astumassa sisään, meni Kornelius häntä vastaan, lankesi hänen jalkojensa juureen ja kumartui maahan. Mutta Pietari nosti hänet ylös sanoen: "Nouse: minäkin olen ihminen."

Mutta Jeesus on erilainen!

Matteus 2:11 Niin he menivät huoneeseen ja näkivät lapsen ynnä Marian, hänen äitinsä. Ja he lankesivat maahan ja kumarsivat häntä, avaten aarteensa ja antoivat hänelle lahjoja: kultaa ja suitsuketta ja mirhaa.

Matteus 8:2 Ja katso, tuli pitaalinen mies ja kumartui maahan hänen eteensä ja sanoi: "Herra, jos tahdot, niin sinä voit minut puhdistaa".

Matteus 9:18 Kun hän tätä heille puhui, niin katso, eräs päämies tuli ja kumartui maahan hänen eteensä ja sanoi: "Minun tyttäreni kuoli juuri ikään, mutta tule ja pane kätesi hänen päällensä, niin hän virkoaa eloon".

Matteus 14:32-33 Ja kun he olivat astuneet venheeseen, asettui tuuli. Niin venheessä-olijat kumarsivat häntä ja sanoivat: " Totisesti sinä olet Jumalan Poika."

Joh. 9:35-38 (*Kristus puhuu parantamalleen sokealle.*) Ja Jeesus sai kuulla heidän ajaneen hänet ulos; ja hänet tavatessaan hän sanoi hänelle: "Uskotko sinä Jumalan Poikaan?" Hän vastasi ja sanoi: "Herra, kuka hän on, että minä häneen uskoisin?" Jeesus sanoi hänelle: "Sinä olet hänet nähnyt, ja hän on se, joka sinun kanssasi puhuu." Niin hän sanoi: "Herra, minä uskon"; ja hän kumartaen rukoili häntä.

Fil. 2:5-11 Olkoon teillä se mieli, joka myös Kristuksella Jeesuksella oli, joka ei, vaikka hänellä olikin Jumalan muoto, katsonut saaliikseen olla Jumalan kaltainen, vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan

Uudelleen löytämässä kolminaisuutta

muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi, ja hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen; hän nöyryytti itsensä ja kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristikuolemaan asti. Sentähden onkin Jumala hänet korkealle korottanut ja antanut hänelle nimen, muita nimiä korkeamman, niin että kaikkien polvien pitää Jeesuksen nimeen notkistuman, sekä niitten, jotka taivaissa ovat, että niitten, jotka maan päällä ovat, ja niitten, jotka maan alla ovat, ja jokaisen kielen pitää tunnustaman Isän Jumalan kunniaaksi, että Jeesus Kristus on Herra."

Hepr. 1:6 Ja siitä, kun hän jälleen tuo esikoisensa maailmaan, hän sanoo: "Ja kumartakoot häntä kaikki Jumalan enkelit."

Ilm. 5:8-14 Ja kun se oli ottanut kirjan, niin ne neljä olentoa ja kaksikymmentä neljä vanhinta lankesivat Karitsan eteen, ja heillä oli kantele kullakin, ja heillä oli kultaiset maljat täynnä suitsutuksia, jotka ovat pyhien rukoukset, ja veisasivat uutta virttä, sanoen: "Sinä olet arvollinen ottamaan kirjan ja avaamaan sen sinetit, sillä sinä olet tullut teurastetuksi ja olet verelläsi ostanut Jumalalle ihmiset kaikista sukukunnista ja kielistä ja kansoista ja kansanheimoista ja tehnyt heidät meidän Jumalallemme kuningaskunnaksi ja papeiksi, ja he tulevat hallitsemaan maan päällä." Ja minä näin, ja minä kuulin monien enkelien äänen valtaistuimen ja olentojen ja vanhinten ympäriltä, ja heidän lukunsa oli kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta ja tuhat kertaa tuhat, ja he sanoivat suurella äänellä: "Karitsa, joka on teurastettu, on arvollinen saamaan voiman ja rikkauden ja viisauden ja väkevyyden ja kunnian ja kirkkauden ja ylistyksen". Ja kaikkien luotujen, jotka ovat taivaassa ja maan päällä ja maan alla ja meren päällä, ja kaikkien niissä olevain minä kuulin sanovan: "Hänelle, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalle ylistys ja kunnia ja kirkkaus ja valta aina ja iankaikkisesti!" Ja ne neljä olentoa sanoivat: "Amen", ja vanhimmat lankesivat kasvoilleen ja kumartaen rukoilivat.

Isä ja Poika ottavat vastaan samanlaisen kunnian, palvonnan ja ylistyksen. Vain Jehova on arvollinen saamaan sellaisen ylistyksen ja palvonnan.

Joh. 5:22-23 Sillä Isä ei myöskään tuomitse ketään, vaan hän on antanut kaiken tuomion Pojalle, että kaikki kunnioittaisivat Poikaa, niinkuin he kunnioittavat Isää. Joka ei kunnioita Poikaa, ei kunnioita Isää, joka on lähettänyt hänet.

Jotta kunnioittaisimme Jehovaa, on välttämätöntä kunnioittaa ja palvoa sekä Isää että Poikaa.

Ensimmäinen ja viimeinen, A ja O

Allaolevissa kappaleissa vedetään linkki sen välille, että Jehovaa kutsutaan ensimmäiseksi ja viimeiseksi ja siihen, että hän on tosi Jumala.

Jesaja 41:4 Kuka on tämän tehnyt ja toimittanut? Hän, joka alusta asti kutsuu sukupolvet esiin: minä, Jehova, joka olen ensimmäinen ja viimeisten luona vielä sama.

Jesaja 44:6 Näin sanoo Jehova, Israelin kuningas ja sen lunastaja, Jehova Sebaot: "Minä olen ensimmäinen, ja minä olen viimeinen, ja paitsi minua ei ole yhtään Jumalaa."

Uudelleen löytämässä kolminaisuutta

Jesaja 48:11-13 (Profeetta Jesaja puhuu Jehovan sanoja...) Itseni, itseni tähden minä sen teen; sillä kuinka onkaan minun nimeäni häväisty! Kunniaani minä en toiselle anna. Kuule minua, Jaakob, ja sinä, Israel, jonka minä olen kutsunut; Minä olen aina sama, minä olen ensimmäinen, minä olen myös viimeinen. Minun käteni on perustanut maan, minun oikea käteni on levittänyt taivaan; minä kutsun ne, ja siinä ne ovat.

Ei ole yllättävää, että muuttumaton Jehova, joka on olemassa ikuisesti, iankaikkisuudesta iankaikkisuuteen, kutsuu itseään "ensimmäiseksi" ja "viimeiseksi". Unitaarit voivat tunnustaa, että Kristus kestää iankaikkisuuteen asti, mutta koska he uskovat, että Kristus on luotu olento, he yleensä vastustavat ajatusta, että Kristus on ollut olemassa iankaikkisuudesta asti, että hänellä ei ole alkua eikä edeltäjiä, aivan kuten Raamattu opettaa tosi Jehovasta. Luvussa 3 (Kristuksen alennus ja korotus) osoitimme kiistämättömästi, että Kristus on ollut olemassa ennen syntymäänsä Beetlehemissä, mutta meidän täytyy yhä osoittaa, että hän on ollut olemassa iankaikkisesti - nämä nimitykset Ensimmäinen ja viimeinen sekä Alku ja loppu voivat auttaa tässä.

Vertaa:

Nämä kappaleet puhuvat Kristuksesta....

Ilm. 2:8 Ja Smyrnan seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo ensimmäinen ja viimeinen, joka kuoli ja virkosi elämään.'

Ilm. 21:4-6 ja hän on pyyhkivä pois kaikki kyneleet heidän silmistänsä, eikä kuolemaa enää ole oleva, eikä murhetta eikä parkua eikä kipua ole enää oleva, sillä kaikki entinen on mennyt. Ja valtaistuimella istuva sanoi: "Katso, uudeksi minä teen kaikki". Ja hän sanoi: " Kirjoita, sillä nämä sanat ovat vakaat ja todet". Ja hän sanoi minulle: "Se on tapahtunut. Minä olen A ja O, alku ja loppu. Minä annan janoavalle elämän veden lahjaksi lähteestä. (Seuraava kappale tulee muutaman jakeen päästä ja tekee selväksi puhujan henkilöllisyyden ylläolevassa kappaleessa.)

Ilm. 22:6-20 (Enkeli puhuu Johannekselle näyssä. Näemme kuitenkin, että jakeessa 6 enkeli puhuu itsensä puolesta ja jakeessa 7 toisen puolesta. Enkelin kautta puhuvan henkilöllisyys paljastuu jakeessa 16.) Ja hän sanoi minulle: " Nämä sanat ovat vakaat ja todet, ja Herra, profeettain henkien Jumala, on lähettänyt enkelinsä näyttämään palvelijoilleen, mitä pian tapahtuman pitää. Ja katso, minä tulen pian. Autuas se, joka ottaa tämän kirjan ennustuksen sanoista vaarin!" Ja minä, Johannes, olen se, joka tämän kuulin ja näin. Ja kun olin sen kuullut ja nähnyt, minä lankesin maahan kumartukseni sen enkelin jalkojen eteen, joka tämän minulle näytti. Ja hän sanoi minulle: "Varo, ettet sitä tee; minä olen sinun ja sinun veljesi, profeettain, kanssapalvelija, ja niiden, jotka ottavat tämän kirjan sanoista vaarin; kumartaen rukoile Jumalaa". (Ts. profeettain henkien Jumalaa, joka mainitaan jakeessa 6.) Ja hän sanoi minulle: "Älä lukitse tämän kirjan profetian sanoja; sillä aika on lähellä. Vääryyden tekijä tehkään edelleen vääryyttä, ja joka on saastainen, saastukoon edelleen, ja joka on vanhurskas, tehkään edelleen vanhurskautta, ja joka on pyhä, pyhittyköön edelleen. Katso, minä tulen pian, ja minun palkkani on minun kanssani, antaakseni kullekin hänen tekojensa mukaan. Minä olen A ja O, ensimmäinen ja viimeinen, alku ja loppu. ---Minä, Jeesus, lähetin enkelini todistamaan näitä teille seurakunnissa. Minä olen Daavidin juurivesi ja hänen suvustansa, se kirkas kointähti." Ja Henki ja morsian sanovat: "Tule!" Ja joka kuulee, sanokoon: "Tule!" Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi. Minä todistan jokaiselle, joka tämän kirjan profetian sanat kuulee: Jos joku panee niihin jotakin lisää, niin Jumala on paneva hänen päällensä ne viitsaukset, jotka ovat kirjoitetut tähän kirjaan; ja jos joku ottaa pois jotakin tämän profetian kirjan sanoista, niin Jumala on ottava pois sen osan, mikä hänellä on elämän puuhun ja pyhään

Uudelleen löytämässä kolminaisuutta

kaupunkiin, joista tässä kirjassa on kirjoitettu. Hän, joka näitä todistaa, sanoo: "Totisesti, minä tulen pian". Amen, tule, Herra Jeesus!

Jehova on ainoa olento, jota ei ole luotu. Jos olet yhtä mieltä siitä, että kutsuessaan itseään ensimmäiseksi ja viimeiseksi Jehova viittaa aluttomaan ja loputtomaan olemassaoloonsa, sitten on selvää, että Kristus on myös aluton ja loputon. Jos olet yhtä mieltä siitä, että vain Jehovaa on oikein kutsua Ensimmäiseksi ja Viimeiseksi, niin sitten Kristus on Jehova.

MINÄ OLEN

Seuraava on yksi merkittävimmistä toteamuksista Raamatusta ja se koskee Jumalan olemusta. Jehova, aluton ja loputon Jumala on ajaton tavalla, joka ei päde hänen luomakuntaansa. Jehova, kaiken luomisen lähde, on riippumaton kaikista, on ainutlaatuinen ja on korkeampi kuin hänen luomakuntansa. Näiden syiden takia on asianmukaista, että Jumala antaa itselleen nimen, joka on yksinkertaisesti toteamus hänen itsesyntyisestä olemuksestaan - "MINÄ OLEN".

2. Moos. 3:13-14 (Jumala ja Mooses puhuvat toisilleen palavan pensaalla.) Mooses sanoi Jumalalle: "Katso, kun minä menen israelilaisten luo ja sanon heille: 'Teidän isienne Jumala on lähettänyt minut teidän luoksenne', ja kun he kysyvät minulta: 'Mikä hänen nimensä on?' niin mitä minä heille vastaan? Jumala vastasi Moosekselle: "Minä olen se, joka minä olen". Ja hän sanoi vielä: "Sano israelilaisille näin: 'Minä olen' lähetti minut teidän luoksenne".

Vertaa:

Joh. 8:56-59 (*Jeesus puhuu juutalaisten johtajille...*) Abraham, teidän isänne riemuitsi siitä, että hän oli näkevä minun päiväni; ja hän näki sen ja iloitsi." Niin juutalaiset sanoivat hänelle: "Et ole vielä viidenkymmenen vuoden vanha, ja olet nähnyt Aabrahamin!" Jeesus sanoi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: ennenkuin Aabraham syntyi, olen minä ollut". (Edellinen suomennos on sikäli virheellinen, että Jeesus sanoo alkutekstissä: "Ennenkuin Aabraham syntyi, minä olen." Tämä on otettu huomioon engl. käännöksissä. - suom. huom.) Silloin he poimivat kiviä heittääkseen häntä niillä; mutta Jeesus lymysi ja lähti pyhäköstä.

Jeesus ei ainoastaan käytä huonoa kielioppia puhuessaan itsestään. Hän käyttää tahallisesti preesensia viitatakseen itseensä, aivan kuten Jumala viittasi itseensä palavasta pensaasta. Jälleen juutalaiset tunnistivat Jeesuksen väitteen hänen jumaluudestaan, sillä he välittömästi aikoivat rangaista häntä törkeästä rienauksesta. Palavan pensaalla tarkempaa tarkastelua varten katso liitettä A.

"Minun Isäni ja teidän Isänne"

Kirjassaan *Evidence that Demands a Verdict* Josh McDowell lainaa Hilarin Felderin kirjaa *Christ and the Critics*^[27], joka tekee hätkähdyttävän havainnon koskien Kristuksen viittauksia hänen Isäänsä.

Aina kun Jeesus puhuu suhteestaan Isäänsä hän käyttää jatkuvasti ja poikkeuksetta ilmaisua "Minun Isäni", ja aina kun hän kiinnittää opetuslasten huomion heidän lapsenkaltaiseen suhteeseensa Jumalaan, hän käyttää yhtä määrättyä luonnehdintaa, "Teidän Isänne". Hän ei koskaan samaista itseään opetuslasten ja muiden ihmisten kanssa luonnollisella sananparrella "Meidän Isämme". --- Niissäkin tapauksissa, jolloin Jeesus yhdistää itsensä opetuslasten kanssa Jumalan edessä, ja joissa voitaisiin otaksua hänen käyttävän kollektiivista ilmaisua "Meidän Isämme", hän käyttääkin päinvastaisesti ilmaisua "Minun Isäni": *En juo tätä viinipuun antia, ennenkuin sinä päivänä, jona juon sitä uutena teidän kanssanne Isäni valtakunnassa. (Matteus 26:29). Tulkaa, minun Isäni siunatut, ja omistakaa se valtakunta, joka on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti. (Matteus 25:34).* Muilla vastaavilla tavoilla Jeesus tekee poikkeuksetta eron oman jumalallisen Poikana-olonsa ja opetuslasten ja ihmisten yleisen lapseuden välille.

Yhden kerran Jeesus sanoi "Meidän Isämme", mutta hän ei laskenut mukaan itseään; hän opetti opetuslapsilleen, mitä heidän tulisi sanoa heidän Isälleen.

Matteus 6:6-9 Vaan sinä, kun rukoilet, mene kammioosi ja sulje ovesi ja rukoile **Isääsi**, joka on salassa; ja **sinun Isäsi**, joka salassa näkee, maksaa sinulle. Ja kun rukoilette, niin älkää tyhjiä hokeko niinkuin pakanat, jotka luulevat, että heitä heidän monisanaisuutensa tähden kuullaan. Älkää siis olko heidän kaltaisiaan; sillä **teidän Isänne** kyllä tietää, mitä te tarvitsette, ennenkuin häneltä anottekaan. Rukoilkaa siis te näin: **Isä meidän,** joka olet taivaissa!

Toisella kertaa Kristus meni yhä pitemmälle sanojen käytössä pitääkseen oman suhteensa Isään erilaisena verrattuna toisten ihmisten Isä-suhteeseen.

Joh. 20:17 (*Ylösnousemuksensa jälkeen Jeesus ilmestyy ja puhuu Maria Magdaleenalle...*) Jeesus sanoi hänelle: "Älä minuun koske, sillä en minä ole vielä mennyt ylös Isäni tykö; mutta mene minun veljieni tykö ja sano heille, että minä menen ylös, **minun Isäni tykö ja teidän Isänne tykö, minun Jumalani tykö ja teidän Jumalanne tykö.**"

Tällä tavoin Kristus tekee ilmiselvän ja ehdottoman eron oman Poikana-olemisensa ja meidän lapseutemme luonteiden välille.

[27] Hilarin Felder, *Christ ja the Critics*, kääntänyt John L. Stoddard, 1924, London: Burns, Oates & Washburn Ltd., Josh McDowellin lainaama tämän kirjassa *Evidence that Demands a Verdict*, revised edition, 1979, Campus Crusade For Christ.

Kuka on kunnian kuningas?

Psalmi 24:7-10 Nostakaa pääanne, te portit, nostakaa pääanne, te ikuiset ovet, kunnian kuninkaan käydä sisälle! Kuka on se kunnian kuningas? Hän on Jehova Sebaot, hän on kunnian kuningas.

Vertaa:

1. Kor. 2:6-8 Kuitenkin me puhumme viisautta täydellisten seurassa, mutta emme tämän maailman viisautta emmekä tämän maailman valtiasten, jotka kukistuvat, vaan me puhumme salattua Jumalan viisautta, sitä kätkeyttä, jonka Jumala on edeltämäärännyt ennen maailmanajoja meidän kirkkaudeksemme, sitä, jota ei kukaan tämän maailman valtiaista ole tuntenut - sillä jos he olisivat sen tunteneet, eivät he olisi kirkkauden Herraa ristiinnaulinneet.

Lukijan täytyy itse päätellä tässä käytetyn kahden erilaisen termin merkityksellisyys, "Kirkkauden Herra" (kreikaksi = kyrios) ja "Kunnian kuningas" (hepreaksi = melek). Jos ero vaikuttaa merkittävältä, muista, että olemme jo nähneet, kuinka Kristusta kutsutaan Kuninkaaksi ja myös kuninkaiden Kuninkaaksi. Muista myös avainjakeemme: Jes. 42:8, joka kieltää mitä tahansa olentoa olemasta Herran (Jehovan) kunnia. Me näemme psalmistin ylläolevan käskyn täyttymyksen siinä, kun Jeesus ratsasti Jerusalemiin palmusunnuntaina, kuten Matteus 21:8-11 kirjoittaa.

Kenelle Elämän kirja kuuluu?

2. Moos. 32:30-33 Seuraavana päivänä Mooses sanoi kansalle: "Te olette tehneet suuren synnin. Minä nousen nyt Jehovan tykö - jos ehkä voisin sovittaa teidän rikoksenne." Ja Mooses palasi Jehovan tykö ja sanoi: "Voi, tämä kansa on tehnyt suuren synnin! He ovat tehneet itselleen jumalan kullasta. Jospa nyt antaisit heidän rikoksensa anteeksi! Mutta jos et, niin pyyhi minut pois kirjastasi, johon kirjoitat." Mutta Jehova vastasi Moosekselle: "Joka on tehnyt syntiä minua vastaan, sen minä pyyhin pois kirjastani."

Vertaa:

Ilm. 3:3-5 (*Jeesus puhuu yhdelle seitsemästä seurakunnasta...*) Muista siis, mitä olet saanut ja kuullut, ja ota siitä vaari, ja tee parannus. Jos et valvo, niin minä tulen kuin varas, etkä sinä tiedä, millä hetkellä minä sinun päällesi tulen. Kuitenkin on sinulla Sardeessa muutamia harvoja nimiä, jotka eivät ole tahranneet vaatteitaan, ja he saavat käyskennellä minun kansani valkeissa vaatteissa, sillä he ovat siihen arvolliset. Joka voittaa, se näin puetaan valkeihin vaatteisiin, enkä minä pyyhi pois hänen nimeään elämän kirjasta, ja minä olen tunnustava hänen nimensä Isäni edessä ja hänen enkeliensä edessä.

△ Uudelleen löytämässä kolminaisuutta △

Ilm. 21:22 - 22:1 Mutta temppeliä minä en siinä nähnyt; sillä Herra Jumala, Kaikkivaltias, on sen temppeli, ja Karitsa. Eikä kaupunki tarvitse valoksensa aurinkoa eikä kuuta; sillä Jumalan kirkkaus valaisee sen, ja sen lamppu on Karitsa. Ja kansat tulevat vaeltamaan sen valkeudessa, ja maan kuninkaas vievät sinne kunniansa. Eikä sen portteja suljeta päivällä, ja yötä ei siellä ole, ja sinne viedään kansojen kunnia ja kalleudet. Eikä sinne ole pääsevä mitään epäpyhää eikä ketään kauhistusten tekijää eikä valhettelijaa, vaan ainoastaan ne, jotka ovat kirjoitetut Karitsan elämäkirjaan. Ja hän näytti minulle elämän veden virran, joka kirkkaana kuin kristalli juoksi Jumalan ja Karitsan valtaistuimesta.

Näemme Toisessa Mooseksen kirjassa, että Jehova kuvailee itseään hänenä, joka kirjoittaa pelastettujen nimet ja pyyhkii kadotettujen nimet kirjaansa, ja että se on hänen kirjansa. Johanneksen ilmestyksessä näemme tämän saman kirjan, ja näemme, että Jeesus pyyhkii nimet pois Elämän kirjasta ja että se on hänen kirjansa. Tämä ei ole ristiriita, vaan se paljastaa jotakin syvällistä - mitä sanottiin Jehovasta VT:ssä, sanottiin Kristuksesta. (Me myös otaksumme, että Isä ja Pyhä Henki ovat osallisia tässä, sillä he ovat osallisia muissa Jehovalle kuuluvissa asioissa.)

Uuden liiton tekijä / Syntien anteeksiantaja

Jer. 31:33-34 Vaan tämä on se liitto, jonka minä teen Israelin heimon kanssa niiden päivien tultua, sanoo Jehova: Minä panen lakini heidän sisimpäänsä ja kirjoitan sen heidän sydämiinsä; ja niin minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani. Silloin ei enää toinen opeta toistansa eikä veli veljeänsä sanoen: 'Tuntekaa Jehova'. Sillä he kaikki tuntevat minut, pienimmästä suurimpaan, sanoo Jehova; sillä minä annan anteeksi heidän rikoksensa enkä enää muista heidän syntejensä.

Vertaa:

Uusi liitto (tai Uusi testamentti) viittaa järjestykseen, jonka mukaan Kristus kuolisi kaikkien syntien puolesta ja että häneen uskovat olisivat iankaikkisesti pelastettuja.

Matteus 26:26-29 Ja heidän syödessään Jeesus otti leivän, siunasi, mursi ja antoi opetuslapsillensa ja sanoi: "Ottakaa ja syökää; tämä on minun ruumiini". Ja hän otti maljan, kitti ja antoi heille ja sanoi: "Juokaa tästä kaikki; sillä tämä on minun vereni, liiton veri, joka monen edestä vuodatetaan syntien anteeksiantamiseksi. Ja minä sanon teille: tästedes minä en juo tätä viinipuun antia, ennenkuin sinä päivänä, jona juon sitä uutena teidän kanssani Isäni valtakunnassa."

Me näemme, että kautta koko toimintansa Jeesus väitti, että hänellä oli oikeus antaa ihmisten syntejä ja että hän myös käytti tuota oikeutta.

Mark. 2:5-12 Kun Jeesus näki heidän uskonsa, sanoi hän halvatulle: "Poikani, sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi." Mutta siellä istui muutamia kirjanoppineita, ja he ajattelivat sydämessään: "Kuinka tämä näin puhuu? Hän pilkkaa Jumalaa. Kuka voi antaa syntejä anteeksi paitsi Jumala yksin?" Ja heti Jeesus tunsi hengessänsä, että he mielessään niin ajattelivat, ja sanoi heille: "Miksi ajattelette sellaista sydämessänne? Kumpi on helpompaa, sanoako halvatulle: 'Sinun syntisi

annetaan anteeksi', vai sanoa: 'Nouse, ota vuoteesi ja käy'? Mutta tietääksenne, että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi, niin" - hän sanoi halvatulle - "minä sanon sinulle: nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi." Silloin hän nousi, otti kohta vuoteensa ja meni ulos kaikkien nähden, niin että kaikki hämmästyivät ja ylistivät Jumalaa sanoen: "Tämänkaltaista emme ole ikinä nähneet".

Unitaarit näkevät Kristuksen kieltävän jakeissa 7 ja 8, että hän olisi Jehova. He sanovat, että tässä Kristus jyrkästi hylkää kaikki yritykset, että häntä pidettäisiin jumalallisena. Trinitaristit näkevät aivan jotain muuta. Kristus ei kiellä oikeuttaan käyttää Jehovalle kuuluvaa valtaa; itse asiassa hän vahvistaa, että se kuuluu hänelle. Kysyessään "Miksi ajattelette sellaista" hän ei osoita paheksuntaa heidän johtopäätöstään kohtaan (että hän väittää omistavansa jumalallista valtaa), vaan paremminkin hänen sitä seuraavat sanansa osoittavat, että hän oli kriittinen heidän järkeilyään kohtaan (että hän tekee ihmeitä, mutta kuitenkin vastustaisi Jumalaa).

Huomaa myös, että Kristuksen vastaus on hyvin spesifi ja hyvin rajoitettu; hän ei vahvista väitettä Jumalan Pojan ominaisuudessa. Inkarnoitunut Jumalan Poika sanoo seuraavaa:

"Mutta tietääksenne, että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi"

Hän ei yritäkään vahvistaa, että Jumalan Pojalla olisi sellainen valta, tai että hän edes olisi Jumalan Poika. Paremminkin hän vastaa heidän todelliseen vastaväitteeseensä - siihen, että tätä valtaa käyttäisi ihminen. Kristus puolustaa erityisesti määritellyn ihmisen pojan, itsensä, oikeutta antaa syntejä anteeksi. Hän puolustaa sitä tekemällä ihmeen, joka osoittaa, että hänellä on Isänsä täysi hyväksyntä ja tuki. (Tai toisella tapaa sanottuna: Kristus todisti, että hänellä on jumalallinen valta antaa anteeksi syntejä osoittamalla, että hänellä on jumalallinen valta parantaa fyysinen sairaus.) Hän jätti yleisensä tekemään viimeisen johtopäätöksen, sen, että hänen ihmeensä oli todistus siitä, että hän oli itse asiassa Jumala, joka saattoi parantaa syntejä (Jehova). Tämän tekemällä Jeesus vahvisti, että hän on Jehova (niille, jotka saattoivat sen päätellä), mutta samalla hän täytti todellisen "ihmisen pojan" vaatimukset - ihmisen pojan, joka ei kerskailisi omasta asemastaan, ja jonka tärkein tehtävä tuona aikana oli täyttää laki täydellisesti meidän puolestamme pysymällä alamaaisena Isälle kaikkina aikoina (ks. kappale 3: Kristuksen alennus ja korotus). Tämä on yksi niistä harvoista tilanteista, joissa näemme Jeesuksen kaksinaisen luonnon molemmat osat yhtä aikaa - hän puhuu Jumalan Pojan arvovallalla asioista, jotka koskevat hänen asemaansa ja luontoaan Ihmisen Poikana.

Apt. 5:28-32 (Ylipappi puhuu Pietarille - huomaa, että kursiivilla kirjoitetut pronominit viittaavat Kristukseen.) "Me olemme kieltämällä kieltäneet teitä opettamasta tähän nimeen; ja katso, te olette täyttäneet Jerusalemin opetuksellanne ja tahdotte saattaa meidän päällemme tuon miehen veren". Mutta Pietari ja muut apostolit vastasivat ja sanoivat: "Enemmän tulee totella Jumalaa kuin ihmisiä. Meidän isiemme Jumala on herättänyt Jeesuksen, jonka te ripustitte puuhun ja surmasitte. Hänet on Jumala oikealla kädellensä korottanut Päämieheksi ja Vapahtajaksi, antamaan Israelille parannusta ja syntien anteeksiantamista. Ja me olemme kaiken tämän todistajat, niin myös Pyhä Henki, jonka Jumala on antanut niille, jotka häntä tottelevat."

Sen takia (jaa 31), että Jeesuksella on asemansa Jumalan oikealla puolella Päämiehenä ja Vapahtajana, hän jatkuvasti harjoittaa, kaikkien uskovien puolesta kaikkialla, jumalallista valtaa ja voimaa antaa anteeksi syntejä. Pelastuksen työ on täytetty; Jehova, kuningasten Kuningas, on pitänyt lupauksensa olla kansansa Vapahtaja; nyt valittujen kerääminen voi edetä. Luvussa 3 me näimme, että Ihmisen Pojalla oli sama asema jo aiemmin, mutta että se ei ollut tarpeeksi - pelastusta ei saavutettaisi, ennen kuin hän olisi myös ihminen. Jumal-ihminen Jeesus on Daavidin ikuinen perijä. Jumal-ihminen Jeesus on Vapahtaja, täydellinen ihminen, joka otti meidän paikkamme ja uhrasi henkensä meidän edestämme.

Uudelleen löytämässä kolminaisuutta

Kuten avainjakeemme osoittaa, on epäraamatullista väittää, kuten Jehovan todistajat tekevät, että tämä jae puhuu Kristuksesta vain luotuna olentona, jolle Jehova on delegoinut hiukkasen valtaa. Vanha testamentti (ja Uusi testamentti) varaa ainoastaan Jehovalle sellaisen kunnian ja nimet ja vallan, jotka tässä mainitaan Kristuksen yhteydessä, ts. Kristus "korotetaan" (ks. Jes. 33:5 seuraavassa kappaleessa), "Päämies", "Vapahtaja", "parannuksen antaja," ja "syntien anteeksiantaja". Muut saattavat tosin olla Jumalan käytössä välikappaleina, aivan kuten uskovina me voimme antaa anteeksi syntejä Jumalan puolesta, mutta tämä kappale puhuu jostakusta, joka on muuta kuin pelkkä välikappale, joka toimii rajoitetusti Jumalan työssä; hän on Isän oikealla puolella; hän puhuu kuten se, jolla on valta. Se ei tarkoita yhtään sen vähempää kuin sitä, että ihmisyyks on otettu osaksi Jumalaa. Meidän Jumalamme on ihmeellisempi kuin villeimmät kuvitellemmekaan!

Kaikkien kansojen tuomari

Psalmi 9:5-21 Sinä hankit minulle oikeuden ja ajoit minun asiani, sinä istuit valtaistuimelle, sinä vanhurskas tuomari. Sinä nuhtelit pakanoita, tuhosit jumalattomat; sinä pyyhit pois heidän nimensä iäksi ja ainiaaksi. Viholliset ovat tuhotut, ikuisiksi raunioiksi tulleet; kaupungit sinä kukistit, heidän muistonsa on kadonnut. Mutta Jehova hallitsee iankaikkisesti; hän on pystyttänyt istuimen tuomitakseen. Hän tuomitsee maanpiirin vanhurskaasti, vallitsee kansoja oikeuden mukaan. Niin Jehova on sorretun linna, linna ahdinon aikoina. Ja sinuun turvaavat ne, jotka sinun nimesi tuntevat; sillä sinä et hylkää niitä, jotka sinua etsivät, Jehova. Veisatkaa kiitosta Jehovalle, joka Siionissa asuu, julistakaa kansojen keskuudessa hänen suuria tekojaan. Sillä hän, verenkostaja, muistaa heitä eikä unhota kurjan huutoa. Armahda minua, Jehova, katso, kuinka minun vihamieheni minua vaivaavat, sinä, joka nostat minut kuoleman porteista, että minä julistaisin kaikki sinun ylistettävät tekosi, tytär Siionin porteissa, riemuitsisin sinun avustasi. Pakanat ovat vajonneet kaivamaansa hautaan; heidän jalkansa takertui verkkoon, jonka he virittivät. Jehova on tehnyt itsensä tunnetuksi, on pitänyt tuomiot, kietonut jumalattoman hänen kätensä tekoihin. - Kanteleen välisoitto. Sela. - Jumalattomat peräytyvät tuonelaan, kaikki pakanat, jotka unhottavat Jumalan. Sillä ei köyhää unhoteta iäksi, eikä kurjien toivo huku ainiaaksi. Nouse, Jehova, älä salli ihmisten uhitella. Tuomitakoot pakanat sinun kasvojesi edessä. Saata, Jehova, heidät pelkoon. Tietäkööt pakanat olevansa vain ihmisiä. Sela.

Joel 3:8-33 minä myyn teidän poikianne ja tyttäriänne Juudan poikien käsiin, ja he myyvät ne sabalaisille, kaukaiselle kansalle. Sillä Jehova on puhunut. Julistakaa tämä pakanakansain seassa, alkaa pyhä sota, innostakaa sankareita, lähestykööt, hyökätkööt kaikki soturit. Takokaa vantaanne miekoiksi ja vesurinne keihäiksi. Sanokoon heikko: "Minä olen sankari". Käykää avuksi, tulkaa, kansakunnat joka taholta. He kokoontuvat sinne. Anna, Jehova, sankariesi astua sinne alas. Lähtekööt liikkeelle, hyökätkööt kansakunnat Joosafatin laaksoon; sillä siellä hän istuu tuomitsemassa kaikkia pakanakansoja, joka taholta tulleita. Lähettäkää sirppi, sillä sato on kypsytynyt. Tulkaa polkemaan, sillä kuurna on täynnä ja kuurna-altaat pursuvat ylitse; sillä heidän pahuutensa on suuri. Meluavia joukkoja, meluavia joukkoja ratkaisulaaksossa! Sillä lähellä on Jehovan päivä ratkaisulaaksossa. Aurinko ja kuu käyvät mustiksi, ja tähdet kadottavat valonsa. Jehova ärjyy Siionista ja antaa äänensä kuulua Jerusalemissa, ja taivaat ja maat järkkyvät; mutta Jehova on kansansa suoja, Israelin lasten turva. Ja te tulette tietämään, että minä olen Jehova, teidän Jumalanne, joka asun Siionissa, pyhällä vuorellani (Siion on kukkula Jerusalemissa, missä temppeli sijaitsi). Ja Jerusalem on oleva pyhä, ja vieraat eivät enää kulje sen läpi. Sinä päivänä vuoret tiukkuvat rypälemehua, ja kukkulat vuotavat maitoa; kaikissa Juudan puronotkoissa virtaa vettä, ja Jehovan huoneesta juoksee lähde, ja se kastelee akaasialaakson.

Vertaa Uuden testamentin samanlaista kuvakieltä

Matteus 25:31-33 Mutta kun Ihmisen Poika tulee kirkkaudessaan ja kaikki enkelit hänen kanssaan, silloin hän istuu kirkkautensa valtaistuimelle. Ja hänen eteensä kootaan kaikki kansat, ja hän erottaa toiset toisista, niinkuin paimen erottaa lampaat vuohista. Ja hän asettaa lampaat oikealle puolelleen, mutta vuohet vasemmalle.

Ilm. 21:1-10 Ja minä näin uuden taivaan ja uuden maan; sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa ovat kadonneet, eikä merta enää ole. Ja pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin, minä näin laskeutuvan alas taivaasta Jumalan tyköä, valmistettuna niinkuin morsian, miehellensä kaunistettu. Ja minä kuulin suuren äänen valtaistuimella sanovan: "Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Ja hän on asuva heidän keskellensä, ja he ovat hänen kansansa, ja Jumala itse on oleva heidän kanssaan, heidän Jumalansa; ja hän on pyyhkivä pois kaikki kyneleet heidän silmistänsä, eikä kuolemaa ole enää oleva, eikä murhetta eikä parkua eikä kipua enää ole oleva, sillä kaikki entinen on mennyt." Ja valtaistuimella istuva sanoi: "Katso, uudeksi minä teen kaikki". Ja hän sanoi: "Kirjoita, sillä nämä sanat ovat vakaat ja todet." Ja hän sanoi minulle: "Se on tapahtunut. Minä olen A ja O, alku ja loppu. Minä annan janoavalle elämän veden lahjaksi lähteestä. Joka voittaa, on tämän perivä, ja minä olen oleva hänen Jumalansa, ja hän on oleva minun Poikani. Mutta pelkuriin ja epäuskoisten ja saastaisten ja murhaajien ja huorintekijäin ja velhojen ja epäjumalainpalvelijain ja kaikkien valhettelijain osa on oleva siinä järvessä, joka tulta ja tulikiveä palaa; tämä on toinen kuolema." Ja tuli yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli ne seitsemän maljaa täynnä seitsemää viimeistä vitsausta, ja puhui minun kanssani sanoen: "Tule tänne, minä näytän sinulle Morsiamen, Karitsan vaimon." Ja hän vei minut hengessä suurelle ja korkealle vuorelle ja näytti minulle pyhän kaupungin, Jerusalemin, joka laskeutui alas taivaasta Jumalan tyköä.

On havaittavissa useita samankaltaisuuksia näiden kahden UT:n ja VT:n kappalerykelmän välillä.

- * *Jehova sanoo, että hän tuomitsee kansat kaikkialla - vs. - Kristus kerää kansat tuomitakseen ne, erotellen ne oikealle ja vasemmalle puolelleen.*
- * *Jehova tulee asumaan "Siionissa" (ts. Jerusalemissa) - vs. - Kristuksen morsian on uusi Jerusalem (Ilm. 21:9-10). Uusi Jerusalem tulee alas taivaasta ollakseen Kristuksen kanssa, ja täten Jumalan asumus on ihmisten keskellä.*

Juuri Kristus asuu uskovien kanssa, uudessa Jerusalemissa, uudessa maassa, kuten aviomies asuu vaimonsa kanssa. Tästä seuraava väistämätön johtopäätös on joko:

1. *Jehova asuu tai vierailee uudessa Jerusalemissa vain "henkenä", aivan kuten nyt, ja useimmat uskovat eivät koskaan kirjaimellisesti "näe" Jumalaa. (Ehkä unitaarien tulkinta.)*
- tai 2. *Poika asuu näkyvästi Jerusalemissa samalla kun Isä pysyy näkymättömänä "henkenä". Täten uskovat näkevät kaikki Jumalan Kristuksen muodossa ja tämä tulee olemaan ainoa täyttymys siihen lupaukseen, että uskovat tulevat näkemään Jumalan. (Mahdollinen kristillinen tulkinta.)*
- tai 3. *Sekä Isä ja Poika asuvat näkyvästi Jerusalemissa - Isä ehkä ei ihmisen muodossa. (Mahdollinen kristillinen tulkinta.)*

tai 4. Nämä profetiat täyttyvät jollakin toisella, kaiken mielikuvituksen ylittävällä ihmeellisellä tavalla.

Viimeisenä pointtina, Joel 3:12:ssa Jehova sanoo istuvansa Joosafatin laaksossa ja tuomitsevansa joka taholta tulleita kansakuntia, mutta Kristus sanoo Matt. 25:31-33:ssä, että juuri Poika, ei Isä, tuomitsee ihmiset oikealla ja vasemmalla puolellaan (jae 33). Johannes sanoo evankeliumissaan:

Joh. 5:24-46 Sillä niinkuin Isä herättää kuolleita ja tekee eläviksi, niin myös **Poika tekee eläviksi, ketkä tahtoo.** Sillä Isä ei myöskään tuomitse ketään, vaan hän on antanut kaiken tuomion Pojalle, että he kaikki kunnioittaisivat Poikaa, (Poika on tuomari siksi, ettei keneltäkään jäisi huomaamatta, että hän on Jehova) niinkuin he kunnioittavat Isää. Joka ei kunnioita Poikaa, se ei kunnioita Isää, joka on hänet lähettänyt. "Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka kuulee minun sanani ja uskoo häneen, joka on minut lähettänyt (ts. Jeesus väittää, että kun hän puhuu, me kuulemme Isän puhuvan. Tässä tapauksessa Isä puhuu ja todistaa hänestä, Pojasta) sillä on iankaikkinen elämä, eikä hän joudu tuomittavaksi, vaan on siirtynyt kuolemasta elämään. Totisesti, totisesti minä sanon teille: aika tulee ja on jo, jolloin kuolleet kuulevat Jumalan Pojan äänen, ja jotka sen kuulevat, ne saavat elää. Sillä niinkuin Isällä on elämä itsessään, niin hän on antanut elämän myös Pojalle, niin että myös hänellä on elämä itsessään. Ja hän on antanut hänelle vallan tuomita, koska hän on Ihmisen Poika. (Isä ei tuomitse meitä, vaan Pojalla on oikeus tuomita meidät, koska hän on myös ihminen - tämän kappaleen tarkoitus ei ole, kuten unitaarit väittävät, osoittaa, ettei Jeesus ole tosi Jumala, vaan paremminkin sitä, että Jeesus on enemmän kuin tosi Jumala, että hän on myös ihminen.) Älkää ihmetelkö tätä, sillä hetki tulee, jolloin kaikki, jotka haudoissa ovat, kuulevat hänen äänensä ja tulevat esiin, ne, jotka ovat hyvää tehneet, elämän ylösnousemukseen, mutta ne, jotka ovat paha tehneet, tuomion ylösnousemukseen. En minä itsestäni voi mitään tehdä. Niinkuin minä kuulen, niin minä tuomitsen; ja minun tuomioni on oikea, sillä minä en kysy omaa tahtoani, vaan hänen tahtoaan, joka on minut lähettänyt. Jos minä itsestäni todistan, ei minun todistukseni ole pätevää.

Huomaa, ettei Jumalassa ole mitään erottelua. Ei voida sanoa, että Poika on tuomari ja Isä ei ole, ja sen vuoksi Isä on alempiarvoinen kuin Poika tässä erityisessä Jehovan työssä. Poika ei sieppaa tuomarin asemaa Isältä, vaan Isä antaa sen hänelle.

Lopuksi katsomme kahta kappaletta Jesajasta, jotka sisältävät samanlaista kuvakieltä, mutta jotka myös puhuvat Jehovasta korotettuna ja ylös nostettuna. Outo asia tässä on se, että Jehova Jumala on aina ylhäinen, häntä ei voida nostaa korkeampaan asemaan. Tästä syystä näyttää siltä, että tämä on VT:n viittaus Jehova-Kristuksen ihmislunnon korotukseen.

Jesaja 2:1-2,9-21 Sana, jonka Jesaja, Aamoksen poika, näki Juudasta ja Jerusalemista. Aikojen lopussa on Jehovan temppelin vuori seisova vahvana, ylimmäisenä kaikista vuorista, kukkuloista korkeimpana, ja kaikki pakanakansat virtaavat sinne. --- Silloin ihminen masentuu, ja mies painuu maahan, mutta älä anna heille anteeksi. Mene kallion kätköön, piiloudu maan peittoon Jehovan kauhua ja hänen valtansa kirkkautta pakoon. Ihmisten ylpeät silmät painuvat maahan, miesten korskeus masentuu, ja sinä päivänä Jehova yksinänsä on korkea. Sillä Jehovan Sebaotin päivä kohtaa kaikkea ylpeää ja korskeata ja kaikkea ylhäistä, niin että se maahan painuu, kaikkia Libanonin setripuita, noita korkeita ja ylhäisiä, kaikkia Baasanin tammia, kaikkia korkeita vuoria ja kaikkia ylhäisiä kukkuloita, kaikkia korkeita torneja ja kaikkia vahvoja muureja, kaikkia Tarsiin-laivoja ja kaikkea kallista ja ihanaa. Silloin masentuu ihmisten ylpeys, ja miesten korskeus painuu maahan, ja sinä päivänä Jehova yksin on korkea. Mutta epäjumalat katoavat kaikki tyynni. Silloin mennään kallioluoliin ja mutakuoppiin Jehovan kauhua pakoon, kun hän nousee maata kauhistuttamaan. Sinä päivänä ihmiset viskaavat pois myyrille ja yököille hopea- ja kultajumalansa, jotka he ovat tehneet kumarrettaviksensa. Ja he menevät vuorenrotkoihin ja kalliokoloihin Jehovan kauhua pakoon, kun hän nousee maata kauhistuttamaan.

Uudelleen löytämässä kolminaisuutta

Jesaja 33:1-10,22 Voi sinua hävittäjää, joka itse olet hävittämättä, sinua ryöstäjää, jota ei kenkään ole ryöstänyt! Kun olet loppuun asti hävittänyt, hävitetään sinut, kun olet ryöstösi ryöstänyt, ryöstetään sinut. Jehova, armahda meitä, sinua me odotamme. Ole näitten käsivarsi joka aamu, ole meidän apumme hädän aikana. Kansat pakenevat sinun ylinäsi ääntä; kun sinä nouset, hajoavat kansakunnat. Teidän saaliinne viedään, niinkuin tuhosirkat vievät; niinkuin hyppysirkat hyökkäävät, niin sen kimppuun hyökätään. Herra on korkea, sillä hän asuu korkeudessa. Hän täyttää Siionin oikeudella ja vanhurskaudella. Ja hän on sinun aikojesi vakuus, avun runsaus, viisaus ja ymmärrys; Jehovan pelko on oleva Siionin aarre. Katso, sankarit huutavat ulkona, rauhan sanansaattajat itkevät katkerasti. Tiet ovat autioina, polulta on kulkija poissa; hän on rikkonut liiton, ylenkatsonut kaupungit, ei ole ihmistä minäkään pitänyt. Maa murehtii ja nääntyy, Libanon kuihtuu häpeästä, Saaron on autiomaaksi tullut, Baasan ja Karmel varistavat lehtensä. Nyt minä nousen, sanoo Jehova, nyt minä itseni korotan, nyt minä kohoan korkealle. --- Sillä Jehova on meidän tuomarimme, Jehova on meidän johdattajamme, Jehova on meidän kuninkaamme, hän pelastaa meidät.

***Vain Jehova tuntee sydämemme
-- a niin tuntee Jeesuskin!***

1 Kun. 8:38-40 ja jos silloin joku ihminen, kuka hyvänsä, tai koko sinun kansasi Israel rukoilee ja anoo armoa, kun he kukin tuntevat omantunnon vaivoja ja ojentavat kätensä tähän temppeliin päin, niin kuule silloin taivaasta, asuinpaikastasi, ja anna anteeksi ja tee niin, että annat jokaiselle aivan hänen tekojensa mukaan, koska sinä tunnet hänen sydämensä - sillä sinä yksin tunnet kaikkien ihmislasten sydämet - jotta he sinua pelkäisivät niin kauan kuin he elävät tässä maassa, jonka sinä olet meidän isillemme antanut.

Vertaa:

Luuk. 9:46-47 Ja heidän mieleensä tuli ajatus, kuka heistä mahtoi olla suurin. Mutta kun Jeesus tiesi heidän sydämensä ajatuksen, otti hän lapsen ja asetti sen viereensä.

Apt. 1:21-25 Niin pitää siis yhden niistä miehistä, jotka ovat vaeltaneet meidän kanssamme kaiken sen ajan, jona Herra Jeesus kävi ulos ja sisään meidän tykönämme Johanneksen kasteesta alkaen hamaan siihen päivään, jona hänet meiltä otettiin ylös, tuleman hänen ylösnousemisen todistajaksi meidän kanssamme. Ja he asettivat ehdolle kaksi, Joosefin, jota he kutsuivat Barsabbaaksi, lisänimeltä Justukseksi, ja Mattiaan. Ja he rukoilivat ja sanoivat: "Herra, sinä, joka kaikkien sydämet tunnet, osoita, kummanko näistä kahdesta sinä olet valinnut ottamaan sen paikan tässä palveluksessa ja apostolinvirassa, josta Juudas vilpistyi pois, mennäkseen omaan paikkaansa."

Joh. 2:24-25 Mutta Jeesus itse ei uskonut itseänsä heille, sentähden että hän tunsu kaikki eikä tarvinnut kenenkään todistusta ihmisestä, sillä hän tiesi itse, mitä ihmisessä on.

Tuntemus, joka Jeesuksella oli ihmissydämistä, ylittää sellaisen, joka voitaisiin saavuttaa luonnollisilla keinoilla. Hän, kuten hänen Isänsä, voi suoraan katsoa, mitä sydämessä on.

Jeesus tekee, mitä Jehova tekee

On monia, monia tapauksia, joissa Kristus toimii tavalla, joka sivuaa tekoja, joita Jehovan kerrotaan tehneen Vanhassa testamentissa. Ja Kristus itse sanoi, että hän teki sitä, mitä näki Isänsä tekevän (Joh. 5:17-20); täten sekä Isä että Poika tekevät Jehovan tekoja yhtäläisesti, ei vain Isä!

Joh. 5:16-23 (Jeesus parantaa halvaantuneen sapattina...) Ja sentähden juutalaiset vainosivat Jeesusta, koska hän semmoista teki sapattina. Mutta Jeesus vastasi heille: "Minun Isäni tekee yhäti työtä, ja minä myös teen työtä."
(Jeesus väittää, että Isän teot ovat hänen tekojaan.)

Sentähden juutalaiset vielä enemmän tavoittelivat häntä tappaaksensa, kun hän ei ainoastaan kumonnut sapattia, vaan myös sanoi Jumalaa omaksi Isäksensä, tehden itsensä Jumalan vertaiseksi.
Hän on Poika (ainosyntyinen Poika), ts. Isä on Kristuksen Isä eri tavalla kuin hän on meidän Isämme, Kristus on samaa olemusta kuin hänen Isänsä. Johannes tallentaa tämän eikä ole eri mieltä heidän johtopäätöksensä kanssa - Jumalan Poika on yhdenvertainen Jumalan kanssa.

Niin Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: Poika ei voi itsestään mitään tehdä, vaan ainoastaan sen, minkä hän näkee Isänsä tekevän; sillä mitä Isä tekee, sitä myös Poika samoin tekee. Sillä Isä rakastaa Poikaa ja näyttää hänelle kaikki, mitä hän itse tekee;
Poika ei voi tehdä mitään ilman Isää. Seuraava puoli jakeista 19 ja 20 tuovat esille rinnakkaisen väitteen: ISÄ EI VOI TEHDÄ MITÄÄN ILMAN POIKAA. (Muuten Poika ei tekisi MITÄ TAHANSA ja näkisi KAIKKEA, minkä Isä tekee.)

ja hän on näyttävä hänelle suurempiakin tekoja kuin nämä, niin että te ihmettelette. Sillä niinkuin Isä herättää kuolleita ja tekee eläviksi, niin myös Poika tekee eläviksi, **ketkä hän tahtoo.**
niin myös = kreikaksi *hosper gar* = aivan kuten; siten kuin; samalla tavalla... Pojan valta tehdä mitä hän tahtoo, on samalla tasolla kuin Isän tahto tässä asiassa.

Sillä Isä ei myöskään tuomitse ketään, vaan hän on antanut kaiken tuomion Pojalle.
Jeesus tiesi, että se, mitä hän sanoi, järkyttäisi juutalaisia, aivan kuten se järkyttää unitaareja - joissakin asioissa Jumalan Pojalla on huomattavampi asema kuin Isällä.

että kaikki kunnioittaisivat Poikaa, niinkuin kuin he kunnioittavat Isää. Joka ei kunnioita Poikaa, se ei kunnioita Isää, joka on hänet lähettänyt.
niinkuin = kreikaksi *kathos* = kuten, samaan tapaan... Huomaa myös, että kreikan sana, joka käännetään kunnioittamisena, on sama kaikkialla jakeessa 23. Isä ja Poika omistavat kummatkin Jehovan kunnian.

Jos Poika tietää kaiken, mitä Isä tekee ja tekee sen itse, on vaikeaa tehdä se johtopäätös, että Poika olisi luonnoltaan alhaisempi Isään verrattuna. Totuus on, että Isä ja Poika eivät koskaan voi tehdä mitään

Uudelleen löytämässä kolminaisuutta

itsenäisesti toisistaan; toden totta se on mahdotonta, sillä he ovat yksi Jumala. Tosin tapa, jolla inkarnoitunut Kristus teki näitä tekoja, näytti erilaiselta tavasta, jolla Isä teki niitä, sillä Kristus oli lihaa ja verta, mitä Isä ei ollut, mutta tavoitteet ja tulokset, yhtä hyvin kuin tahto ja valta, olivat samoja.

Jeesus jatkaa...

Joh. 5:24-27 Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka kuulee minun sanani ja uskoo häneen, joka on minut lähettänyt, sillä on iankaikkinen elämä, eikä hän joudu tuomittavaksi, vaan on siirtynyt kuolemasta elämään. Totisesti, totisesti minä sanon teille: aika tulee ja on jo, jolloin kuolleet kuulevat Jumalan Pojan äänen, ja jotka sen kuulevat, ne saavat elää. Sillä niinkuin Isällä on elämä itsessään, niin hän on antanut elämän myös Pojalle, niin että myös hänellä on elämä itsessään. Ja hän on antanut hänelle vallan tuomita, koska hän on Ihmisen Poika.

Jeesuksella on tuomiovalta ihmiskunnan suhteen ja Isä on antanut tuomiovaltansa Kristukselle, koska Kristus on ihminen.

Joh. 5:28-38 Älkää ihmetelkö tätä, sillä hetki tulee, jolloin kaikki, jotka haudoissa ovat, kuulevat hänen äänensä ja tulevat esiin, ne, jotka ovat hyvää tehneet, elämän ylösnousemukseen, mutta ne, jotka ovat pahaa tehneet, tuomion ylösnousemukseen. En minä itsestäni voi mitään tehdä. Niinkuin minä kuulen, niin minä tuomitsen; ja minun tuomioni on oikea, sillä minä en kysy omaa tahtoani, vaan hänen tahtoaan, joka on minut lähettänyt.

Jos minä itsestäni todistan, ei minun todistukseni ole pätevä. On toinen, joka todistaa minusta, ja minä tiedän, että se todistus, jonka hän minusta todistaa, on pätevä. Te lähetitte lähettäjästä Johanneksen luo, ja hän todisti sen, mikä totta on. Mutta minä en ota ihmiseltä todistusta, vaan puhun tämän, että te pelastuisitte. Hän oli palava ja loistava lamppu, mutta te tahdoitte ainoastaan hetken iloitella hänen valossansa. Mutta minulla on todistus, joka on suurempi kuin Johanneksen; sillä ne teot, jotka Isä on antanut minun täytettäväkseni, ne teot, jotka minä teen, todistavat minusta, että Isä on minut lähettänyt. Ja Isä, joka on minut lähettänyt, hän on todistanut minusta. Te ette ole koskaan kuulleet hänen ääntänsä ettekä nähneet hänen muotoansa, eikä teillä ole hänen sanaansa teissä pysyväisenä; sillä te ette usko sitä, jonka hän on lähettänyt.

Joh. 5:36 näyttää, miksi Isä "antoi" tämän teon Pojalle: Isä teki sen todistuksena siitä, että Isä oli täysin yksimielinen Jeesuksen kanssa. Loppujen lopuksi, kuinka voisi kukaan sanoa, että Jeesus oli sopusoinnussa Jumalan kanssa, jos hän teki asioita eri tavalla kuin Isä? Joh. 5:19-20:ssa Kristus puhuu siitä, kuinka hän imitoi Isänsä tekoja; tämä on toinen tapa sanoa, että on olemassa jonkinlainen syy-seuraus -yhteys Isän ja Daavidin Pojan, Jeesuksen, tekojen välillä; että Isä sai Jeesuksen tekemään sen, ts. Isä lähetti hänet.

Joh. 5:39-46 Te tutkutte kirjoituksia, sillä teillä on mielestänne niissä iankaikkinen elämä, ja ne juuri todistavat minusta; ja te ette tahdo tulla minun tyköni, että saisitte elämän. En minä ota vastaan kunniaa ihmisiltä; mutta minä tunnen teidät, ettei teillä ole Jumalan rakkautta itsessänne. Minä olen tullut Isäni nimessä, ja te ette ota minua vastaan; jos toinen tulee omassa nimessään, niin hänet te otatte vastaan. Kuinka te voisitte uskoa, te, jotka otatte vastaan kunniaa toinen toisiltanne, ettekä etsi sitä kunniaa, mikä tulee häneltä, joka yksin on Jumala? Älkää luulko, että minä olen syyttävä teitä Isän tykönä; teillä on syyttäjänne, Mooses, johon te panette toivonne. Sillä jos te Moosesta uskoisitte, niin te uskoisitte minua; sillä minusta hän on kirjoittanut.

Jakeissa 24-36 Jeesus puhuu suhteestaan Isään ja miten se soveltuu hänen tehtävänsä maan päällä ja kuten (hän toivoi sen niin olevan) hänen yleisönsä, juutalaiset, sen käsittäisivät. Hän sanoo, että hänen ihmeidensä

Uudelleen löytämässä kolminaisuutta

tarkoitus oli todistaa se, että hän oli kuka hän sanoi olevansa - hänen ihmeensä olivat merkki siitä, että hän oli todella Messias. Samoin myös Kirjoitukset (Mooses) todistivat ja Johannes Kastaja todisti, että Jeesus oli Messias ja maailman Pelastaja. Jeesuksen tarkoitus sanoessaan jakeen 30: "En minä itsestäni voi mitään tehdä "; jakeessa 31: "Jos minä itsestäni todistan" ja jakeessa 36, "ne teot, jotka Isä on antanut minun täytettäväkseni", jne. vahvistavat juutalaisille ajatuksen, että hän ei ole pelkästään yksin toimiva ihminen, keksimässä joitakin harhaoppeja, vaan paremminkin Isä on hänen toimintansa takana sataprosenttisesti, että juuri Jumala on hänen valtansa perusta. Kuitenkin unitaarit näkevät näissä sanoissa vain rajoituksen Kristuksen jumaluudelle; he näkevät viittauksen siihen, että Kristus on Isää vähäisempi. Jeesuksen tarkoitus tässä yhteydessä oli korottaa arvovaltansa maallisesta jumalalliseksi juutalaisten silmillä katsottuna. Unitaarit näkevät Jeesuksen tarkoituksena hänen jumalallisen luontonsa kieltämisen. Tämä ei kerta kaikkiaan sovi, hän ei puhunut olemuksestaan, vain todisteista siitä, että hän on Ihmisen Poika, maailman Pelastaja. Jeesus ei rajoittanut olemustaan/asemaansa ollenkaan. Hän paremminkin viittasi suuruuteensa, joka ilmeni siinä, että hänellä oli valta puhua niin rohkeasti.

Jeesuksen teot ovat Jehovan tekoja

Pienempi esimerkki...

Psalmi 89:9-10 Jehova, Jumala Sebaot, kuka on voimassa sinun vertaisesi, Jehova? Ja sinun uskollisuutesi ympäröi sinua. Sinä hallitset meren raivon; kun sen aallot kohoavat, sinä ne asetat.

Vertaa:

Matteus 8:24-27 Ja katso, järvellä nousi kova myrsky, niin että venhe peittyi aaltoihin; mutta hän nukkui. Niin he menivät ja herättivät hänet sanoen: "Herra, auta, me hukumme". Hän sanoi heille: "Te vähäuskoiset, miksi olette pelkureita?" Silloin hän nousi ja nuhteli tuulia ja järveä, ja tuli aivan tyvenä. Ja ihmiset ihmettelivät ja sanoivat: "Millainen tämä on, kun sekä tuulet että meri häntä tottelevat?"

Matteus 14:25-33 Ja neljännellä yövartiolla Jeesus tuli heidän tykönsä kävelen järven päällä. Kun opetuslapset näkivät hänen kävelevän järven päällä, peljästyivät he ja sanoivat: "Se on aave", ja huusivat pelosta. Mutta Jeesus puhutteli heitä kohta ja sanoi: "Olkaa turvallisella mielellä, minä se olen; älkää peljätkö". Pietari vastasi hänelle ja sanoi: "Jos se olet sinä, Herra, niin käske minun tulla tykösi vettä myöten". Hän sanoi: "Tule". Ja Pietari astui ulos venheestä ja käveli vetten päällä mennäkseen Jeesuksen tykö. Mutta nähdessään, kuinka tuuli, hän peljästyi ja rupesi vajoaman ja huusi sanoen: "Herra, auta minua". Niin Jeesus kohta ojensi kätensä, tarttui häneen ja sanoi hänelle: "Sinä vähäuskoinen, miksi epäillit?" Ja kun he olivat astuneet venheeseen, asettui tuuli. Niin venheessä-olijat kumarsivat häntä ja sanoivat: "Totisesti, sinä olet Jumalan Poika."

Tämä saattaa olla vähäinen todiste siitä, että Jeesus on Jehova, mutta se osoittaa toiseen tutkimusalaan, joka on liian laaja, jotta voisimme perehtyä siihen tässä. Kuten C. S. Lewis osoitti, on olemassa tietty "sukunäkö"

Isän ja Pojan välillä, tarkoittaen sitä, että he lähestyvät asioita samalla tavalla ja välttävät samoja asioita.^[28] Huomattavammin tämä yhdennäköisyys voidaan nähdä siinä, että sekä Isä ja Poika toimivat kuten Jumala, hyväksyvät kunniaa ja palvontaa, joka kuuluu vain Jehovalle ja käyttävät valtaa ihmisiä ja luontoa kohtaan.

Isä ei kiellä Pojalta mitään

Tässä luvussa olemme nähneet useita esimerkkejä asioista, jonka Isä ja Poika jakavat. Unitaarit voisivat myöntää, että Pojalle luotuna palvelijana on annettu suuri auktoriteetti ja paljon valtaa Jehovalle kuuluvia asioita kohtaan, mutta he sanoisivat, että Isä varaa itselleen asioita, jotka ovat ainutlaatuisia Jehovalle. Tämä ei kuitenkaan ole totta.

Joh. 16:7-15 Kuitenkin minä sanon teille totuuden: teille on hyväksi, että minä menen pois. Sillä ellen minä mene pois, ei Puolustaja tule teidän tykönnö; mutta jos minä menen, niin minä hänet teille lähetän. Ja kun hän tulee, niin hän näyttää maailmalle todeksi synnin ja vanhurskauden ja tuomion; synnin, koska he eivät usko minuun; vanhurskauden, koska minä menen Isän tykö, ettekä te enää minua näe; ja tuomion, koska tämän maailman ruhtinas on tuomittu. Minulla on vielä paljon sanottavaa teille, mutta te ette voi nyt sitä kantaa. Mutta kun hän tulee, totuuden Henki, johdattaa hän teidät kaikkeen totuuteen. Sillä se, mitä hän puhuu, ei ole hänestä itsestään; vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja tulevaiset hän teille julistaa. Hän on minut kirkastava, sillä hän ottaa minun omastani ja julistaa teille. Kaikki, mitä Isällä on, on minun; sentähden minä sanoin, että hän ottaa minun omastani ja julistaa teille.

Jakeet 14-15 ansaitsevat lähempää tarkastelua. Jeesus sanoo, että Pyhä Henki "on minut kirkastava, sillä hän ottaa minun omastani ja julistaa teille." Mutta sitten Jeesus pysähtyy ja selittää, kuinka on mahdollista, että hänellä, Jeesuksella, on nämä ihmeelliset lahjat annettavinaan (viimeinen lause osoittaa, että jakeen 15 alku on kuin onkin selitys). Syy siihen, että Jumalan Henki paljastaa sen, mitä kuuluu Kristukselle, on se, että Henki paljastaa sen, mikä on Isän ja Jeesus omistaa kaiken, mikä on Isän. Tämä olisi hyvin rohkea, röyhkeä väite Kristuksen tehdä, jos hän olisi luotu olento. Hänhän sanoo: "Jehovan Pyhä Henki kirkastaa MINUA, paljastamalla, että MINÄ omistan kaiken, mikä kuuluu Jehovalle." Tämä ei ole jotain, mikä kukaan luotu olento voisi sanoa, riippumatta siitä kuinka paljon Jehova heitä kunnioittaa, koska Jehova aina varaa suurimman kunnian ja vallan itselleen. Kristus tässä paljastaa olevansa Isän kanssa tasavertainen.

[28] Lewis toteaa, että Jeesuksen ihmeissä hän tekee (mutta nopeutettuna) asioita, jotka tapahtuvat Jumalan suunnittelemassa luonnossa. Esimerkiksi: veden (sateen) muuttaminen viiniksi viinisammioissa Kaanaan häissä sen sijaan että se tapahtuisi viiniköynnöksessä; kalojen ja leivän (jyvien) moninkertaistaminen korissa, sen sijaan että se tapahtuisi suoraan luonnossa; kuolleiden herättäminen (emme ole nähneet tätä vielä osana luonnon tapahtumia, mutta me tulemme näkemään) toimintansa aikana Israelissa vs. tuomiopäivänä, ja tautien parantaminen ihmeellisesti vs. luonnollisesti omien immuunisysteemimme avulla. Lisälukemiseksi tästä aiheesta suosittelen kiehtovaa kirjaa: God in the Dock, Essays on Theology and Ethics, kirjoittanut C.S. Lewis, toimittanut Walter Hooper - ks. essee Miracles (s. 29-33 William B. Eerdmann Publishing Companyn painoksessa).

"Sinun käsiisi minä annan henkeni"

Saarn. 12:1-8 Ja muista Luojaa nuoruudessasi, ennenkuin pahat päivät tulevat ja joutuvat ne vuodet, joista olet sanova: "Nämä eivät minua miellytä"; ennenkuin pimenee aurinko, päivänvalo, kuu ja tähdet, ja pilvet palajavat sateen jälkeenkin - jolloin huoneen vartijat vapisevat ja voiman miehet käyvät koukkuisiksi ja jauhajanaiset ovat joutilaina, kun ovat menneet vähiin, ja akkunoista-kurkistelijat jäävät pimeään, ja kadulle vievät ovet sulkeutuvat ja myllyn ääni heikkenee ja nousta linnun lauluun ja kaikki laulun tyttäret hiljentyvät; myös peljätään mäkiä, ja tiellä on kauhuja, ja mantelipuu kukkii, ja heinäsiirikka kulkee kankeasti, ja kapriisinnappu on tehoton; sillä ihminen menee iankaikkiseen majaan, ja valittajat kiertelevät kaduilla - ennenkuin hopealanka katkeaa ja kultamalja särkyy ja vesiastia rikkoutuu lähteellä ja ammennuspyörä särkyneenä putoaa kaivoon. Ja tomu palajaa maahan, niinkuin on ollutkin, ja henki palajaa Jumalan tykö, joka sen on antanutkin. Turhuuksien turhuus, sanoi saarnaaja; kaikki on turhuutta!

Psalmi 49:15-16 Kuin lammaslauma heitä viedään tuonelaan, kuolema heitä kaitsee, jo huomenna oikeamieliset astuvat heidän ylitsensä; tuonela kalvaa heidän hahmoansa, eikä heillä ole asuntoa. Mutta minun sieluni Jumala lunastaa tuonelan vallasta, sillä hän ottaa minut huomaansa. Sela.

Juutalaiset pitivät Jehovaa heidän henkiensä ja sielujensa luojana, samoin kuin sinä, joka ottaisi ne takaisin.

Luuk. 23:34, 44-46 Mutta Jeesus sanoi: "**Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät**". Ja he jakoivat keskenään hänen vaatteensa ja heittivät niistä arpaa. --- Ja oli jo noin kuudes hetki. Niin yli kaiken maan tuli pimeys, jota kesti hamaan yhdeksänteen hetkeen, sillä aurinko oli pimentynyt. Ja temppelin esirippu repesi keskeltä kahtia. Ja Jeesus huusi suurella äänellä ja sanoi: "**Isä, sinun käsiisi minä annan henkeni**". Ja sen sanottuaan hän antoi henkensä.

Apt. 7:55-60 Mutta täynnä Pyhää Henkeä hän (Stefanus) loi katseensa taivaaseen päin ja näki Jumalan kirkkauden ja Jeesuksen seisovan Jumalan oikealla puolella ja sanoi: "Katso, minä näen taivaat auenneina ja Ihmisen Pojan seisovan Jumalan oikealla puolella". Niin he huusivat suurella äänellä ja tukkivat korvansa ja karkasivat kaikki yhdessä hänen päällensä ja ajoivat hänet ulos kaupungista ja kivittivät. Ja todistajat riisuivat vaippansa Saulus nimisen nuorukaisen jalkojen juureen. Ja niin he kivittivät Stefanuksen, joka rukoili ja sanoi: "**Herra Jeesus, ota minun henkeni!**" Ja hän laskeutui polvilleen ja huusi suurella äänellä: "**Herra, älä lue heille syyksi tätä syntiä!**" Ja sen sanottuaan hän nukkui pois.

Stefanus oli "täynnä Pyhää Henkeä". Ei ole epäilystäkään siitä, että teloituksensa aikana Stefanus imitoi Herransa, Jeesuksen Kristuksen asennetta - mutta hän ei imitoinut Kristuksen tekoja. Ne kaksi pyyntöä, jotka Jeesus teki ristillä Isälle, myös Stefanus teki. Mutta tämä mies, joka puhui Jumalan Pyhän Hengen vaikutuksesta, ei imitoinut Kristusta tekemällä pyyntöjään Isälle (aivan kuten Kristus olisi luotu olento kuten Stefanus itse). Paremminkin, nähden sekä Isän että Pojan yhdessä hän ohjasi pyyntönsä Pojalle, Jeesukselle Kristukselle. Stefanus näki, että Kristuksella oli valta ja että hän täten ansaitsi kunnian, jonka hänen sanansa ilmaisivat. Stefanus ohjasi sanansa hänelle, joka on sielujemme hoitaja aivan samoin kuin hän on se, joka on ne tehnyt ja joka omistaa ne - Jehova. Samoin Stefanus tiesi, että se, joka antaa synnit anteeksi, on Jehova. Stefanukselle Jeesus oli Jehova, hänen luojansa ja lunastajansa.

Uudelleen löytämässä kolminaisuutta

Jotkut voivat väittää, että Jehova voi delegoida valtaansa ja käyttää välikappaleita suorittamaan sellaisia tekoja; osoittaen Isän läsnäoloon Jeesuksen rinnalle. Mutta jos tarkastellaan Stefanuksen sanoja, on selkeää, että ne ovat suoraan Kristukselle henkilökohtaisesti osoitettua palvontaa, palvontaa, jota on soveliasta osoittaa vain Jehovalle. Jes. 42:8, avainjakeemme, selkeästi osoittaa, että vaikka luodut olennot voivatkin tehdä Jehovan puolesta monia asioita, Jehova ei koskaan delegoi oikeuttaan vastaanottaa kunniaa, ylistystä ja palvontaa. Mihinkään välittäjään ei koskaan suhtauduta samalla tavalla kuin Jehovaan ja samalla aikaa nimetä tätä välittäjää muuksi kuin Jehovaksi [29]. Ts. kun ihminen on Jumalan ja enkelin läsnä, he puhuttelivat kunnioituksen tähden ainoastaan Jumalaa.

Kuka on Luoja?

Vanha testamentti

Jes. 40:12 -13, 21- 31, 41:1-4 Kuka on kourallaan mitannut vedet ja vaaksalla määrännyt taivaitten mitat? Kuka on kolmannesmittaan mahdollistanut maan tomun, puntarilla punninnut vuoret, vaa'alla kukkulat? Kuka on Herran Henkeä ohjannut, ollut hänen neuvonantajansa ja opettajansa? Kenen kanssa hän on neuvotellut, joka olisi hänelle ymmärrystä antanut ja opettanut oikean polun, opettanut hänelle tiedon ja osoittanut hänelle ymmärryksen tien? --- Ettekö te tiedä, ettekö kuule, eikö teille ole alusta asti ilmoitettu, ettekö ole maan perustuksista vaaria ottaneet? Hän istuu korkealla maanpiirin päällä, kuin heinäsiirkkoja ovat sen asukkaat; **hän levittää taivaan niin kuin harson, pingoittaa sen niinkuin teltan asuttavaksi.** Hän tekee ruhtinaat olemattomiksi, saattaa maan tuomarit tyhjän veroisiksi. Tuskin he ovat istutetut, tuskin kylvetyt, tuskin on heidän vartensa juurtunut maahan, niin hän puhaltaa heihin, ja he kuivettuvat; myrsky vie heidät kuin oljenkorret. "Keneenkä te siis vertaatte minut, jonka kaltainen minä olisin", sanoo Pyhä. Nostakaa silmäne korkeuteen ja katsokaa: kuka on nämä luonut? Hän, joka johdattaa esiin niitten joukot täysilukuisina, joka nimeltä kutsuu ne kaikki; suuri on hänen voimansa ja valtainen hänen väkensä: ei yksikään jää häneltä pois. Miksi sinä, Jaakob, sanot ja sinä Israel puhut: "Minun tieni on Jehovalta salassa, minun oikeuteni on joutunut pois minun Jumalani huomasta"? Etkö tiedä, etkö ole kuullut: **Jehova on iankaikkinen Jumala, joka on luonut maan ääret.** Ei hän väsy eikä näänny, hänen ymmärryksensä on tutkimaton. Hän antaa väsyneelle väkeä ja voimattomalle voimaa yltäkyllin. Nuorukaiiset väsyvät ja näännyvät, nuoret miehet kompastuvat ja kaatuvat; mutta ne, jotka Jehovaa odottavat, saavat uuden voiman, he kohottavat siipensä kuin kotkat. He juoksevat eivätkä näänny, he vaeltavat eivätkä väsy.

Vaietkaa minun edessäni, te merensaaret. Kansat verestäkööt voimansa, astukoot esiin ja puhukoot sitten; käykäämme oikeutta keskenämme. Kuka herätti päivänkoiton maasta hänet, jota vanhurskaus seuraa joka askeleella? Kuka antaa kansat hänen valtaansa, kukistaa kuninkaat hänen jalkoihinsa? Kuka muuttaa heidän miekkansa tomuksi, heidän jousensa lentäviksi oljenkorsiksi? Hän ajaa heitä

[29] Vanhassa testamentissa "enkelit" joskus ilmestyivät uskoville täyttäkseen Jumalan pyynnön. Kun uskova puhui yhdelle enkeleistä, hän ei kutsunut häntä enkeliksi, vaan Jehovaksi - ts. uskova puhui suoraan Jehovalle, (ehkä) välittämättä enkelin henkilöllisyydestä. Nuo uskovat katsoivat olevansa itsensä Jehovan läsnä. Mutta Stefanuksen toiminta on erilaista. Kun hän heitti henkensä, hän puhui Kristukselle eikä Isälle, vaikka Isä oli läsnä. Jos Kristus ei ole Jehova, tämä olisi parhaimmillaan ollut hyvin epäjuutalaista (verrattuna VT:n esimerkkeihin) ja pahimmillaan epäjumalanpalvontaa. (Jehovan enkelin ilmestymisistä VT:ssä on lisää liitteessä A.)

Uudelleen löytämässä kolminaisuutta

takaa, samoaa vammautonna polkua, hänen jalkainsa ennen kulkematonta. Kuka on tämän tehnyt ja toimittanut? Hän, joka alusta asti kutsuu sukupolvet esiin; minä, Jehova, joka olen ensimmäisten ja viimeisten luona vielä sama.

Psalmi 95:6-7 Tulkaa, kumartukaamme ja polvistukaamme, polvillemme langetkaamme Jehovan, meidän Luojamme, eteen. Sillä hän on meidän Jumalamme, ja me olemme kansa, jota hän paimentaa, lauma, jota hänen kätensä kaitsee.

Ylläolevissa jakeissa Jehovan luomistyöt kuuluvat yksin Jehovalle, mikään tai kukaan luomakunnassa ei auttanut häntä.

Jesaja 48:11-13 Itseni, itseni tähden minä sen teen; sillä kuinka onkaan minun nimeäni häväisty! **Kunniaani minä en toiselle anna.** Kuule minua, Jaakob, ja sinä, Israel, jonka minä olen kutsunut; Minä olen aina sama, minä olen ensimmäinen, minä olen myös viimeinen. **Minun käteni on perustanut maan, minun oikea käteni on levittänyt taivaan; minä kutsun ne, ja siinä ne ovat.**

Jesaja 48:11 & 13 toteavat: "Kunniaani minä en toiselle anna. --- Minun käteni on perustanut maan". Tämä viittaa selvästi siihen, että Jehova teki työn itse (ilman apulaisia, jotka voisivat vaatia osan luomistyön kunnian itselleen).

Moos. 1:...
1 Alussa loi Jumala taivaan ja maan.
3 ja Jumala sanoi: "Tulkoon valkeus". Ja valkeus tuli.
6 ja Jumala sanoi: "Tulkoon...
9 ja Jumala sanoi: "Kokoontukoot...
11 ja Jumala sanoi: "Kasvakoon...
14 ja Jumala sanoi: "Tulkoot...
20 ja Jumala sanoi: "Viliskööt...
26 ja Jumala sanoi: "Tehkäämme ihminen kuvaksemme, kaltaiseksemme..."

Psalmi 33:6 Jehovan sanalla ovat taivaat tehdyt, ja kaikki niiden joukot hänen suunsa hengellä.

Yllä näemme, kuinka Jehova teki taivaan ja maan - puhumalla, sanallaan.

Vertaa Uuteen testamenttiin

Kun apostoli Johannes istuutui kirjoittamaan evankeliuminsa, hän otti avausteemakseen Vanhan testamentin kirjoitusten avaussanat, jotka kertovat luomisesta. Johanneksen tarkoitus evankeliumia kirjoittaessaan oli tuoda ilmi hänen Pelastajansa, Jeesus Kristus, Jumalan Poika. Nuo ensimmäiset Johanneksen sanat kertovat meille paljon, mutta erityisesti ne kertovat meille, missä Kristus oli luomistyössä. Jumalan innoittamana Johannes näki Kristuksen Jehovan luomissanoissa: "Ja Jumala sanoi:..." Tämä oivallus mielessään hän laati (tai lainasi psalmeista) erityisen nimen Herrallemme - Jumalan Sana.

Mitä voimme Genesiksen perusteella sanoa suhteesta Jumalan ja Jumalan Sanan välillä? Ei ehkä paljonkaan, mutta on lähes varmaa, että me emme voi sanoa, että se vihjaa siihen, että Sana on Jehovan luotu palvelija. Unitaarien yritys erottaa Poika Isästä ei ole sen vähempää kuin yritys erottaa Jehova ja hänen äänensä - yritys sanoa, että Jehovan Sana ei kuulu Jehovalle; ei ole osa häntä; ei ole täysin jumalallinen.

Uudelleen löytämässä kolminaisuutta

Joh. 1:1-3,14- 18 Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala. Hän oli alussa Jumalan tykönä. Kaikki on saanut syntynsä hänen kauttaan, ja ilman häntä ei ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on. ---

Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, ja me katselimme hänen kirkkauttansa, senkaltaista kirkkautta, kuin ainokaisella Pojalla on Isältä; ja hän oli täynnä armoa ja totuutta. Johannes todisti hänestä ja huusi sanoen: "Tämä on se, josta minä sanoin: se, joka minun jälkeeni tulee, on ollut minun edelläni, sillä hän on ollut ennen kuin minä." Ja hänen täyteydestään me kaikki olemme saaneet, ja armoa armon päälle. Sillä laki on annettu Mooseksen kautta; armo ja totuus on tullut Jeesuksen Kristuksen kautta. Ei kukaan ole Jumalaa milloinkaan nähnyt; ainokainen Poika, joka on Isän helmassa, on hänet ilmoittanut.

Hepr. 1:1-4 Sittenkuin Jumala muinoin monesti ja monella tapaa oli puhunut isille profeettain kautta, on hän näinä viimeisinä päivinä puhunut meille Pojan kautta, jonka hän on pannut kaiken perilliseksi, jonka kautta hän myös on maailman luonut, ja joka, ollen hänen kirkkautensa säteily ja hänen olemuksensa kuva ja kantaen kaikki voimansa sanalla, on, toimitettuaan puhdistuksen synneistä, istunut Majesteetin oikealle puolelle korkeuksissa, tullen enkeleitä niin paljoa korkeammaksi, kuin hänen perimänsä nimi on jalompi kuin heidän.

Heprealaiskirjeen jakeet 1:2-3 pyrkivät yksinkertaisella kielellä selittämään, kuinka sekä Isä ja Poika ovat yksi Luoja-Jumala. Jae 2 sanoo, että Isä loi maailman Pojan kautta. Johannesta ja Genesisistä vapaasti lainaamalla, voidaan sanoa, että Isä puhui Kristuksen ja kaikki luotiin. Tämä on mysteeri, mutta ei Jehovan todistajille. He uskovat, että Kristus oli ensimmäinen luotu olento ja että hänen roolinsa oli kuunnella Jumalan sanoja ja tehdä niitä seuraava luomistyö Jumalan puolesta. He väittävät, että luomisimpulssi lähti Isästä ja Poika ainoastaan seurasi ohjeita. Tämä on täysin mahdotonta, koska

1. Jumalan Sanan kuuleminen on aivan eri asia kuin Jumalan Sanana oleminen.
2. Jehova sanoo Jesaja 48:11,13:ssa sanoo, että hän loi kaiken henkilökohtaisesti.

(Way Internationalin asema on vielä mahdottomampi. He kieltävät, että Kristus oli olemassa ennen syntymäänsä ja että hänellä täten ei ollut mitään osaa luomistyössään.)

Jakeessa 3 Heprealaiskirjeen kirjoittaja kuvaa Kristusta Jumalan olemuksen kuvaksi (me kutsumme sitä "inkarnaatioksi").

Kol. 1:15-19 *(Kappale viittaa Kristukseen...)* ja hän on näkymättömän Jumalan kuva, esikoinen ennen kaikkea luomakuntaa. **Sillä hänessä luotiin kaikki, mikä taivaissa ja mikä maan päällä on**, näkyväiset ja näkymättömät, olkoot ne valtaistuimia tai herrauksia, hallituksia tai valtoja, kaikki on luotu **hänen kauttansa** ja häneen, **ja hän on ennen kaikkia**, ja hänessä kaikki pysyy voimassa. Ja hän on ruumiin, se on: seurakunnan, pää; hän, oka on alku, esikoinen kuolleista nousseitten joukossa, **että hän olisi kaikessa ensimmäinen**. Sillä Jumala näki hyväksi, että kaikki täyteys hänessä asuisi.

Paavali heijastaa Heprealaiskirjeen kirjoittajan ideaa - Jehovalle oli mieluisaa laittaa täyteytensä (ts. itsensä) ihmisen fyysiseen kehoon.

*Huomaa nämä asiat **lihavoiduista** ilmaisuista yläpuolella:*

⌘ Uudelleen löytämässä kolminaisuutta ⌘

1. Mikään luotu olento ei voi luoda kaikkia asioita. (On aina ainakin yksi luotu olento, jota hän ei olisi voinut luoda - hän itse).
2. Mikään luotu olento ei voi olla kaikkien valtaistuimien, herrauksin, hallitusten tai valtojen luoja (edes omansa).
3. Mikään luotu olento ei voi olla se, jota varten ja jonka kunniaksi kaikki luotiin (koska ne kuuluvat yksin Jehovalle)
4. Mikään luotu olento ei voi olla olemassa kaikkia luotuja asioita (edes itseään).
5. Mikään luotu olento ei voi hallita kaikkea (vain Jehova voi).

Sekä Isä ja Poika ovat Jehova, Luoja!

Inkarnoitunut Luoja

Kol. 1:15,19: n mukaan: Hän on näkymättömän Jumalan kuva... Sillä Jumala näki hyväksi, että kaikki täyteys hänessä asuisi.

Joh. 1:1,3,14: n mukaan: Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala. Hän oli alussa Jumalan tykönä. ---ilman häntä ei ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on. --- Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme...

Hepr. 1:3: n mukaan: ...Pojan kautta, jonka hän on pannut kaiken perilliseksi, jonka kautta hän myös on maailman luonut, ja joka, ollen hänen kirkkautensa säteily ja hänen olemuksensa kuva ja kantaen kaikki voimansa sanalla,

Siinä se on, täysin selkein sanoin ilmaistuna.

Jeesus Kristus on Jehova, kaikkien Luoja, ruumiillistuneena.

On vielä paljon muita Raamatun jakeita, jotka vahvistavat, että Kristus on Jehova, ja yhä useampia, jotka osoittavat hänen suhteensa Isään ja heidän suhdettaan meihin. Tämä on vain osa meille annetusta ihmeellisestä ilmoituksesta. Kehotan lukijaa lisätarkasteluun, jotta sinut todettaisiin uskolliseksi palvelijaksi, aina valmiiksi antamaan puolustuksen sille toivolle, joka on sinussa!

Amen

LUKU 16

YHTEENVETO JA PÄÄTELMIÄ

Tässä kirjassa olemme koonneet yhteen yksityiskohtaiset todisteet väitteestä, jonka esitimme johdannossa: nimittäin sen, että Isä on Jehova, Poika on Jehova ja Pyhä Henki on Jehova, ja kuitenkin on olemassa vain yksi Jehova, ja silti Isä, Poika ja Pyhä Henki ovat erillisiä persoonia. Me olemme myös tarkastelleet monia kysymyksiä, jotka liittyvät kolmen persoonan työhön ja heidän suhteisiinsa toisiinsa ja meihin. Kun nyt olemme lopussa, olisi ehkä hyödyllistä aloittaa alusta ja tehdä yhteenveto hieman eri tavalla siitä raamatullisten todisteiden ketjusta, joka tuo kristityt niihin merkittäviin päätelmiin, jotka kolminaisuusoppi esittää.

Raamattu esittää ja toteaa jatkuvasti, että on olemassa vain yksi tosi Jumala, Jehova. Jehova on mustasukkainen Jumala, joka vaatii, ettei hänen luomakuntansa palvo ja palvele mitään muuta jumalaa. Ei ole mitään epäselvyyttä siitä, että Isä Jumala on Jehova, mutta keitä ovat sitten Jumalan Poika ja Jumalan Pyhä Henki, joista myös opetetaan Raamatussa? Kun tarkastelemme kaikkia asioita, joita Raamattu sanoo Pojasta, me näemme monia asioita, jotka saavat meidät huomaamaan, että hän on tosi ihminen. MUTTA on tiettyjä asioita, jotka osoittavat, että hän on Jumalallinen (ei vain jumalankaltainen, vaan Jehova itse). Näitä seikkoja ei voida selittää pois sanomalla, että Jehova on delegoinut Kristukselle tiettyjä voimia, valtaa ja etuoikeuksia, sillä jotkut näistä asioista (kunnia, palvonta ja Jumalallinen nimi, Jehova) ovat sellaisia, joista Jehova itse sanoo, ettei hän koskaan anna niitä toiselle. Lisäksi, Raamattu ei tunne mitään eroa tai jaottelua Isän ja Pojan välillä, aivan kuten Luojan ja luodun välillä muuten on. Kristus osoittaa läheisyyttä Jumalan kanssa ja otaksuu sellaisen aseman Isänsä kanssa, joka olisi törkeän röyhkeä (jopa rienaava) kenelle tahansa muulle paitsi Jehovalle. Tämän vuoksi, niin oudolta kuin se näyttääkin, meidän on PAKKO, ollaksemme yhtä mieltä Kirjoitusten kanssa, uskoa, että Jehova sisältää sekä Isän että Pojan, samalla kun me jatkamme ehdottomasti polyteismin kieltämistä. Isä ja Poika ovat, yhdessä, yksi ainoa Jumala.

Toinen kysymys: nyt kun olemme laajentaneet käsitystämme Jumalasta näin pitkälle, menevätkö kristityt siinä liian pitkälle (ehkä tyhmissä yrityksissä pysyä yhtäpitävinä) väärin korottaessaan Pyhän Hengen myös Jumalalliseksi Persoonaksi - samaan asemaan Isän ja Pojan kanssa? Ei. Raamattu puhuu Pyhästä Hengestä persoonallisilla käsitteillä. Hänellä on tahto, hän puhuu, opettaa, ohjaa, murehtii ja asuu meissä samoin kuin Isä ja Poikakin asuvat. Häntä voidaan pilkata ja hänelle voidaan valehdella. Pyhällä Hengellä on kaikki persoonan ominaisuudet itsessään. Lisäksi, me emme voi paeta tätä selkeää käskyä: kastaa ja opettaa kaikkia kansoja Isän, Pojan ja Pyhän Hengen nimeen. Tämä käsky olisi käsittämätön ja vastoin muuta Raamattua, jos Henki ei olisi persoonallinen tai jos Poika ja Pyhä Henki eivät olisi yhdenvertaisia Isän kanssa. Ei, juuri Raamattu, emme me, jotka asettamme kolme persoonaa yhdenvertaisiksi toistensa kanssa, yhdeksi Jumalaksi, jolla on yksi nimi, Jehova.

Meillä on täten jäljellä hyvin vähän vaihtoehtoja. Unitaarit ovat kuvanneet Kristuksen olentona, jonakin, josta ei ole mitään todisteita Raamatussa. He ovat esittäneet Pyhän Hengen Isän toimivana voimana ja kutsuvat Pyhän Hengen personifikaatiota Raamatussa metaforaksi, vain sananparreksi. Toisaalta, kolminaisuusoppi, jota oikeaoppiset kristityt tunnustavat, täyttää kaikki Kirjoitusten asettamat vaatimukset ja selittää ne kysymykset, joita unitaarien näkemykset eivät selitä. Ainoa asia, joka jää ratkaistavaksi, on kuinka meidän

Uudelleen löytämässä kolminaisuutta

mielemme voisivat ponnistella näiden mahtavien faktojen kanssa. Mutta me, rajattoman Jumalan rajalliset luomukset, emme toimi järkevästi, jos hylkäämme Jumalan ilmoituksen vain koska se on "vaikea ymmärtää". Joka päivä me painiskelemme maallisten asioiden kanssa, jotka lähtevät toimistamme ihmisten ja luonnon kanssa, ja jotka ovat myös "vaikeita ymmärtää". Kuinka paljon vaikeampi ymmärtää olisikaan sitten Jumalamme! Jos me emme pidä Jumalaa selittämättömänä merkittävillä tavoilla, meidän pitäisi kysyä itseltämme, onko meillä totuus vai jotakin, jonka ihmisten mielet ovat keksineet.

Epäilemättä me emme tiedä kaikkea vielä. Jumala ei ole vastannut kaikkiin kysymyksiimme Raamatussa. Hän on antanut meille tarpeeksi tietoa tietääksemme, kuka meidän Jumalamme on ja kuinka meidän tulee palvella häntä. Hänen armonsä riittää meille ja meidän täytyy luottaa uskoon muissa asioissa - ainakin tämän elämän ajan. Ei ollut Jumalan ajattelemattomuutta tai virhe (eikä myyttisten, uskonnon ihmiskeksijöiden työtä, kuten jotkut epäuskoiset olettavat), että on olemassa jotain, jota kristityt kutsuvat "mysteereiksi". Nämä mysteerit, joihin kuuluu kolminaisuus, inkarnaatio, predestinaatio, ikuinen rangaistus helvetissä, pahan ongelma ja muut opit ja tosiasiat, jotka taistelevat ihmisen järkeä vastaan, ovat raamatullisia ja ne ovat todellisia eikä niitä voi välttää kukaan, joka haluaa olla kristitty. Päinvastoin, Jumala käyttää sellaisia mysteerejä teroittamaan uskoamme, ja muistuttamaan meitä, ettemme järjellä, ymmärryksellä tai ihmisviisaudella pääse taivaaseen. Juuri uskoa, joka perustuu vain Jumalan ihmispalvelijoidensa kautta antamaan ilmoitukseen, vaaditaan.

Meidän täytyy luovuttaa mielemme Kristukselle ja sallia Jumalan sanan olla lähtökohta kaikissa uskonnollisissa keskusteluissamme. Meidän ei pidä lähteä ratkaisemaan paradokseja kieltämällä jompaakumpaa puolta siitä, mitä Raamattu sanoo - vaikka jotkut syyttäisivät meitä irrationalismista. Meidän ei pitäisi hävetä sen myöntämistä, että uskomme joihinkin asioihin, joita emme ymmärrä; itse asiassa, meidän pitäisi iloita siitä, sillä se on uskon olemus. Muista, Jumalan viisaus on hulluutta ihmisille ja ihmisten viisaus hulluutta Jumalalle. Tämä ei ole vain tarttuva fraasi, se on kirjaimellinen totuus. Jopa kaikkein nerokkaimmat, älykkäimmät ja oppineimmat, jotka tutkivat näitä asioita pyrkien "käsittämään kaiken", epäonnistuvat ja joutuvat lopussa luottamaan uskoonsa, tai heidän täytyy kariutua epäuskon kiville. Mutta usko ja Kristukselle luovutettu järki ovat hedelmällinen yhdistelmä, sopiva palvelemaan Jumalaa monin tavoin.

Antakoon Jumala sinulle ja minulle armon uskoa. Herra auttakoon meidän epäuskoamme, oli se kuinka vähäistä.

Olkoon Jumalan rauha, Kristuksen rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus kanssanne ikuisesti, ja täyttäköön teidät kaikella ilolla ja rauhalla uskossanne. **AMEN.**

